

[Faint, illegible handwritten signature or scribble in purple ink]

כתר תורה

זה ספר
עזרת הסופר
חמשה חומשי
תורה

תקון סופרים
ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותבו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה': עליו איך
לחוסיה וממנו איך לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפרץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע ה' קול יהודה ואל
עמו תביאנו לפק'

שנת ה'תק"ל

הנה נאמר
הנה נאמר
הנה נאמר
הנה נאמר

הנה נאמר
הנה נאמר

הנה נאמר
הנה נאמר
הנה נאמר
הנה נאמר
הנה נאמר

הנה נאמר
הנה נאמר

S 59A 5077

1-5

הסכמת

החכם השלם הדיין המצויין הרב הכולל מורינו
ורבינו שלם נר"ו אב בית דין וריש מתיבתא בק"ק
ספרדים אשר באמשטרדם יע"א :

הא במילי דשמייא : יהודה וישראל רביס : עוסקים בספר
תורת האלהים : חמשה חומסי תורה : מיוסדים על
אדני : הא דאיכא טובא : חדשים מקרוב באו על מזבח
הדפוס : ללמד בני יהודה : יודעי דעת ומציני : הא למהרס :
אך את זה האידנא אתו בחורי חמד ומשכילים בכל חכמה :
ויקראו בספר ועתה בתבו לכם את השירה : התאו תאוה
לכתוב ספר תורה לעצמם : היינו דאהני : הא מיהא לא
איתי ספר מחוקן ומקובל ככל חקיתיו וככל משפטיו ומספר
התיבות : כאשר יקום איש לעשות וויס לעמודים : לאו כל
כמיניה : הא ברישא ראה זה חדש נעשה ונגמר : על יד איש חיל
רז פעלים החכם הנעלה כמ"הר יהודה פיזא נר"ו : סופר
מהיר בתורת ה' : לעזרת ה' בגבורים : ונפשו אותה ויעש :
לקצוע בדפוס סדר המקרא : עם כל הכתוב כדת מה לעשות :
סדר הצדלות הוא מונה : הא גברא והא טסקא : הדור
אחס ראו פעולת לדיק : ואף גם זאת הוסיף תוספת מרובה :
לעשות ליונים על שמות הקדש אשר יש בהם ספק אם לריך
לקדשם : וכמה מעלות טובות : לא כן היה דרך ישר לפני :
הא מרבי דידיה : כך היה מתכוין למען דפוס אחד בנקודות
וטעמים : ואחד בלתי נקודות : וכתב לו את משנה : הא
כדאיתיה והא כדאיתיה : טובים השנים : הכי קרא שמו עזרת
הסופר : כשמו כן הוא : כאשר עיני הקורא תחזינה משריס
בפתח השער : הן בפיו מענה : הא לענין תשלומין : לפעלא
טבא יישר חיליה לאורייתא : וצדין הוא שיטול שברו : ולא יצחו
זרים יגיעו : להסיג גבולו : הנה כי כן הגני גוזר צכח החורה :

ששום

(*) I I

הסכמת

את התורה הזאת • יקרה היא מפניגים • כלי חמדתו : הן הן
הדברים שנאמרו מסיני • אשר הנחילנו ממדבר מתנה • אחת
דבר אלהים אחת שהיא הנה • תחלה הוא למקרא בדעת ותבונה •
מפורש ושום שכל ויצינו במקרא • ומלות לריכות כוונה : הן
אלה קלות דרכי ה' • לכל מאן דזכי לי' רחמנא • וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר • וקרא בו כל ימי חייו • אורך
ימים צימינה : הן הקריב לפני גבר חכם בעוז ותושי' החכם הנעלה
כמה'ר יהודה פינא נר"ו • סופר מהיר בספר תורת האלהים •
אשר הבין ופעל מעשהו באמונה • היתה יהודה לקדשו • את
עלית על כולנה • אשר האלהים אנה לידו • ס"ת אחד יקר מאד
בכתב יושר כדת של תורה • עם ווי העמודים בשורה עליונה •
וממנו הוא כמעשהו • הדפיס תקון סופרים • מוגה מכל סיג
עם נקודות וטעמים • וכל אשר איננו נקוד • כולם שוים לטובה
משום תקנת סופר לאמן את ידיו • והיו ידיו אמונה : הן
כל אלה יפעל גבר • הולך תמים ופועל לדק • אשר נשאו לבו
בחכמה זו • חכמת בחון תרונה • את הכל עשה יפה עשוי
כתקנה • עם כל החידושים שהוסיף מדעתו • לא תחסר כל זה
לענין דינא ולמען לא יקרצ איש זר להדפיס כדמותו • ובעוד
צכפו יבלענה • לכן הגנינות לו תוקף גזירתי • לכל
ירים איש את ידו • להדפיס באופן הזה עם חידושים הנ"ל
כאשר גזר אומר ידידי וידיד נפשי • הגאון המפורסם מוהר"ר
שלמה שלם נר"ו כדי דלא ליתי לידי פסידא דמונא •
והשומע לדברינו אלה • יזכה לחזות בצנין עיר הדק
קריה נאמנה • קרית דוד חנה : כ"ד המדבר לכבוד
התורה ולומדיה • היום יום ד' י"א טבת

שנת **הוא לברו יעשה לכם לפ"ק :**

הקטן **שאול** חונה בק"ק אמשטרדם יע"א :

(*) ז 2 לעין

הקדמה

לעין כל קורא

יוצר האור ובורא הכל • אשר בחר בנו מכל העמים •
ונתן לנו זאת התורה • עלי די משה בחירו • (האיש
השלם לא קם כמוהו במין האנושי) • להגות בה יומם ולילה •
להשאיר לנו פליטה בארץ • כירח יכון עולם: והמכתב מכתב
אלהים הוא • חרות על הלוחות • ירד מסיני בתפארת והדר •
כי קרן עור פניו • שם שם לו חק ומשפט • להעתיק על
הספר בדיו • מפי הגבורה • חמשה ספרי פקודיו האלה: וככלותו
לכתוב את כל דברי התורה • נתנה אל הכהנים בני לוי •
לשום אותה בארון לעד • ועוד ידו נטויה • ליתן לכל שבט
ושבט מכתב ידו ספר אחד • ערוכה בכל ושמורה בתמימות
מבלי תוספת ומגרעת אות או נקודה אחת • והכהנים הורישוה
לזקנים • והזקנים לנביאים • ונביאים מסרוה לאנשי כנסת
הגדולה • כאשר לוח ה' • לכל תמוט עולם ועד: ויהי כי ארכו
הימים • ותאר לישראל מאד • כי יד האומות תקפה בנו • סביב
חרבן בית שני • נגע ה' בלב כל חכם לב מן התנאים • ובראשם
רבנו הקדוש • להעמידה על מכוונתה • ועשו גדרות חזקות •
ומסורת סייג לחורה • לשמור את דרך עץ החיים • בלתי שינוי
ותמורה • והרמ"בם ז"ל גם הוא הלליח והעתיק את ספר
התורה • מכתב יד קדש עזרא הכהן הגדול • סופר מהיר
ומשכיל: צרוך ה' וצרוך שמו שהפליא חסדו לנו • שבנפולותינו
בארבע כנפות הארץ • ובאורך הימים שבנוגותינו • הסתיר
פניו ממנו • היא עמדה אתנו בשלמיותה • כנתינתה מסיגי •
לעזרת ה' בגבורים ההמה • זכותם עומדת לעד: אחריהם
בכל דור ודור • עמדו על נפשם אנשי השם • (מאז לאת על פני

הקדמה

חוץ המצאת מלאכת הדפוס) ורבו ההעתיקים • לאלפים ולרצבות •
בהיותם וככתבם פעם אחר פעם • ומלאה הארץ דעה בתיקון
סופרים מובהקים במלאכת שלימה • ונעדרת הטעות והשיבוש •
ישמחו גם לבות מבקשי ה' • והשרידים מעתיקי תורתו כמלוה •
אשר ישענו ויבטחו באמונתם • במלא וחסר ואותיות גדולות
וקטנות • וצלורת השירות • הכל מתוקן ומקובל וטוב ויפה •
ועתה אנכי הרוחה • כי הולכים ומתמעטים החומשים המדוייקים
כאלה • להתמדת הלמוד גם בקהלת קדשינו חל"י • קמתי
והתאזרתי חיל • למצאת בעקבות יראי ה' האלה • אשר קדמונו •
ואעל על מזבח הדפוס כמוהם • זאת התורה והפטרותיה עדות
ה' נאמנה • ונחמדה מזהב ומפז • נקייה מפסולת הטעויות כסלת
זכה • מגופה צי"ג נפות • לא תעדר בה דבר טוב מכל הנמצא •
בכל החומשים הנדפסים מאז עד היום הזה • והוספתי עליהם •
לעזרת הסופרים דברים רבים • נטייתי קו לקו מגין המלות
הראויות להכתב בשיטה אחת • כאשר גדרו וגבלו מושגי
בשבת סופר • האנשים השלמים אחנו • בה"ר מיכאל ובה"ר
אליהו יהודה לאון ז"ל • כי האלהים אנה לידי הספר שהעתיקו
ממנו ס"ת • רבים ונכבדים • והניצו בגליון הספר ציונים • לכל
עמוד ועמוד • ואני בנתיבותם הלכתי • והדפסתי שיטה שיטה
ועמוד עמוד כשיטתם • באופן שצשני דפים שכל אחד מהם כ"א
שיטות • יעלו למספר מ"ב שיטות לעמוד • במנין ה' צ"ס סיני
בקדש • כמו שכתב הצ"י ד"ה ס"ת סי' רע"ה • וקראתי שם החומש
הזה • ספר עזרת הסופר • כי כשמו כן הוא לעזר ולהועיל •
כי הסופר המעתיק ממנו • ימצא נחת רוח לנפשו • כי בגמור
השיטה • ידע אם חסר מלה אחת ממנה • ואפילו אות אחת •
ויתקן שגיותיו בנקלה • וכן בגמור העמוד אם דלג שיטה •
מבלי צורך לחזור עליה • ולא דבר רק הוא זה • המצעיר קוצי
השבוש מן הכרס • וערכתי הפתוחות והסתומות אליבא דכ"ע

הקדמה

כי טוב הוא מצוא בספקות ואפשי במחלוקת: ולהידור מצוה
עשיתי כל ראשי עמודיהם באות הוו סימנס ווי העמודים
ואם המלא ימלא איש יערוך דבריו לנגדי לומר כי כבר יש
(בהגהות מיימוניות הס"ת פ"ז) מי שקרא תגר על הסופרים
במתחילים עמודיהם ווי העמודים? אפתח לו שערי תשובה
והתנלות ואומר שיפה אמרו ויש להם על מה שיסמוכו כי
אין ספק שהסופר אשר יעלה על לב לעשות כאלה כפי
הזדמן והמקרי תהיה תקנתו קלקלתו מדי קרצו לסוף
עמוד ועמוד במלך ובהרחב השיעור עד שיגש אליו אות
הוא להתחיל בו ראש העמוד שאחריו אמנס במושעול
המסוקל הזה לדרך המלך לדיקים ילכו בו כי ישרים דרכיו
בכל הפנים אשר קדמתי זכרם ומי יתן והיה לבב הסופרים
כלם ללכת בה לסור ממוקשי הטעיות וממזכות הספקות
ויעשה המצוה כתקונה בשלם שבפנים: וגם בדרך הסלולה
הזאת יקל עורח משא כבד התלוי בצואר הסופר להרחיב
או לצמצם עמודים הקרובים אל השעה המתחילים צי"ה שמ"ו
כי הכל מוכן ומזומן כשלחן הערוך בסדר טוב וישר ואין
למעתיק להתאחר ולהתעכב ממלאכתו מפני כל: ועוד ידי
נמויה בתוספת אחר חדש הוא שלא קדמני אדם צו והוא
להאיר עיני הכותב בדין איזה שמות המסופקים אם חובה
עליו לקדשם או לאו למען לא יחלל את הקדש ולא יקדש
את החול ואצנה אללו ציון בגליון קדש או חול ודבר השוה
הוא לכל נפש לחסר לב ולחכם לב כי לאו כ"ע גמרא גמירי
וצפרט בעלי מלאכה הזאת ולכן שמתו ציונים אף לשמות
אשר לא יכשל בהם רק הפתי וכן מלאכתיו נכון בעלי התלמוד
הז"ל במסכת סופרים פ"ד וז"ל (אל אל האמר נשאתי) הא'
חול והשני קדש ורבים כמוהם שאין אחנו מי שלא ידע בכל
אלה: והכללים האמתיים אשר סמכתי עליהם לקרבה אל
במלאכה

הקדמה

המלאכה הזאת מלאכת הקדש • הלא המה אלה : הכלל הא' •
שמתי מגמתי לילך אחרי עקבות חכמי התלמוד • כפי מסקנתם
קדש או חול • אם לא יהיו דבריהם סובבים • על קוטר ההגדה
והדרוש • ובמקום מחלוקת אגזור אומר • כפי מסקנת גדולי
הפוסקים • באותם שדברו בהם : הכלל הב' שמה שלא נזכר
בתלמודינו • הלכתי לדרוש אלהים במסכת סופרים פ"ד • כפי מה
שגדרו בכלליהם • הכלל הג' שמה שיעדר מהם שלא דברו בו
כלל חכמי הגמרא • וכנס בהם העיון והספק • אסיק כחרגוס
אונקלוס • כפי מסקנת הלק"ט ס"ז בשם שו"ת כ"יא • בשם הגאון
בעל של"ה שכתב שקבלה צידו מרבותיו • בשמות התורה שנפל
בהם הספק • להמוך אחר החרגוס • מלבד כשהשם הוא מהשמות
שאינם משתתפים • כשם הויה ושם יה • שאז לא נשים עין
עליו • כי כבר אמרו ז"ל בשבועות ד' ל"ה • כל שמות האמורים
במיכה חול • מכלל דהשאר קדש • ועכ"ז לרווחא דמלתא • אעשה
לו עזר • בהזכרתי בכל שם ושם • דעות שאר המתרגמים •
וגדולי הפשטנים מפרשי התורה הדוברים בס' והעומדים
לנגדם • לבל יחסר כל בה • כאשר תראה בלוח אשר אערוך
לנגדך • וכלם שרירים וקיימים • בהסכמת הרב היושב על כסא
ההוראה • בקהלתנו נר"ו : ואחר שערכתי בשולי היריעות כל
הדברים הנריכים • לתקון סופרים כנהוג • עוד נטיתי ידי
בהרבה מקומות • לכתוב בגיליון איזה מלות שהם מלעיל או
מלרע • ואם ראה יראה הקורא • איזה שינוי במלעיל או מלרע
או בטעמים שלא כנהוג אצלנו • אל יהרהר אחרי מיד בחשבון
שאין פעלתי • אך בטרם ימאס יגיע כפי יקח מועד • לקרות
ולשנות • אל צור חוצותים • ואל מקבת צור נוקרתים • בספרי
גדולי המדקדקים • וספרים המדוייקים • ואז יחזק במעוזי • וישפוט
גדק ומישרים : ובהיות שמאזה גוררת מאזה • נדרשתי לאשר
שאלוני • להדפיס עוד • כדמותם וכאלמס • תומשים אלו בלי

קודות

הקדמה

נקודות עם הפטרוחיהם • להתלמד צו המעיין קריאת ס"ת
צע"פ בטעמיה: והכל עשוי בהגיה שלימה ומדוייקת • כי אחר
שעברו דפי הגסיון • בידי המגיה הנאמן אשר לי • החכם
הגעלה כהר"ר יצחק די אליהו הבהן בלינפנטי יל"ו • עדיין
לא שלתי ולא שקטתי • עד שינאיתי אחריו • להגיהו פעם אחרת •
זכח האפשרות • והאחרון הבכיר בהגהתו • הבן יקיר לי •
החכם וגבון כה"ר משה די יהודה פיזא יל"ו • לשום
עיין עיונו עליו אות באות וטעם בטעם • והחוט המשולש
לא במהרה ינתק • ובהיות שכשם שאי אפשר לבר בלא תבן •
כך א"א לדפוס בלא טעיות • כמו שידוע שפעמים יקרה
במלאכת ההדפסה • שהאותיות עוליס ויורדיס זה • או שבר
יד או שבר רגל וכדומה • ראיתי להעזירו עוד פעם אחר ההדפסה •
בידי אחד מגדולי המגיהים והמדקדקים • החכם הגעלה כה"ר
אלישיב נתנאל צרפתי יל"ו כדי להגיהו א"ח"כ זכתינת יד
כאשר עשיתי • כדי שתלא לאורה התורה הזאת זיפיה ויקרה • חן חן
לה: ואם אחר כל אלה ימצא הקורא מהאותיות הדומות כה"ה זחית
וכדומה • שעברו מעיני שלא תקנתיו • אחלה פניו שיתקנו זומה'תהי'
משכורתו שלימה: גם לתפארת המלאכה סדרתי בסופו שפ"ר
העיבור • כלשון עברי • וכלשון ספרדי • לקביעות המועדים
וראשי חדשים וכו' • בתוספת קצת דברים הברחיים • אשר לא היה
בראשונים כאשר יראה הרואה: ואני תפילתי לרוכז בערבות • אחר
הצעת דברי אלה • ישלח עזרו מקדש לנצח על שגיונות • ויאר פניו
אתנו סלה • לעבדו בלב שלם ובנפש חפצה בכל ימי חייו אב"ר:

וזאת ליהודה העומד על התורה • ללמוד פרחי הקהלה צביאורי
סרחי • ועל העבודה זו תפילה חזן צצ"ה של ותיקין • משכימי

קום ה"י • עבדכם הצעיר **יהודה פיזא** :

שנת **כשחר** נכון מוצאו לפ"ק :

חס

מאיר נתיב

להבריל בין הקדש ובין החול

ספר בראשית

כי יודע (אלהים) והייתם (כאלהים) הראשון קדש והשני חול • בראשית
במסכת סופרים פ"ד הלכה ד' • וכן תרגם אונקלוס • הראשון •
ארי גלי קדש ה' • והשני ותהון כרצוצין • וכן יונתן ותהון כמלאכין
רצוצין • וכן הרל"ג • אף על פי שבמדרש ובפר"א דרשו כל
אומן סני בר אומנותיה • והייתם כאלהים יולרי עולמות • ושכן
נראה דעת רש"י שהביאו • ושהרצ אברצנאל דחה התרגום
בשתי ידיים :

ויראו בני (האלהים) • אשר יבואו בני (האלהים) • שניהם חול •
כתרגומו בני רצוציא • וכן יונתן • אף כי הרמ"ז בן כתב בפירושו
שכל הדורות הראשונים שנולדו מאדם וחוה נקראו כן • מפני
שהם מעשה ידיו יתברך • וגם הראש"ע בדעת יש אומרים • ושכן
נראה מהרל"ג :

ותשחת הארץ לפני (האלהים) • קדש • כתרגומו קדש ה' • וכן
יונתן • וכמו שהוכיח בצירור הרא"ש בע"ג נגד המפרשים ומהס רל"ג •
שפירש בפירוש השני • לפני הגדולים ומנהיגים :

מקדש לבית (אל) חול • כתרגומו בית אל ולא בית אלהא וכן
לד לך יונתן • והוא שם מקום • וכן כלם :

אתה (אל) ראוי • קדש • כתרגומו את הוא אלהא חזי כלא • וכן
ביונתן קדש ה' • והירושלמי בשם ממריה דה' • וכן דעת רש"י
והרל"ג • אף כי עם המלאך היא מדברת :

ויאמר (אדני) אם נא מצאתי חן • קדש • כפי מסקנת הש"ס
בשבועות דף ל"ה ע"ב • וכפי מה שדרשו בשבת דף קכ"ז • וכן
תרגומו ואמר ה' • וכן יונתן מן קדמך ה' • וכן פסק הרמ"ז בס"פ
מהלכות יסודי התורה הלכה ט' • וכן רש"י בפירושו השני • אף כי

(* *) 1 2 במסכת

מאיר נתיב

במסכת סופרים פ"ו הלכה ד' העלו בהפך : וכן רש"י בפירושו
 הראשון שלגדול שבהם אמר : וכן הרא"ש בע והר"ל בג' :
 ויאמר הגה נא (אדני) בלוט חול - שבועות ל"ה ע"ב - וכן במסכת
 סופרים פ"ד הלכה ז' וכן תרגומו בצעו כען רבוני וכן יונתן
 בצעו כדון רבוני וכן דעת רש"י והרא"ש ע כתב (אדני) רבותי
 לשון חול ר'ל שאיננו כנוי לה' רק שם כבוד למלאכים הגדולים
 אליהו והוא נקוד פתח : וכן הר"ל בג' :

ויאמר לוט אליהם אל נא (אדני) קדש בשבועות שה' ומסכת
 סופרים שם הלכה ו' וכן תרגום יונתן וירושלמי הגתבוע רחמין
 מן קדש ה' וכן רש"י אף כי אוגלוס תרגם בצעו כען רבוני
 והרא"ש בע פירש חול ונקמן בצעור שהוא סוף פסוק ושכן
 דעת הר"ל בג' :

ויהי כאשר התעו אותי (אלהים) קדש - כפי מסקנתם בשבועות
 שם - שכל השמות האמורים בתורה באברהם הוא קדש וכן דעת
 ר' חנינאל במסכת סופרים שם הלכה ו' שהוא בתרא' וכן תרגומו
 יתי קריב ה' וכן דעת רש"י והרא"ש בע והר"ל בג' אף שכפי הים
 אומרים שם במסכת סופרים ואחריו בהלכה ט' פוסק בהפך :

חיישרה

נשיא (אלהים) אחי - קדש - כתרגומו רב קדש ה' וכן יונתן
 וכן נראה דעת הרא"ש בע' : וכן הר"ל בג' :

ויצא

אנכי (האל) בית אל - קדש - כתרגומו אנא אלהא דאתגלית
 עלך בבית אל וכן ביונתן אף כי המלאך הוא המדבר : וכן רש"י
 והרא"ש בע אף כי הר"ל בג' כתב המלאך הגלה לך בבית אל :
 יש (לא) ידי - חול מסכת סופרים פ"ד הלכה ט' וכן תרגומו
 אית חילא בידי וכן יונתן אית ספיקא בידי וכן דעת רש"י
 והרא"ש בע והר"ל בג' :

(ואלהי) אביכם אמס - קדש כתרגומו ואלאה דאבוכון וכן יונתן
 צולי (אלהי) אבי (אלהי) אברהם - שניהם קדש כתרגומו אלהא
 דאבא דאברהם וכן רש"י :

אלהי

מאיר נתיב

(אלהי) אברהם (ואלהי) נחור הראשון קדש • והשני חול • מסכת
סופרים פ"ד הלכה ה' • וכן רש"י • והתימה מהתרגומים שלא
תרגמו דחלתיה דנחור • כמו שתרגמו: כלמה גנבת את אלהי :

(אלהי) אביהם • חול • מסכת סופרים שם • וכן כתב רש"י
והתרגום אלהי דאברהם • דג"כ קשה כנ"ל :

מחנה (אלהים) • קדש • מסכת סופרים שם • וכן תרגמו משריתא
מן קדש ה' • וכן ביונתן :

כי שרית עם (אלהים) • קדש • כפי משמעות דברי המתרגם ארי
רצ את מן קדש ה' • אף שכפי פשט הפסוק המלאך הודה לו
שאר לו ויוכל • וכן יונתן ארי אחרצבת עם מלאכי דה' • ושכן
דעת רש"י הראב"ע והרלב"ג :

כי ראיתי (אלהים) וכו' חול • כתרגומו ארי חזיתי מלאכי דה'
וכן ביונתן • והרב וכן דעת רש"י והרב אברבנאל בפרשת וזאת
הברכה • דבור המתחיל אשר ידעו ה' :

כראות פני (אלהים) • חול • במסכת סופרים פ"ד הלכה ה' • וכן
תרגומו אפי רברביא • ויונתן אפי מלאכי • וכן דעת רש"י והראב"ע
והרלב"ג • וזהו שכתב הרמב"ם :

ויקרא לו (אל אלהי) ישראל • שניהם קדש • כתרגומו קדש אל
אלהי ישראל • וכן יונתן וכן רש"י והרלב"ג בנטיית דעתו
יותר לקדש • אף כי רבותינו ז"ל אמרו על כל הדרוש שהקב"ה
קראו ליעקב אל • והראב"ע • שהגכון הוא שהוא שם המזבח :

(לאל) הגראה אליך קדש • כתרגומו לאלהי דאחגלי עלך • וכן
יונתן • אף כי המלאך הוא שגראה אליו :

(לאל) העונה אותי • קדש • כתרגומו לאלהי דקביל כלותי • וכן
יונתן :

ויקרא למקום (אל) בית אל • קדש • כתרגומו אל בית אל •
וגם יונתן תרגם אל דאשרי שכינתיה בבית אל • וכן דעת
רש"י באמרו הקב"ה בבית אל • וכן דעת הרלב"ג :

(* *) 2 2 נגל

במאיר נתיב

נגלו אליו (האלהים) • חול • כתר גומו איתגלו אליו מלאכיא דה' •
וכן ביונתן • וכן הרא"צ • אף כי מדברי רש"י בפירושו • והר"ל • צג •
ומדברי הרי"א בפרשת בראשית • בשילהי פירוש שם אלהים •
נראה שדעתם לקדש • ושדפוס אלטארס ליינו בלדו קדש
לחומר :

תם

ספר שמות

ויאמר כי (אהיה) עמך • חול • והוא לשון הויה • כתר גומו ארי
יהא ממרי • בסעך • וכן ביונתן :

שמות

(אהיה) אשר (אהיה) וגם (אהיה) שלחני אליכם • שלשתם קדש •
בדמופח מהמתרגם • שתרגמם כהויחם בלשון הקדש • בלי פירוש
לקדושתם • וכן דעת הרא"צ • באמרו ששם אהיה ושם הויה
שניהם שמות העלם • וכן נראה דעת רל"ג • וכן נראים דברי
המורה בפרק ס"א מח"א בזכרו • וזה השם נגזר מן הויה • וגם רבינו
בחיי כתב שהזכיר ג' פעמים שם אהיה וכו' וכזה פירש רש"י •
אף כי יונתן בכתרגומו בא לפרש • וכן הירושלמי • אלא שהשם
האחרון הזכירו בלי פירוש שנראה שדעתו לקדשו • נגד הרב
עראמה • שכתב שלא להקדיש רק השנים • ואף כי במדרש בדרך
בדרוש יש פירושים שונים • שכפי קלתם הוא קדש וכפי קלתם
הוא חול • וכן בפירושי הרב אברבנאל • יש מהם לקדש ולחול •
נאחה תהיה לו (לאלהים) • חול • כתר גומו ואת תהי ליה לרב • וכן
יונתן • וכן פירש רש"י והרא"צ • ע והר"ל • צג :

ויפגשו (ה') • קדש • כמסקנתם בשבועות ל"ה • ובמסכת סופרים
הלכה ז' • שלא מלינו שם הויה חול רק במיכה • וכן דעת רל"ג •
אף כי אונקלוס וגם יונתן תרגמו מלאכא ד"ה • ושכן פירש רש"י
והרא"צ • ע • ואינו דומה למה שזכרנו בפסוק נגלו אליו האלהים

מאיר נתיב

כי הוא שם משתחף • לא כן שם העצם :

וארא

ראה נתתיך (אלהים) לפרעה • חול • כתרגומו ראה דמניתך
רצ לפרעה • וכן יונתן חמי דכבר שוית יתך דחילא לפרעה • וכן
פירש רש"י שופט ורודה • והראב"ע כמעלת מלאך • וכן הרל"ג :
אנבע (אלהים) היא • קדש • כתרגומו מוחה מן קדס ה' וכן
פירש רש"י מאת המקום היא • וכן הרל"ג אף כי הראב"ע כתב
כפי מערכת הככזים • ורש"ל צ"ל ציאר מכת מדינה :

בשלח

ויאמינו זה' וצמשה עבדו • צפתוחה הזאת וצסוף השירה
שמנו מלת עבדו צשיטה ששית • ומילת היס צשיטה ל'א • כדי
לעשותה כשאר • אליבא דכ"ע • ואף כי באלה יש מחלקים • ורבו
כמו רצו הדעות • עכ"ז כבר נועדו רבני וגאוני ארץ • והורו
הלכה למעשה • לעשותה כאשר זכרנו :

מי כמוכה (באלים) • חול • כדברי אונקלוס לית צר מינך • ואף כי
אחריהם זכר שם ה' באמרו את הוא אלהא • זה אינו כי אם
לתוספת ביאור • וכן מפורש ביונתן • מן כוותך צאילי מרומא •
וכן רש"י • צאלים • צחזקים • כמו אילי הארץ • והראב"ע • מלאכי
מעלה • וכן רל"ג • וגדולה מזו שאינו מהשבעה שמות שאינם
נמחקים • ואם אמנם הרב אברבנאל סתם צפרשת צראשית
צביאורו שיתופי מילת אלהים • כתב שאלים כמו שנכתב צמילואו
אלהים • כבר גילה דעתו צפרשת וזאת הצרכה • צהבדל הא'
שבין נבואת משה לכל הנביאים • ואמר שמי כמוכה צאלים • הוא
כמו אילי הארץ :

ויאמר כי יד על כס (יה) • קדש • שהשם מפורש ואינו משתחף •
והוא מהז' שאינם נמחקים • וכן תרגם יונתן אמנם קיים ממרא
דה' צכורסיה יקריה • וכן דרשו רז"ל אין שמו שלם ואין כסאו
שלם • עד שימחה שמו של עמלק • והתימה מאונקלוס שתרגם מן
קדס דחילא דשכינתיה • ולא זכר ה' כמו צפסוק עזי וזמרת יה' •
שתרגם תקפי ותשצחחא דחילא דה' :

עתה

מאיר נתיב

עתה ידעתי כי גדול ה' מכל (האלהים) • חול • כתרנומו ארי יתרו
 רב ה' ולית אלהא בר מיניה • וכן יונתן ארי תקיף הוא על כל
 אלהיא • וכן דרשו רז"ל מלמד שלא הגיח ע"ז שלא עבדה :
 והגישו אדוניו אל (האלהים) חול • כתרנומו אונקלוס ויונתן לקדם משפטים
 דייניא • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג :
 (והאלהים) אנה לידו • קדש • כתרנומו ומן קדם ה' אתמסר
 ליה • וכן יונתן ומן קדם ה' ארע עיקתיה לידוי • וכן דרשו רז"ל
 במכות דף י' ע"ב : והביאור רש"י • וכן דעת הראב"ע והרל"ג :
 ונקרב בעל הבית אל (האלהים) • חול • סנהדרין דף ג' ע"ב
 וכן אונקלוס ויונתן • ויתקרב מריה לביתא לקדם דייניא • וכן
 רש"י והראב"ע והרל"ג :
 עד (האלהים) יבוא דבר שניהם • חול • בסנהדרין שם • וכן אונקלוס
 ויונתן לקדם דייניא • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג :
 אשר ירשיעון (אלהים) חול • שם בסנהדרין • וכן אונקלוס ויונתן
 יחייבון דייניא • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג :
 זובח (לאלהים) יחרס • חול • כפי מסקנתם ז"ל בסנהדרין דף ס'
 ע"ב בזובח לע"ז הכתוב מדבר • וכן תרגם אונקלוס ויונתן דדבח
 לסעות עממיא • וכן במכילתא על פרשת כה אמר ה' שימו איש
 חרבו על ירכו • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג • אף כי על דרך
 הסוד יש רמוז • שדורשו בלשון קדש :
 (אלהים) לא תקלל בסנהדרין כ"ו ימסיק שיש במשמעותו קדשו וחול
 ולכן הוא קדש מלך קדושתו • וגם הוא אזהרה לברכה ה' שם
 דף ס"ו • וכן במ"ס פ"ד הלכה כפי דעת ר' שמעון שהוא בתרא :
 וכן פסק הרמ"ב בס' ד' מע"ז • ובפ' כ"ו מהלכות סנהדרין
 שמשמש קדש וחול • וכן דעת רש"י והרל"ג • אף כי כפי דעת ת"ק
 במ"ס שם • וכפי התרגומים • וכפי הראב"ע • הוא חול :
 ואמלא אותו רוח (אלהים) • קדש • כפי תרגום אונקלוס רוח
 נבואה מן קדם ה' • וכן יונתן רוח קודשא מן קדם ה' : וכן
 הראב"ע

מאיר נתיב

הרא"צ וכן נראה דעת רל"צג :
קום עשה לנו (אלהים) חול וכן תרגם אונקלוס ויונתן עבד
אלה (אלהיד) ישראל חול וכן אונקלוס ויונתן חילין דחלתך ישראל:
חג (לה) מחה קדש כי ה' מפורש וכן תרגם אונקלוס חגא
קדס ה' וכן יונתן חגא ה' מחר וכן רש"י שפטר לבו לשמים
ובן הרא"צ ע באומרו הוא שם העצם לכבוד ה' ולא יתערב אחר
עמו כמו במלת אלהים שהוא לעניינים רבים :
ויאמרו לי עשה לנו (אלהים) חול וכן תרגם אונקלוס ויונתן
עבד לנא דחלן :
ואמלא אותו רוח (אלהים) קדש וכן תרגם אונקלוס ויונתן ויקהל
רוח נבואה מן קדס ה' : כנ"ל :

תם

ספר ויקרא

איש איש כי יקלל (אלהיו) קדש בשבעות ל'ו וכן בסנהדרין ג"ו אמור
מזהיר עליו על הכינויים וכן תרגם אונקלוס ארי ירגז קדס
אלהיא וכן יונתן דירגז ויחרף שום כינוי אלהיא וכן מוכת
הפסוק שאחריו וכן דעת רש"י והרא"צ ע והרל"צג אף כי כפי
פירוש הרב אברבנאל הוא חול :

תם

ספר במדבר

ויבוא (אלהים) אל זלעם קדש כדעת רז"ל שהשרה הקב"ה בלק
שכינתו על אותו רשע וכן תרגם אונקלוס ויונתן מימר מן
קדס

מאיר נתיב

קדס ה' • וכן הראצ"ע שפירש לכבוד ישראל • וכן דעת הרי"א
שכתב לא באה הגזוואה מאת האלהים כי אם לבלעם • וזפרשת
וזאת הזרכה זכר • שאע"פ שהיה קוסס • ניבא לנורך ישראל
באותה שעה :

ויבא (אלהים) אל בלעם לילה • קדש • כדעת רז"ל • וכתרגום
אונקלוס ויונתן • מימר מן קדס ה' • וכן דעת כלס כנ"ל :

זיקר (אלהים) אל בלעם • קדש • כדעת רז"ל • וכתרגום אונקלוס
ויונתן • וערע מימר מן קדס ה' • וכן דעת כלס כנ"ל :

מה אקוב לא קבה (אל) • קדש • כגראה מתרגומו • מה אלוטיה
דלא לטייה אל • ומבורר יותר זיונתן • מה אגא לאיט ומימרא
דה' מברך וכן בירושלמי וכן הרל"ג • אף כי הרי"א זפרשה בשני
מקומות פירשו על מערכת השמימית • שכנה אותו בלשון אל :

מה פעל (אל) • קדש • כתרגומו מה עבד אלהא • וכן זיונתן מן
קדס אלהא חייא • וכן בירושלמי אבוכון דזשמיא • וכן דעת רש"י
והראצ"ע • וכן גראה דעת רל"ג • והרב אברבנאל ז"ל :

נאם שומע אמרי (אל) • קדש • כתרגומו מן קדס אל • וכן יונתן
מן קדס אלהא חייא • וכן בירושלמי מן קדס ה' • וכן הראצ"ע •
וכן גראה דעת רל"ג • אף כי כפי הרי"א זפרשת וזאת הזרכה
ד"ה והגראה • כתב שהוא כנוי לכת הקסס • או אל השכל
הפועל :

נאם שומע אמרי (אל) השני • קדש • כאשר זכרנו :

אוי מי יחיה משומו (אל) • אחרי העיון והחקירה היטב זדברי
המתרגם • וזדברי רז"ל זכנהדרין דף ק"ו • כפי פירוש רש"י שם •
זכפירושו על התורה • וזדברי הראצ"ע זדרך א' • והרל"ג
מהרי"א • רבנו זחיי • והרש"ז • זכ' התשבץ שלו • ח"א שאלה קע"ז
זכד הגראה לחול • היה גראה לי בזירור מכל אלה כפי כללינו
שאין לקדשו • אבל אחר שמלאתי איזה ספרים וקאת מהחכמים
שנטו זצתם לקדשו מפני הספק • אמרתי אבטל דעתי הקצרה

מאיר נתיב

מפני דעתם הרחבה ולכן כתבתי בלדו קדש לחומר :
כל שמות השבטים או ראשי האצות שתחילתן או סופן אל מילה פינתש
חדא וחד קריגון כפי המסרה ואין להקדישן :

תם

ספר דברים

כי המשפט (לאלהים הוא קדש כתרגומו ארי דיגא דה' הוא וכן דברים
תרגס יונתן ארוס דיגא מן קדסה' וכן דעת רש"י וברי"א :
אשר מי (אל) בשמים ובארץ קדש כתרגומו דאת הוא אלהא ואתחנן
וכן יונתן וכן רש"י וכן רל"ג בפירוש הראשון אף כי כפי
דברי הראב"ע נראה שדעתו לחול וכן רל"ג בפירושו השני :
אשר לו (אלהים) קרובים קדש כתרגומו ארימן עס רב דליה
אלהא קריב ליה ולא אמר קריבין וכן רל"ג אף כי כפי תרגום
יונתן בהרחבת פירושו נראה שדעתו לחול וכן הירושלמי ושכן
השמע עס קול (אלהים) קדש כתרגומו השמע עמא קל מזרח
או הגסה (אלהים) קדש כתרגומו או ניסין עגד ה' והכתוב
אמר הגסה ולא הגסן וכן ביונתן ובירושלמי וכן דעת הרי"א
והראב"ע והרל"ג אף כי כפי מה שגראה מפשוטו וכפי דעת
רש"י הוא חול :

כי מי כל אשר שמע קול (אלהים) חיים קדש כתרגומו
ארימן כל בסרא דשמע קול מימרא דה' וכן ביונתן אף כי כפי
דעת הראב"ע כפי מפרשיו הכתוב מדבר על המלאכים :

כי ה' אלהיכם הוא (אלהי האלהים) (ואדני האדנים) במעבת עקב
סופרים פ"ד הלכה ד' וה' אלהי קדש והאלהים חול אדני קדש
והאדנים חול וכן דרשו במכלתא וכן הראב"ע כפי מפרשיו וכן

הרל"ג (* * *) 3 1

מאיר נתיב

הרל"בג וכן הרי"א האמנם שכפי תרגום אונקלוס ויונתן גם
ואדני נראה חול • בתרגום ומרי מלכין :

כ"תבא ואין (לא) ידיך • חול • במסכת סופרים פ"ד הלכה ט' • וגם
הלמד צט"וא • וכן תרגומו ולית חילא צידך • וכן הרי"א • אף
כי כפי יונתן והירושלמי • הראו פנים להקדישו באמרם • צללו
קדם ה' • ודי יספק אלהא :

וילך הלא על כי אין (אלהי) בקרבי • קדם • כפי אונקלוס הלא מדלית
שכינת אלהי ביני • וכן יונתן וכן פירש הרי"א :

האזינו יזבחו לשדים לא (אלה) • חול • כתרגומו דלית בהון לרוך וכן
יונתן והירושלמי וכן רש"י והרא"ב צע והרל"בג והרי"א • אף כי
צדפום אלטרם ציינו קדם :

(אלהים) לא ידעום • חול • כתרגומו ללא ידעוין • וכן ציונתן
גירושלמי • וכן נראה מהרא"ב צע וכן הרי"א • וכן דעת הרל"בג :
הם קנאוני בלא (אל) • חול • כתרגום אונקלוס בלא דחלא • וכן
גירושלמי • וכן רש"י והרא"ב צע והרל"בג והרי"א צפירושו הראשון •
אף שכפי יונתן צ"ע בתרגומו בלא אלהא • וכפירוש השני של
הרי"א • ושצדפום אלטרם כתבו קדם :

ואין (אלהים) עמדי • חול • כתרגומו ולית אלהא בר מיני •
ומפורש יותר ציונתן וירושלמי שתרגומו ולית אלהא אחרן בר
מיני • וכן דעת רש"י והרא"ב צע והרל"בג והרי"א :
ומה שלא תמצא מאלה רשום בתוך הספר • דע שהטעם היה
מפני פשיטותם :

יזהר הכותב והסופר בחומש בלתי נקודות • ביוד זעירא של
פיגהם • וזו קטיעא של בריחי שלום • ויוד זעירא של חשי •
לעשותם בכחוב • ואל יחשוב כי אולי מקרה הוא :

תם

היום ציוס כלות • צי"ר המ"עלות • ואוצר המושכלות • לחכס
השלם כאיתחל • כו"י • הגביר הנעלה כה"ר **יהודה**
פיזא (גר"ו נלח יהל) • הדפסת זאת התורה • **עזרת**
הסופר ושפ"ר העז"רה • אמרת ה' טהורה • כתמימותה לא
ראו עינים • מני סור יהודה מעל אפרים • הנני בא בשרד הזמר
לתאר יקרו • וצמחוגת השיר לפארו • וטרס אכלה לדבר אל לבי
מה טוב מזמ"רת הא'רס להביא • מנחה לנדיבי • נשבה רות
נגינות בכנורי • אריתי מורי • והלא כה דברי :

ד

א

מאז אשר עזרא העתיק אלינו
תורה חמימה נעדרת עולתה
לא קם לעזרת סופר תורתנו
סופר ועזרה כמוך עד עתה :

אתה יהודה יודך אחיך
יראי אלהים • עט סופר יחזיקו
ויברכוך כי על פי ספרך
תורה בכל תקוניה יעתיקו :

ה

ב

כל בעלי דקדוק במצא ספרך
בלתי שגיאה : ללמוד בו יחשקו
ולעד אמת לעד לכבוד זכרך
שירי תהלח בברזל יחקו :

בו סך אמרוח גון לקו הגדרת
בו וו בראש עמוד למצוא חן שמח
בו הפתוחות כמשפט גמרת
בו הסתומות כמוסכס השלמת :

ו

ג

גם החכמים שבח לך יכוננו
ובחוק קהלות אל דגלך יוקירו
אלף למינדים ולרוזה ירונו
אמנם רבבות אל פיזא ישירו :

בו דת שמו"ח הא"ל בנעימות שיה
לחוקרים • באר היטב הואלת
ובידך חפץ השם דהצליח
היום • ובין קדש לחול הבדלת :

שנת **מפתח** שפתי משרים לפ"ק :

נאס **דוד** חפץ בתורת אל
וחפשי משפחתו בישראל :

ואלה מוסיוף על הראשונים • מהמגיה הנאמן בנו של בעל
מלאכת הקדש הזאת • עזרת הסופר כר"ו :

הָאִישׁ אֲשֶׁר רוּצָה לְמַכּוֹר הַפְּצוּ
בְּרָבָה בְּתוֹדָתוֹ וְתִהְיוּתוֹ
לִירוֹת בְּמוֹלֵב הַקּוֹנֶה חֶפְצוֹ
בִּי יִחְשׁוּב אוֹלֵי בְּפִלְלוֹתָיו
לֹא חֵישׁ יִמְהַר סוּר אֶל מְשַׁמְעָתוֹ
כִּי אִם בְּרוֹב הַפְּצָר בְּרַבּוֹת מִלּוֹ
לֹא יֵבֶן בְּהוֹמָשׁ זֶה יִקְרָה אוֹתוֹ
זְכְרוּ בְּהוֹכִיר לוֹ יְרוּץ אֵלָיו :

פּלעיר **משה** בן לא"א כמוהר"ר יהודה פיזא יצ"ו :

: ק"ה ספרים ישרים דהרמב"ם וכו'

לשון קדש וכו' וכו' :
לשון קדש וכו' וכו' :

ספר

עזרת הסופר

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

בלתי נקודות

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלכו
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת ככב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRI MOSIS
SINE PUNCTIS.

Magno labore, & industria, accuratissimé correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
 ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר
 אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור
 כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך
 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד *

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
 בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
 בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
 מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים
 ויהי ערב ויהי בקר יום שני *

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
 מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים
 ליבשה ארץ ולמקודה המים קרא ימים וירא
 אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ
 ורשע עשב מזריע זרע עין פרי עשה פרי למינו
 אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ
 דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
 אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי
 ערב ויהי בקר יום שלישי *

רביע

ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים
 להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאורות
 ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת
 ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן
 ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את
 המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור
 הקטן לממשלת הלילה ואת הבוכבים ויתן
 אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
 הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
 האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
 ויהי בקר יום רביעי
 ויאמר אלהים ישרצו המים שרין נפש חיה
 ועוף ועוף על הארץ על פני רקיע השמים
 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
 נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם
 ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
 את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב
 ויהי בקר יום חמישי
 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן
 ויעש

ויעש אלהים את חית הארץ למינרה ואת הבהמה
 למינרה ואת כל רמש האדמה למינחה וירא
 אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמנו כדמורתנו וירדו בדגת הים ובעוף
 השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
 הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם
 בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
 ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם
 אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
 ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
 הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
 הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
 כל עשב זרע ויהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף
 השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש
 חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי
 ערב ויהי בקר יום הששי
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
 ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
 ויברך

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש ארנו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בדבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שית
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה וייצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה
אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמת
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם ושם הנהר
השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם
הנהר השלישי חרקל הוא ההלך קדמת אשור
והנהר

והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהודה אלהים
 את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
 ויצו יהודה אלהים על האדם לאמר מכל עין
 הגן אכל תאכל ומעין הדעת טוב ורע לא
 תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות
 ויאמר יהודה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
 אעשה לו עזר כנגדו * ויצר יהודה אלהים
 מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
 ויבא אל האדם לדאוד מיה יקרא לו וכל
 אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
 השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
 כנגדו ויפל יהודה אלהים תרדמה על האדם
 ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה
 ויבן יהודה אלהים את הצלע אשר לקח מן
 האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם
 זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
 יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב
 איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו
 לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו
 ולא יתבששו והנחש הירד ערום מכל חית

מלרע

השדה

והשדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל
 האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
 עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן
 נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
 לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר
 הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים
 כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
 כאלהים ידעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב
 העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
 להשכיל ותקה מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
 עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
 עידימם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת
 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרות
 היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
 בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם
 ויאמר לו איכה ויאמר ארת קלך שמעתי בגן
 ואירא כי עידם אנכי ואחבא ויאמר מי הגיד
 לך כי עידם אתה המן העץ אשר צויתך
 לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה
 אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל
 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
 ותאמר

קדש

חול

מלעיל

ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר
 יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארוך
 אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על
 גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך ואיבה
 אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין
 זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו
 עקב אל האשה אמר

הרבה ארבה עצבונך ורהרנך בעצב תלדי
 בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל
 בך ולאדם אמר כי שמעת

לקול אשרתך ותאכל מן העץ אשר צויתך
 לאמר לא תאכל ממנו ארוחה האדמה בעבורך
 בעצבון תאכלנה כל ימי חיך וקוץ ודרדר
 תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת
 אפיקך תאכל לחם עד שובך אל האדמה
 כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב
 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוה היתה
 אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
 בתנות עור וילבשם *

ויאמר יהוה אלהים הן האדם הוה כאהר
 ממנו לדעת טוב ורע וערתה פן ישלח ידו

ולקח

מלוע

ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעלם
 וישלחרו יהודה אלהים מגן עדן לעבד את
 האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם
 וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת
 להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עין
 החיים והאדם ידע את חוה

אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
 איש את יהודה ותספ ללדת את אחיו את
 הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה
 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה
 ליהודה והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו
 ומחלבהן וישע יהודה אל הבל ואל מנחתו
 ואל קין ואל מנחתו לא שערה ויחר לקין מאד
 ויפלו פניו ויאמר יהודה אל קין למה חרדה לך
 ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב שאת ואם
 לא תיטיב לפרתה הטאת רבץ ואלו תשוקתו
 ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו
 ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
 ויהרגהו ויאמר יהודה אל קין אי הבל אחיך
 ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה
 עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

מלרע

ועתה ארוג אתה מן הארמה אשר פצתה את
פיה לקחת את דמי אחיך מירך כי תעבד את
הארמה לא תספ תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
הן גרשת אתי היום מעל פני הארמה ומפניך
אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים
יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל
מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת ערן וידע קין את אשתו ותהר ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מהויאל
ומהויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
למך * ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה
ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה
אבי ישב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה
אבי כל תפש כנור ועוגב וצלה גם הוא ילדה את
תובל קין למש כל הרש נחשת וברזל ואהורת
תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו עדה
וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי כי שבעתים

יקם קין ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד
 את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת
 לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין ולשת
 גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל
 לקרא בשם יהוה * זה ספר
 תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
 אלהים עשה אתו זכר ונקבה בראם ויברך
 אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם
 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
 כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי אדם אחרי
 הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים
 ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
 שנה ושלשים שנה וימת ויחי
 שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
 ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
 ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
 וימת ויחי אנוש תשעים
 שנה ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את
 קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד
 בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים
 ותשע

ותשע מאות שנה וימת ויחי

קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן
אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה

ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת ויחי מהללאל חמש

שנים וששים שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות

שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל
חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה

וימת ויחי ירד שתים וששים

שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי
הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים

ובנות ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת ויחי

חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את

מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות

שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח
אתו אלהים * ויחי מתושלח

שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך
 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
 ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה
 ותשע מאות שנה וימת ויחי

למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן
 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
 ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה
 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים
 שנה והמש מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל
 ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה
 וימת ויהי נח בן חמש מאות

שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי כי
 החל האדם לרב על פני האדמה וכנות ילדו להם
 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת
 הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר
 יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
 והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ
 בימים ההם וגם אהרי כן אשר יבאו בני האלהים
 אל בנות האדם וילדו להם המה חגברים אשר
 מעולם אנשי השם *

וירא

וירא יהוה כי רבה דעת האדם בארץ וכל
 יצר מחשבת לבו רק דע כל היום וינחם יהוה
 כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו
 ויאמר יהוה אמהה את האדם אשר בדאתי
 מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
 ועד עוף השמים פי נחמתי כי עשיתם ונח
 מצא הן בעיני יהוה נסוג א
 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
 את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים
 את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני
 האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את
 הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו
 על הארץ ויאמר אלהים לנח קץ
 כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם
 והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי
 גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
 ומחוץ בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
 אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
 אמה קומתה * צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
 מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
 ושלשים תעשה ואני הנני מביא את המבול מים
 על

על הארץ לשהת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת
 השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי
 אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי
 בניך אתך ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
 אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו * מהעוף
 למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
 למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ואתה קח
 לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
 לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אתו
 אלהים כן עשה * ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
 ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
 הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
 שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה
 הוא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה
 שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי
 לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
 יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
 עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו
 יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים
 על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
 אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה הטהורה
 ומן

מלעיל

ומן הכהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל
 אשר רמש על הארמה שנים שנים באו אל נח אל
 התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ויהי
 לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ בשנת
 שש מאות שנה לחיי נח בהדש השני בשבעה
 עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
 רכה וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ
 ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא
 נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלושת נשי
 בניו אתם אל התבה המה וכל החיה למינה וכל
 הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ
 למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו
 אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר
 בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
 כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו * ויהי
 המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
 וישאו את התבה ותרם מעל הארץ ויגברו המים
 וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים
 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
 הגבהים אשר תהרתי כל השמים חמש עשרה
 אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע

כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה
 ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם
 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר
 בחרבה מתו וימח את כל היקום אשר על פני
 האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
 השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר
 אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים
 ומאת יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
 ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים
 רוח על הארץ וישכו המים ויסכרו מעינות
 תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים
 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
 המים מקצה חמשים ומאת יום ותנה התבה
 בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
 הרי אררט והמים היו הלוך וחסור עד החדש
 העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
 ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את
 חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא
 יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח
 את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני
 האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה

מלעיל

מלרע
מלעיל

מלעיל

ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
 וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה
 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויכף שלח את
 היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת ערב
 והנה עלה זית מרף בפיה וידע נח כי קלו המים
 מעל הארץ וייחל עוד שבעת ימים אחרים
 וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד ויהי
 באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
 חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה
 התבה וירא והנה חרבו פני האדמה ובהדש
 השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
 הארץ * וידבר אלהים אל נח
 לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
 בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
 ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוציא
 אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ
 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה
 כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ
 למשפתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח
 ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף
 הטהור ויעל עלת במזבח וירח יהוה את ריח
 הנחח

מלעיל

מלעיל

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד
 את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם דע
 מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר
 עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
 וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים
 את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
 את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיה
 הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש
 האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר
 הווא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם
 את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את
 דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו
 ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש
 האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי
 בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו
 שרצו בארץ ורבו בה * ויאמר
 אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ואני הנני
 מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם
 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
 ובכל חיה הארץ אתכם מכל יצאי התכת
 לכל חיה הארץ והקמתי את בריתי אתכם

ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
 עוד מבול לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת
 אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל
 נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם את קשתי
 נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ
 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן
 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל
 נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול
 לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן וראייתה
 לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה
 בכל בשר אשר על הארץ ויאמר אלהים אל
 נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל
 בשר אשר על הארץ *

מלטי

ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם זחם ויפת
 זחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה
 נפצרה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ויטע
 כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה
 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני
 אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו
 על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות
 אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו

וייקץ

נמוג א'

מלעיל

ספרי
אשכנזים
ויהי

וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן
 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו
 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען
 עבד למו ויהי נח אחר המבול שלש מאות שנה
 וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
 וחמשים שנה וימת

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
 בנים אחר המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
 וזבל ומשך ותירם ובני גמר אשכנז וריפת
 והגרמה ובני יון אלישה ותרשיש כתים ורדנים
 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו
 למשפחתם בגויהם ובני חם כוש ומצרים ופוט
 וכנען ובני כוש סבא וחזילה וסבתה ורעמה
 וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן וכוש ילד את
 נמרד הוא החל להיות גבר בארץ הוא היה גבר
 ציד לפני יהודה על כן יאמר כנמרד גבור ציד
 לפני יהודה ויהי ראשית ממלכתו בכל וארץ
 ואכד ובלנה בארץ שנער מן הארץ ההוא יצא
 אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר זאת כלה
 זאת רסן בין נינוה ובין כלה הוא העיר הגדלה
 ומצרים

מלרע

ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתחים ואת פחרטים ואת
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
כפתרים וכןען ילד את צידן

בכרו ואת חרת ואת היבוסים ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת
הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידן באכה
גררה עד עזה באכה כדמה ועמרה ואדמה
וצבים עד לשע אלה בני חם למשפחתם ללשנהם
בארצתם בגויהם ולשם ילד

גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול בני
שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני
ארם עויץ וחול וגתר ומש וארפכשד ילד את
שלח ושלח ילד את עבר ולעבר ילד שני בני שם
האהד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת
עובל ואת אבימאל ואת שבא ואת אופר ואת
חוילה ואת יונב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם
ממשא באכה ספרה הר הקדם אלה בני שם
למשפחתם

למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם אלה
 משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו
 הגוים בארץ אחר המבול *
 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי
 בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
 וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הכה נלכנה
 לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלכנה לאבן
 והחמר היה להם לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו
 עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן
 נפויץ על פני כל הארץ וירד יהוה לראת את העיר
 ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן
 עם אחד ושפה אחת לכלם וזה ההלם לעשות
 ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה
 נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
 שפת רעהו ויפיץ יהוה אתם משם על פני כל
 הארץ ויחדלו לבנות העיר על כן קראת שמה
 בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם
 הפיצם יהוה על פני כל הארץ
 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
 ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי
 הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
 ובנות

ובנות ווארפכשד חי חמש
 ושלישים שנה ויולד את שלח ויחי ארפכשד
 אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות ושלח
 חי שלשים שנה ויולד את עבר ויחי שלח אחרי
 הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות ויחי עבר
 ארבע ושלישים שנה ויולד את פלג ויחי עבר
 אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות ויחי פלג
 שלשים שנה ויולד את רעו ויחי פלג אחרי
 הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד
 בנים ובנות ויחי רעו שתים
 ושלישים שנה ויולד את שרוג ויחי רעו אחרי
 הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה
 ויולד בנים ובנות ויחי
 שרוג שלשים שנה ויולד את נחור ויחי שרוג
 אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד
 בנים ובנות ויחי נחור תשע
 ועשרים שנה ויולד את תרח ויחי נחור אחרי
 הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת

שנה ויולד בנים ובנות ויהי
 תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור
 ואת הרן ואלה תולדת תרח הוליד את
 אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט
 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו
 באור כשדים* ויקח אברם ונחור להם נשים
 שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה
 בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה והיה שרי
 עקרה אין לה ולד ויקח תרח את אברם
 בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלהו
 אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
 ארצה כנען ויבאו עד הרן וישבו שם ויהיו
 ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת
 תרח בחרן ויהיו ימי אברם שנים ושלשים
 ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך
 ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
 גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
 מברכך ומקללך אאר ונברכו כך כל משפחת
 האדמה* וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
 וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים
 שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו
 ואת

סקמז

א' במגול ובמקף

ד א I 4

125

ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
 ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
 כנען ויבאו ארצה כנען ויעברו אברם בארץ
 עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז
 בארץ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן
 את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה
 אליו ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויש
 אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח
 ליהוה ויקרא בשם יהוה ויסע אברם הלוך ונסוע
 הנגבה *

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
 כי כבד ההעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
 מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי
 כי אשה יפת מראה את והיה כי יראו אתך
 המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך
 יהיו אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך
 וחיתה נפשי בגללך * ויהי כבוא אברם מצרימה
 ויראו המצרים את האשה כי יפה הוה מאד
 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה
 ותקח האשה בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה
 ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחה ואתנה

וגמלים וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת
 ביתו על דבר שרי אשרת אכרם ויקרא פרעה
 לאכרם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת
 לי כי אשתך הוא למה אמרת אחתי הוא ואקח
 אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך ויצו
 עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו
 זאת כל אשר לו ויעל אכרם ממצרים הוא
 ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואכרם
 כבד מאד במקנה בכסף ובזהב וילך למסעיו
 מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם
 אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי אל מקום
 המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם
 אכרם בשם יהוה * וגם ללוט ההלך את אכרם
 היה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
 לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
 יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה אכרם ובין רעי
 מקנה לוט ורהכנעני ורהפרזי אז ישב בארץ
 ויאמר אכרם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני
 ובינך ובין רעי ובין דעיק כי אנשים אחים
 אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי
 אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאלה

וישא לוט את עיניו וירא את כל כנר הירדן
 כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת
 עמרה כגן יהודה כארץ מצרים באכה צעה ^{מלדע}
 ויבחר לו לוט את כל כנר הירדן ויסע לוט
 מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם ישב
 בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנר ויאהל עד
 סדם ואנשי סדם רעים והטאים ליהוה מאד
 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
 שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם
 צפנה ונגברה וקדמה וימה כי את כל הארץ
 אשר אתה ראה לך אתגנה ולזרעך עד עולם
 ושמתי את זרעך בעפר הארץ אשר אם יוכל
 איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום
 התהלך בארץ לאדכה ולרהבה כי לך אתגנה
 ויאהל אברם ויבא וישב באלני כמראי אשר
 בחברון ויבן שם מזבח ליהוה *

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריווד מלך אלסר
 כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו
 מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
 עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים
 ומלך בלע היא צטר כל אלה חברו אל עמק

השדים הוא ים המלח שתיים עשרה שנה עברו
 את כדלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו ובארבע
 עשרה שנה בא כדלעמר והמלכים אשר אתו
 ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוויים
 בהם ואת האימים בשוה קריתים ואת החרי
 בהדרם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר
 וישבו ויבאו אל עין משפט והוא קדש ויכו
 את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב
 בחצצן תמר ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
 ארמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו
 אתם מלחמה בעמק השדים את כדלעמר
 מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך
 שנער ואדיוך מלך אלסך ארבעה מלכים
 את החמשה ועמק השדים בארת בארת המר
 זינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים
 הרה נסו ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת
 כל אכלם וילכו ויקחו את לוט ואת רכשו
 בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם ויבא
 הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
 ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
 ברית אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו

זירק את הניכיו ילידי ביתו שמנרה עשר ושלש
 מאות וירדף עד דן ויחלק עליהם לילה הוא
 ועבדיו ויכס וירדפם עד חובה אשר משמאל
 לדמשק וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו
 ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא
 מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכורת את
 כדלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק
 שורה הוא עמק המלך ומלכי צדק מלך שלם
 הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון ויברכהו
 ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ
 וברוך אל עליון אשר מגן צדיק בידך ויתן לו
 מעשר מכל * ויאמר מלך סדם אל אברם הן לי
 הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם אל מלך
 סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
 וארץ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקה מכל
 אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם
 בלעדי דק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
 אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
 חלקם אחר הדברים האלה
 הירד דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל
 תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד
 ויאמר

ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
 ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן
 ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה אליו לאמר
 לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
 יירשך ויצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
 השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
 ויאמר לו כה יהיה זרעך והאמן ביהוה ויחשבה
 לו צדקה* ויאמר אליני אני יהוה אשר הוצאתיך
 מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
 לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
 אירשנה ויאמר אליני קחה לי עגלה משלשת
 ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל ויקח לו
 את כל אלה ויכתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
 לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר וירד העיט
 על הפגרים וישב אתם אברם ויהי השמש
 לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה
 חשכה גדלה נפלת עליו ויאמר לאברם ידע
 תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
 וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר
 יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול
 ואתה

מ בקמץ

ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה
 טובה ודור רביעי ישוכו הנה כי לא שלם עון
 האמרי עד הנה ויהי השמש באה ועלמה היה
 ודהנה רתנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
 הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהוה את אברם
 ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
 מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת את
 הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני ואת החתי ואת
 הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני
 ואת הגרגשי ואת היבוסים ואת השני
 אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
 ושמה הגר ותאמר שרי אל אברם הנה נא
 עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי
 אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי ורתקה
 שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
 מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
 ונתן אתה לאברם אישה לו לאשה ויבא אל
 הגר ורתה ותרא כי הרתה ותקל גברתה
 בעיניה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
 אנכי נרתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
 ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך ויאמר

73 עי

אברם אל שרי הנדה שפחתך בדרך עשי לה
הטוב בעיניך ותעננה שרי ורתכרה מפניה
וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על
העין בדרך שור ויאמר הגר שפחת שרי אי
מזה בארת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברהת ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל
גברתך והתעני תחת ידיה ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב
ויאמר לה מלאך יהוה הנך הררה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל
פני כל אחיו ישכן ותקרא שם יהוה הדבר
אליה אתה אל דאי כי אמרה הגם הלם ראיתי
אחרי דאי על בן קרא לבאר באר לחי דאי
הנדה בין קדש ובין ברר ותלד הגר לאברם בן
ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר
את ישמעאל לאברם ויהי
אברם בן השעים שנה ורשע שנים וירא
יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך
לפני ורהיה רתמים ואתנה בריתי ביני ובינך
ה א י 5 וארבה

וארבה אותך במאד מאד ויפל אברם על פניו
 וידבר אתו אלהים לאמר אני הנדה בריתי אתך
 והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד את שמך
 אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים
 נתתיך והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
 ומלכים ממך יצאו * והקמתי את בריתי ביני ובינך
 ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיורת
 לך לאלהים ולזרעך אחריך ונתתי לך ולזרעך
 אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען
 לאחזת עולם והייתי להם לאלהים ויאמר
 אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
 אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת בריתי אשר
 תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול
 לכם כל זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
 לאות ברית ביני וביניכם ובן שמנת ימים ימול
 לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף
 מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא המול ימול
 וליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם
 לברית עולם וערל זכר אשר לא ימול את
 בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את
 בריתי הפר

בריתי הפר

ויאמר אלהים אל

אברהם

אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי
כי שרה שמה וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו
הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד ויאמר אברהם אל האלהים לו
ישמעאל יהיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפדיתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר
נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול זאת בריתי אקים
את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר דבר אתו אלהים* ואברהם
בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו
וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
את בשר ערלתו בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל

וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת
 כסף מאת בן גבר נמלו אתו
 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פהח
 האהל כחם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עלינו וירא וירץ לקראתם מפתח
 קדש האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי
 חן בעיניך אל נא העבר מעל עבדך יקה נא מעט
 מים ורחצו דגליכם והשענו תחת העין ואקחה
 פת להם וסעדו לבכם אהר תעברו כי על כן
 עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
 דברת* וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
 כהרני שלש סאים קמה כלת לושי ועשי עגות
 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר דך וטוב
 ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו ויקח חמאה
 וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 עמר עליהם תחת העין ויאכלו* ויאמרו אליו
 איה שרה אשתך ויאמר הנרה באהל ויאמרו
 שוב אשוב אליך כעת חירה והנרה בן לשרה
 אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחרי
 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות
 לשרה ארח כנשים ותצהק שרה בקרבה לאמר

אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר
 יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרדה לאמר
 האף אמנם אלד ואני זקנתי היפלא מיהוה דבר
 למועד ^{גרשׁיים} אשוב אליך כערת חיה ולשרה בן *
 ותכחש שרדה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
 לא כי צחקת ויקמו משם האנשים וישקפו על
 פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם ויהוה
 אמר המכסרה אני מאברהם אשר אני עשה
 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
 כל גויי הארץ כי ידעתיו למען אשר יצוה את
 בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
 צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את
 אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
 כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד ארדה נא ^{צח"פ}
 ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא ^{מלעיל}
 אדעה ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
 צודנו עמד לפני יהוה ויגש אברהם ויאמר האף
 הספה צדיק עם רשע אולי יש חמשים צדיקים
 בתוך העיר האף תספרה ולא תשא למקום
 למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה חללה לך
 מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע
 והיה

והיה כצדיק ברשע חללה לך השפט כל הארץ
 לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
 חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא
 הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי
 יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית
 בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם
 אמצא שם ארבעים וחמשה ויסק עור לדבר
 אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר
 לא אעשה בעבור הארבעים ויאמר אל נא
 יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
 ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים
 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
 ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
 העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
 אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
 לא אשחית בעבור העשרה וילך יהוה כאשה
 בלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו *
 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
 ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
 וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני

חול

בסגול

סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרבכם ויאמרו לא
כי ברחוב גלין ויפצר בם מאד ויסרו אליו
ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
סדם נסכו על הבית מנער ועד זקן כל העם
מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעת אתם ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת
סגר אחריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא
אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם דק
לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו
בצל קרתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחר
בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשכר הדלת
וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו ואת האנשים
אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד
גדול וילאו למצא הפתח ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי לך פה חרתן ובניך ובנותיך
וכל

מלעיל

רפה

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי
 משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה
 צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה
 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר ^{מלכע}
 קומו צאו מן המקום הזה כי משהית יהוה את
 העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו וכמו השחר
 עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח
 את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה
 בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו ^{בקטן}
 וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ^{צית דגושה}
 ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר ויהי כהוציאם אתם
 החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ^{בחייק}
 ואל תעמר בכל הככר ההרה המלט פן תספה
 קדש ויאמר לוט אלהם אל נא ארני הנה נא מצא
 עבדך הן בעיניך ורחגדל הסדך אשר עשית
 עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
 ההרה פן תדבקני הרעה ומתי הנה נא העיר
 הזאת קרבה לנום שמה והוא מצער אמלטה ^{מלרע}
 נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי * ויאמר
 אליו הנה נשארתי פניך גם לדבר הזה לבלרתי
 הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט שמה ^{כף דגושה}

כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על
 כן קרא שם העיר צוער השמש יצא על
 הארץ ולוט בא צערה ויהוה המטיר על סדם
 ועל עמרה גפרית ואש נזאת יהוה מן השמים
 ויהפך את הערים האל ואת כל הכנר ואת
 כל יושבי הערים וצמת הארמה ותבט אשתו
 מאחריה ותהי נציב מלח וישכם אברהם בבקרא
 אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה וישקף
 על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככה
 וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן
 ויהי בשחת אלהים את ערי הככה ויזכה
 אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
 ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן
 לוט ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו
 עמו כיו ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא
 ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל הצעירה
 אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך
 כל הארץ לכה נשקה את אבינו יין ונשככה
 עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין את אביהן
 יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את
 אביה ולא ידע בשככה ובקנמה ויהי ממחרת

ו א ז 6 ותאמר

ותאמר הכבירה אל הצעירה הן שכבתי אמש
 את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
 ונחיה מאכינו זרע ותשקין גם בלילה ההוא
 את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא
 זרע בשכבה ובקמה ותהרין שתי בנות לוש
 מאביהן ותלד הכבירה בן ותקרא שמו מואב
 הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם הוא ילדה
 בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד
 היום ויסע משם אברהם ארצה
 הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר ויאמר
 אברהם אל שרה אשתו אחתי הווא וישלח
 אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים
 אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנהך
 מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל
 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם
 צדיק תהרנ הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא
 גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבכי ובנקין כפי
 עשיתי זאת ויאמר אליו האלהים בחלם גם
 אנכי ידעתי כי בתם לבכך עשית זאת ואחשך
 גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע
 אליה ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא
 ויתפלל

בית גוש

ויתפלל בערך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות
 תמות אתה וכל אשר לך וישכם אבימלך בבקר
 ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
 האלה באזניהם ויראו האנשים מאד ויקרא
 אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
 חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
 גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי
 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית
 את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק
 אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר
 אשתי וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת
 אמי ותהי לי לאשה ויהי כאשר התעו אתי
 אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשה קדש
 תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמרה
 אמרי לי אחי הוא ויקח אבימלך צאן ובקה
 ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את
 שדה אשתו ויאמר אבימלך הנדה ארצי לפניך
 בטוב בעיניך שב ולשדה אמר הנדה נתתי אלף
 כסף לאחיק הנדה הוא לך כסורת עינים לכל
 אשר אתך ואת כל זנחת ויתפלל אברהם אל
 האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו
 ו

ואמהתיו וילדו כי עצר עצר יהודה בעד כל
 רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשר
 אברהם ויהוה פקד את שרה
 כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר
 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד
 אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם את שם
 בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק וימל
 אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר
 צוה אתו אלהים* ואברהם בן מאת שנה בהולד
 לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשתי לי
 אלהים כל השמע יצחק לי ותאמר מי מלל
 לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו
 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
 ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן הגר
 המצדית אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר
 לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
 יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק וירע
 הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו ויאמר
 אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
 ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע
 בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן
 הגר

צמגול

צפתת

מזעיל

מזרע

האמה

האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא וישכם אברהם
 בבקר ויקח לחם וחממת מים ויתן אל הגר שם על
 שבתה. ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר
 באר שבע ויכלו המים מן החמת ותשלך את
 הילד תחת אחר השיחם ותלך ותשב לה מנגד
 הרהק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות
 הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותכך וישמע
 אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל
 הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי
 כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם
 קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי לגוי
 גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא
 באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את
 הנער ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר
 ויהי רבד קשרת וישב במדבר פארן ותקה לו
 אמו אשה מארץ מצרים *

זיהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
 אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר
 אתה עשה ועתה השבעה לי באלהים הנדה
 אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי
 עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרמת בה
 ויאמר

ויאמר אברהם אנכי אשבע והוכח אברהם
 את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו
 עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי
 עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדרת לי
 וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום ויקח אברהם
 ציזן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם
 ברית ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן
 לבדהן ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה
 שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה ויאמר
 כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה
 לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת על כן
 קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
 שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
 אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
 פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם
 בשם יהודה אל עולם ויגר אברהם בארץ
 פלשתים ימים רבים *

ויהי אחד הדברים האלה והאלהים נסה
 את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
 את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה והעלדו

שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך
וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו
האלהים ביום השלישי וישב אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עה כה ונשתחווה ונשובה אליכם ויקח
אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו
ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אבי
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השרה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השרה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח
את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער

ואל

ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
 אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך
 ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
 אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם זיקח
 את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא
 אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשך
 יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך
 יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בני
 נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית זאת
 הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך כי
 ברך אברכך והרבתי ארבה את זרעך בכוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
 את שער איביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ
 עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל נעריו
 ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
 בבאר שבע *
 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמור
 הנה ילדה מלכה גם הוא בניס לנחור אחיך את
 עויץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
 ואת בשר ואת חזו ואת פלרש ואת ידלק ואת
 בתואל ובתואל ילדה את דבקה שמנה אלה ילדה

מלכה לנהור אחי אברהם ופילגשו ושממה ראומה
ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת
מעכה בשם יצחק ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל
זיהו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית
ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספר לשרה ולביתה ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי
עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני ויענו בני חת את אברהם לאמר לו
שמענו אדני נשיא אלהים אלה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את
קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר אתם
לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר וחתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחוזת קבר
ועפרון ישב ברחוק בני חת ויען עפרון החתי
את אברהם באוני בני חת לכל באי שעה
עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך
והמערה

והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
 נתתיה לך קבר מתך וישתחו אברהם לפני
 עם הארץ * וידבר אל עפרון באוני עם הארץ
 לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
 השדה קח ממני ואקברה את מתי שמרה ויען
 עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני ארץ
 ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת
 כותך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
 אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני
 חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר * ויקם
 שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
 השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
 אשר בכל גבלו סביב לאברהם למקנה לעיני
 בני חת ככל באי שער עירו ואחרי כן קבר
 אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה
 המכפלה על פני ממרא הוא חכרון בארץ כנען
 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות
 קבר מאת בני חת ואברהם
 זקן בא בימים ויהודה ברך את אברהם בכל
 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביהוה המשל בכל
 אשר לו שים נא ירך תחת ירכי ואשביעך

3 קמץ

ביהודה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא
 תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
 יושב בקרבנו כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
 ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
 אולי לא תאכה האשה ללכת אחרי אל הארץ
 הזאת והשב אשיב את בנך אל הארץ אשר
 יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך
 פן תשיב את בני שמה יהודה אלהי השמים
 אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
 דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
 הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
 אשה לבני משם ואם לא האכה האשה ללכת
 אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב
 שמה וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם
 ארניו וישבע לו על הדבר הזה * ויקח העבד
 עשרה גמלים מגמלי ארניו וילך וכל טוב ארניו
 בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור
 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר הכמים לעת
 ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהודה אלהי
 ארני אברהם הקרה נא לפני היום ועשרה הסד
 עם ארני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים

על עיל

מארע

3' ז' הר ציצי

ז ב 2 7 ובנות

ובנות אנשי דזעיד יצאת לשאב מים והיה
 הנער אשר אמר אליה הטי נא כרך ואשתה
 ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת
 לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
 אדני ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה דבקה
 יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת
 נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנער
 טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה
 ותרד העינה והמלא כדה ותעל וירץ הנער
 לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים מכרך
 ותאמר שתה אדני והמהר ותרד כדה על ידה
 ותשקרו ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
 אשאב עה אם כלו לשתות ותמהר ותער כדה
 אל השקתו ותרין עוד אל הבאר לשאב
 ותשאב לכל גמליו והוא איש משתאה לה
 מחריש לדעת ההצליח ירודה דרכו אם לא
 זיהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האישי
 נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
 עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי
 נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין ותאמר
 אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה

173

לנחור

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

לנהור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
 גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהודה *
 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר
 לא עזב חסרו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
 נחני יהוה בית אחי אדני ותרץ הנער ותרג
 לבית אמה בדברים האלה ולרבקה אח
 ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל
 העין ויהי כראות את הנזם ואת הצמדים על
 ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו
 לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש
 והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בוא
 ברוך יהוה למה תעמד בהוץ ואנכי פניתי
 הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הביתה
 ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו
 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם
 דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר עכר אברהם
 אנכי ויהוה ברוך את אדני מאד ויגדל ויתן
 לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות
 וגמלים וחמרים ותלך שרה אשת אדני בן
 לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו
 וישבעני

וישבעני אדני לאמר לית תקח אשה לבני
מכנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא
אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה
לבני ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי
ויאמר אלי יהוה אשר דחתהלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית אבי אז תנקרה מאלתי כי
תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי ואבא היום אל העיץ ואמר יהוה אלהי
אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין המים
והירה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים מכרך ואמרה אלי גם
אתה שתי וגם לגמליך שאב הוא האשה
אשר הכיח יהודה לבן אדני אני טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על
שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה
השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעלירה ותאמר
שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
השקתה ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה
ואשם

ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד
 ואשתחוו ליהודה ואברך את יהודה אלהי
 אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת
 את בת אחי אדני לבנו ועתה אם ישכם עשים
 חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
 ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל
 ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך
 דע או טוב הנרה רבקה לפניך קח ולך ורתי
 אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי כאשר
 שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
 ליהוה * ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים
 ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה ויאכלו
 וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
 בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה ואמה
 תשב הנער ארתנו ימים או עשור אחר ותלך
 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח
 דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא
 לנער ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו
 אליה התלכי עם האיש הזה ורתאמר אלך
 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקהתה ואת
 עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה
 ויאמרו

ר"ט נש"ח, ג"א ז"א פ

ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבכה ויירש
 זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונערתיה
 ותרכנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח
 העבד את רבקה וילך ויצחק בא מבוא באר לחי
 ראי זהו יושב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח
 בשרה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
 באים ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק
 ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש
 הלזה ההלך בשרה לקראתנו ויאמר העבד הוא
 אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד ליצחק
 את כל הדברים אשר עשה ויבאה יצחק האהלה
 שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
 וינחם יצחק אחרי אמו *
 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד
 לו את זמרן ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת
 ישבק ואת שוח ויקשן ילד את שבא ואת דדן
 ובני דדן חיו אשורם ולטושם ולאמים ובני
 מדין עיפקה ועפר וחנד ואבידע ואלרעה כל
 אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו
 ליצחק ולבני הפולגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו

פתיק

מלרע

חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חיי
 אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה
 וחמש שנים ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה ^{על עיניו}
 זקן ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו אתו יצחק
 וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה
 עפרן בן צחה דוחרתי אשר על פני ממרא
 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה
 קבר אברהם ושרה אשתו ויהי אחריו מורת
 אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
 עם באר לחי ראי *

ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
 הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה
 שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
 ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע
 ודומה ומשא חדר ותימא יטור נפיש וקדמה *
 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בהצריהם
 ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם ואלה
 שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה
 ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו
 מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה
 אשורה על פני כל אחיו נפל

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
 את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
 את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
 לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהודה
 לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהודה
 ותהר רבקה אשתו ויתרצצו הבנים בקרבה
 ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את
 יהוה * ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני
 לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
 יעבד צעיר וימלאו ימיה ללדת והנה תומם
 בבטנה ויצא הראשון ארמוני כלו כאדרת שער
 ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו
 אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
 בן ששים שנה בלדת אהם * ויגדלו הנערים
 ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
 חם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי
 ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב
 צויד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר
 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
 הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום
 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר

מלעיל

עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה
 ויאמר יעקב השכעה לי כיום וישכע לו
 וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו
 לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
 ויבז עשו את הבכרה
 ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר
 היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
 מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה ויאמר
 אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
 אליך גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
 כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל
 והקמתי את השכעה אשר נשבעתי לאברהם
 אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
 ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו
 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמע
 אברהם בקלי וישמר משמרת מצורתי חקותי
 ורתורתי * וישב יצחק בגרר וישאלו אנשי
 המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר
 אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי
 טובת מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים
 וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון

וירא והנדה יצחק מצחק את דבקה אשרתו
 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנדה אשתך
 הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
 כי אמרתי פן אמורת עליה ויאמר אבימלך
 מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם
 את אשתך והבאת עלינו אשם ויצו אבימלך
 את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשרתו
 מורת יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
 בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה *
 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד
 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
 ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו
 עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
 וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך
 מעמנו כי עצמת ממנו מאד וילך משם יצחק
 ויהן בנחל גרר וישב שם וישב יצחק ויחפר
 את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
 ויסתמום פלשתים אחרי מורת אברהם ויקרא
 להן שמות כשמרת אשר קרא להן אביו ויחפרו
 עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים
 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים

ל'ט ט"פ

צ"ד

ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו
 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה
 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
 ויקרא שמה רחבורת ויאמר כי עתה הרחיב
 יהוה לנו ופרינו בארץ * ויעל משם באר שבע
 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי
 אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
 וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם
 עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם
 אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך
 אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר
 אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
 אתי ורשלתוני מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי
 היה יהוה עמך ונאמר רתהי נא אלה בינורתינו
 בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה
 עמנו דעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו
 עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך
 יהוה * ויעש להם משתה ויאכלו וישתו וישכימו
 בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
 מארתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי
 יצחק ויגדו לו על אהרות הבאר אשר חפרו
 ויאמרו

מלרע

צירי

ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אהה שבעה
 על כן שם העיר באר שבע עד היום
 הזה ויהי עשו בן ארבעים

שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי
 ואת בשמת בת אילן החתי ותהיין מרת רוח
 ליצחק ולרבקה ויהי כי זקן

יצחק ותכהין עיניו מדאית זיקרא את עשו
 בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני
 ויאמר הננה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי
 ועתה שא נא כליך תליך זקשתך וצא השדה
 וצודה לי צודה ועשה לי מטעמים כאשר
 אהברתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
 נפשי בטרם אמורת ורבקה שמעת בדבר
 יצחק אל עשו בנו זילך עשו השדה לצוד
 ציד לרהביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה
 לאמר הננה שמעתי את אביך מדבר אל
 עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה לי
 מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני
 מותי ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצוה
 אתך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
 טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר

3קמץ

אהב ורחבאת לאביך ואכל בעבר אשר
יברכך לפני מורתו ויאמר יעקב אל רבקה אמו
הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק
אולי ימשני אבי והיירתי בעיניו כמתערת ^{רפי}
והבאתי עלי קללה ולא ברכה ורתאמר לו ^{מלרע}
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח
לי וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו
בנת הגדל החמורת אשר אתה בכירת ותלבש
את יעקב בנת הקטן ואת ערת גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו ורתתן
את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד
יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי ^{בסגול}
עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשך
ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצוא בני
ויאמר כי הקרה יהודה אלהיך לפני ויאמר
יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני הארתה
זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו
ולא

ולא הכירו כי היו ידיו כירי עשו אחיו שערת
 ויברכהו ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני
 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך
 נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ויאמר
 אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש
 וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
 דארה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה*
 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
 ורב דגן ורתירש יעבדוך עמים וישתהו לך
 לאמים הוה גביר לאחיק וישתחוו לך בני אמך
 ארדיך אדור ומברכיך ברוך ויהי כאשר כלה
 יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב
 מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו
 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
 לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני
 נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
 אני בנך בכרך עשו ויחרד יצחק הרדה גדלת
 עד מאד ויאמר מי אפוא הוה הצד ציד ויבא
 לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך
 יהיה כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
 גדלה ומרבה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם

מלעיל

צד צד

אני אבי ויאמר בן אחיך במרמה ויקח
 ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני
 זה פעמים את בכרתי לקח והגדה עתה לקח
 ברכתי ויאמר הלא הצלת לי ברכה ויען
 יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתי לך ואת
 כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתי
 ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל
 אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני
 אבי וישא עשו קלו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר
 אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
 השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך
 תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
 צוארך וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
 אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ויגד לרבקה
 את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
 ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך
 מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקלי
 וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו
 ימים אחרים עד אשר תשוב המת אחיך עד
 טוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו
 ט א י 9 ושלחתי

קוף בקמן

ואו 310א

מלשיל

ג

ושלחתי ולקחתיך משם למה אישכל גם שניכם
 יוב אחר ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי
 מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
 כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ויקרא
 יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו
 לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם
 ביתה בתואל אבי אמך וקה לך משם אשה
 מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אתך
 ויפרך וירכך והיית לקהל עמים ויתן לך את
 ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשותך
 את ארץ מגדיך אשר נתן אלהים לאברהם *
 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל
 לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
 ועשו וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
 אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה כברכו
 אותו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
 כנען * וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
 פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
 יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח את
 מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות
 על נשיו לו לאשה

בקמץ

יעקב

ו י ז ח ט

יעקב מבאר שבע וילך חרונה ויפגע במקום
 וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
 וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ויהלם
 והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
 והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו * והנה
 יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכן
 עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר
 הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
 ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך
 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
 והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
 עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך וייקץ
 יעקב משנתו ויאמר אבן יש יהוה במקום
 הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה נורא
 המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
 שער השמים * וישכם יעקב בנקר ויקח את
 האבן אשר ישם מראשתיו וישם אתה מצבה
 ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
 ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה
 וירר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי

ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי
 לחם לאכל ובגד ללבוש ושבתני בשלום אל
 בית אבי והיה יהוה לי לאלהים והאבן הזאת
 אשר שמרתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
 אשר נתן לי עשר אעשרנו לך * וישא יעקב
 רגליו וילך ארצה בני קדם וירא והנה באר
 בשדה והנה שם שלשה עדרים צאן רבצים
 עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
 גדלה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים
 וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את
 הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה
 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
 אנחנו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור
 ויאמרו ידענו ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר
 הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו
 הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר
 יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
 הבאר והשקינו הצאן עורנו מדבר עמם ורחל
 באה עם הצאן אשר לאביה כי דעה הוא ויהי
 כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו

לע"ז כ"ח פ

מלרע

=

מלעיל

ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את
 האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי
 אמו וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך
 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה
 הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי כששמע לבן את ^{רפה} את
 שמע יעקב בן אחרתו וירץ לקראתו ויחבק לו
 וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את
 כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצמי
 ובשרי ארתה וישב עמו חדש ימים ויאמר לבן
 ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי
 מה משכרתך וללבן שרתי בנורת שם הגדלה
 לאה ושם הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל
 היתה יפת תאר ויפת מראה * ויאחב יעקב את
 רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל ברוך
 הקטנה ויאמר לבן טוב תתי ארתה לך מרתתי
 ארתה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד יעקב
 ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
 באהבתו ארתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את
 אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן
 את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב
 ניקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה

על עין

ויתן

ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה
ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה
זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה
דמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה מלא שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת בעבדה אשר העבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ויתן
לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה
ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות וירא יהודה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה
ותהר לאה ורתלד בן ותקרא שמו ראובן כי
אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי
ותהר עוד ורתלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
שמעון ותהר עוד ורתלד בן ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על
בן קרא שמו לוי ורתהר עוד ורתלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנא

ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה
 לי בנים ואם אין מרלה אנכי ויחר אף יעקב
 ברחל ויאמר רחלחת אלהים אנכי אשר מנע
 ממך פרי בטן ותאמר הנרה אמת בלהה בא
 אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה
 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
 יעקב ותהר בלהה ורתלד ליעקב בן ורתאמר
 רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן
 על כן קראה שמו דן ותהר עוד ותלד בלהה
 שפחת רחל בן שני ליעקב ותאמר רחל נפתולי
 אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא
 שמו נפתלי נתרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
 את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה
 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן ורתאמר
 לאה בגד ותקרא את שמו גר ותלד זלפה שפחת
 לאה בן שני ליעקב ורתאמר לאה באשרי כי
 אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר* וילך ראובן
 בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא
 אתם אל לאה אמו ורתאמר רחל אל לאה
 תני נא לי מדודאי בנך ורתאמר לה חמעט
 קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני
 ותאמר

ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה רהר
 דודאי בנגך ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא
 לאה לקראתו ותאמר אלי רבוב כי שכר
 שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא
 וישמע אלהים אל לאה ורהר ותלד ליעקב
 בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
 נתתי שפחתי לאישי ורתקרא שמו יששכר
 ורהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ורתאמר
 לאה זכרני אלהים אתי זכר טוב הפעם יזבלני
 אישי בי ילדתי לו ששה בנים ורתקרא את שמו
 זבלון ואחר ילדה בת ורתקרא את שמה דינה
 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
 ויפתח את רחמה ורהר ותלד בן ותאמר אסף
 אלהים את חרפתי ורתקרא את שמו יוסף לאמר
 יסף יהודה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה רחל
 את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
 אל מקומי ולארצי הנה את נשי ואת ילדי אשר
 עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את
 עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא
 מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך *
 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר אליו

אתה

ויצא

אהה ידעת את אשר עבדתך ואת אשר היה
 מקנך ארתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ
 לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
 גם אנכי לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב
 לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
 אשובה ארעה צאנך אשמר אעבד בכל צאנך
 היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה
 חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי
 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי
 לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי
 כדברך ויסר ביום ההוא את התישים העקדים
 והטלאים ואת כל העזים הנקרות והטלאות
 כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד
 בניו וישם דרך שלשרת ימים בינו ובין יעקב
 ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת ויקח לו
 יעקב מקל לבנדה לח ולוז וערמון ויפצל בהן
 פצלות לבנות מהשף הלכן אשר על המקלות
 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות
 המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן
 ויחמנה בבאן לשתות ויהמו הצאן אל המקלות

והלדן הצאן עקרים נקרים וטלאים והכשנים
 הפריד יעקב ויהן פני הצאן אל עקד וכל חום
 בצאן לבן וישרת לו עדרים לבדו ולא שתם
 על צאן לבן והיה בכל יחם הצאן המקשרות
 ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
 ליחננה במקלות ובהעטיף הצאן לא ישים
 והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ
 דהאיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
 ועבדים וגמלים וחמרים וישמע את דברי
 בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
 ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה וירא
 יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כרתמול
 שלשום ויאמר יהודה אל יעקב שוב אל ארץ
 אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך וישלח
 יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו
 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו
 אלי כחמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי ואתנה
 ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן ואביכן
 הרתל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים
 ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר
 נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם

כה יאמר עקרים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
 עקרים ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי
 ויהי בעת יחב הצאן ואשא עיני וארא בחלום
 והנה העתרים העלים על הצאן עקרים
 נקרים וברדים ויאמר אלי מלאך האלהים
 בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא עיניך
 וראה כל העתרים העלים על הצאן עקרים
 נקרים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן
 עשה לך אנכי האל בית אל אשר משחת שם
 מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא
 מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך ותען
 רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה
 בבית אבינו הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו
 ויאכל גם אכול את כספנו כי כל העשר
 אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוצא ולבנינו
 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה * ויקם
 יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים
 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש
 מקנה קנינו אשר רכש בפרץ ארם לבוא אל
 יצחק אביו ארצה כנען ולבן הרך לגזו את
 צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאבית

קדש

ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו
 כי ברח הוא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם
 ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד ויגד
 ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח את
 אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים
 וידבק אותו בהר הגלעד ויבא אלהים אל לבן
 הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך
 פן הדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג לבן את
 יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע
 את אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה
 עשית ותגנב את לבני ותנהג את בנתי כשביות
 חרב למה נהבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
 לי וישלחך בשמהרה ובשרים ברוך ובכנור
 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת
 עשו יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
 אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר
 עם יעקב מטוב עד רע ועתה הלך הלכת כי
 נכסף נכספתה לבירת אביך למדה גנבת את
 אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת
 פן תגזל את בנותיך מעמי עם אשר תמצא
 את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה

בקנין

הול קדש*

עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם
 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
 שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא
 באהל רחל ורחל לקחה את התרפים ותשמש
 בכר הגמל והשב עליהם וימשש לבן ארת כל
 דהאהל ולא מצא ותאמר אל אבירה אל יחר
 בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך
 נשים לי ויהפש ולא מצא את התרפים ויחר
 ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
 פשעי מרה חטאתי כי דלקת אחרי כי מששרת
 ארת כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה
 נגד אחי ואחיד ויוכיחו בין שנינו זה עשרים
 שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי
 צאנך לא אכלתי טרפה לא הבאתי אליך
 אנכי אחטנה מירי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
 לילה הייתי ביום אבלני חרב וקרח בלילה
 ותדד שנתי מעיני זה לי עשרים שנה בביתך
 עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי כנתיך ושש
 שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
 מנים לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד
 יצחק היה לי כי עתרה דיקם שלחתני את עניי

קדש קדש

ואת

לח

ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש * ויען
 לבן ויאמר אל יעקב הכנורת בנתי והכנים בני
 והצאן צאני וכל אשר אתה ראתה לי הווא
 ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר
 ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
 לעד ביני ובינך ויקח יעקב אבן וירימה מצבה
 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
 ויעשו גל ויאכלו שם על הגל ויקרא לו לבן
 יגר שהרותא ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן
 הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו
 גלעד והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך
 כי נסתר איש מרעהו אם תענה את בנתי ואם
 תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים
 עד ביני ובינך ויאמר לבן ליעקב הנה הגל
 הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך עד
 הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך
 את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל
 הזה ואת המצבה הזאת לרעה אלהי אברהם
 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
 יעקב בפחד אביו יצחק ויזבח יעקב זבח בהר
 ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו

קדש

חול חול

בהר * וישכם לבן בכקר וינשק לבניו ולבנותיו
 ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו ויעקב הלך
 לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב
 כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ^{קדש}
 ההוא מחנים
 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
 ארצה שעיר שדה אדום ויצו אתם לאמר כה
 תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב
 עם לבן גרתי ואחד עד עתה ויהי לי שור
 וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
 לאדני למצא חן בעיניך * וישבו המלאכים אל
 יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך
 לקראתך וארבע מאות איש עמו ויירא יעקב
 מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת
 הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות ויאמר
 אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה
 המחנה הנשאר לפליטה * ויאמר יעקב אלהי
 אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר
 אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך
 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית
 את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הוה
 ועתה

ועתה הייתי לשני מחנות הצילני נא מיד אחי
מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני
אם על בנים ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כהול הים אשר לא יספר
מרב * וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא
בירו מנחה לעשו אחיו עזים מאהים ותישים
עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים גמלים
מיניקורת ובניהם שלשים פרות ארבעים
ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לברו ויאמר אל
עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו
אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי
אלה לפניך ואמרת לעבדך ליעקב מנחה
הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אהרינו
ויצו גם את השני גם את השלישי גם את
כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו במצאכם אתו ואמרתם גם
הנה עבדך יעקב אהרינו כי אמר אכפרה פניו
במנחה ^{בקמץ} ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי
ישא פני ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה

ההוא במחנה ויקם בלילה הוא ויקח את שתי
 נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו
 ויעבר את מעבר יבן ויקחם ויעברם את הנחל
 ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו ויאבק
 איש עמו עד עלות השחר וירא כי לא יכל לו
 ויגע בכף ירכו ורתקע כף ירך יעקב ברהאבקו
 עמו ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
 אשלחך כי אם ברכתני ויאמר אליו מה שמך
 ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך
 כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
 ותוכל וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך
 ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם *
 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי
 אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח לו
 השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על
 ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
 אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
 ירך יעקב בגיד הנשה וישא יעקב עיניו וירא
 והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
 הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות
 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה

ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
 יוסף אחרנים והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
 שבע פעמים עד גשתו עד אחיו וירץ עשו
 לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקוהו
 ויבכו וישא את עיניו וירא את הנשים ואת
 הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
 חנן אלהים את עבדך * ותגשן השפחות הנדה
 וילדיהן ותשתחוין ותנש גם לאה וילדיה
 וישתחו וואחר נגש יוסף ורחל וישתחו ויאמר
 מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא
 חן בעיני אדני ויאמר עשו יש לי רבי אחי יהי
 לך אשר לך ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
 חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
 פניך כראת פני אלהים והרצני קח נא את
 ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש
 לי כל ויפצר בו ויקח ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
 לנגדך ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים
 והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
 כל הצאן יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה
 לאפי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים
 עד אשר אבא אל אדני שעירדה ויאמר עשו

חוב

אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה
 זה אמצא חן בעיני אדני וישב ביום ההוא עשו
 לדרכו שעירה ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
 ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום
 סכות ויבא יעקב שלם עיר

שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן
 את פני העיר ויקן את חלקת השדה אשר
 נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה
 קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
 ישראל * ותצא דינה בת לאה

קדש קדש

אשר ילדקה ליעקב לראות בבנות הארץ וירא
 אתה שבם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח
 אתה וישכב אתה ויענה ותלכק נפשו בדינה
 בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער
 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את
 הילדה הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את
 דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש
 יעקב עד באם ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
 לדבר אתו ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
 ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
 בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה

וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה
 נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה והתחתנו
 אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו הקחו לכם
 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 והאחוזו בה ויאמר שכם אל אביה ואל אחידה
 אמצא הן בעיניכם ואשר תאמרו אלי ארזן
 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
 אלי ותנו לי ארז הנער לאשה ויענו בני יעקב
 את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
 טמא את דינה אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל
 לעשות הדבר הזה להת את אחתנו לאיש
 אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו אך בזאת
 נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר
 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
 וישבנו אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמועו
 אלינו להמול ולקחנו ארז בתנו והלכנו וייטבו
 דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת
 יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ויבא חמור
 ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
 לאמר האנשים האלה שלמים הם ארזנו וישבו

בארץ ויסחרו אתה ורהארץ הנרה רחבת ידיים
 לפניהם ארת בנתם נקה לנו לנשים ואת בנתינו
 נתן להם אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
 אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר
 כאשר הם נמלים מקנהם וקנינם וכל בהמתם
 הלוה לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו
 וישמעו אל המור ואל שכם בנו כל יצאי שערי
 עירו וימלו כל זכר כל יצאי שערי עירו ויהי
 ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני
 יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו
 על העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת המור ואת
 שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית
 שכם ויצאו בני יעקב באו על החללים ויבזו
 העיר אשר טמאו אחותם את צאנם ואת בקרם
 ואת הנמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר
 בשויה לקחו ואת כל חילם ואת כל טפם ואת
 נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית ויאמר מלרע
 יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
 בישב רהארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
 ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי ויאמרו
 הכזונה יעשה את אחותנו

ספרי
 אשכנזים
 ז רבתי

ויאמר

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב
 קדש שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך
 מפני עשן אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
 אשר עמו הפרו את אלהי הנכר אשר בתככם
 והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה
 בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענח אתי ביום
 צדתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל
 יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
 אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה
 אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על
 הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני
 יעקב ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא
 בית אל הוא וכל העם אשר עמו ויבן שם מזבח
 קדש ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו
 הול האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דברה מינקת
 רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
 ויקרא שמו אלון בכות
 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפרץ ארם
 ויברך אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
 יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
 ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני
 אל

אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
 ומלכים מחלצוך יצאו ואת הארץ אשר נתתי
 לאברהם וליצחק לך אתגדה ולזרעך אחריך
 אתן את הארץ ויעל מעליו אלהים במקום
 אשר דבר אתו * ויצב יעקב מצבה במקום אשר
 דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה
 שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
 אתו שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי
 עוד כבדת הארץ לבוא אפרתה ורחל רחל
 ותקש בלדתה ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר
 לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת
 נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
 לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה
 הוא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה
 הוא מצבת קברת רחל עד היום ויסע ישראל
 ויש אהלה מהלאה למגדל עדר ויהי בשכנ
 ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את
 בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
 ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בקרב יעקב
 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון בני
 רחל יוסף ובנימין ובני בלדה שפחת רחל רן
 ונפתלי

ונפתלי ובני זלפרא שפחת לאה גר ואשר אלה
 בני יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם ויבא יעקב
 אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
 חברון אשר גר שם אברהם ויצחק ויהיו ימי
 יצחק מאת שנה ושמונים שנה ויגוע יצחק
 צימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו
 אתו ועשו ויעקב בניו

מלעיל

ואלה תלדות עשו הוא ארום עשו לקח את
 נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
 אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת
 בת ישמעאל אחות נביות ותלד עדה לעשו
 את אליפו ובשמת ילדה את רעואל ואהליבמה
 ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני
 עשו אשר ילדו לו בארץ כנען ויקח עשו את
 נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו
 ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו
 אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני
 יעקב אחיו כי היה רכושם רב משבת יהודו
 וזא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
 מקניהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא ארום
 ואלה תלדות עשו אבי ארום בהר שעיר אלה

שמות

שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
 בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז תימן
 אומר צפו וגעתם וקנו ותמנע היתה פילגש ^{קמץ}
 לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
 בני עדה אשת עשו ואלה בני רעואל נחת וזרה
 שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה
 היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
 ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח
 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף
 תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו אלוף
 קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי
 אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני
 רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרה אלוף
 שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום
 אלה בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה
 אשת עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף
 קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת
 עשו ואלה בני עשו ואלה אלופיהם הווא
 אדום * אלה בני שעיר החרי ישבי

ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחורת לוטן תמנע
 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם
 ואלה בני צבעון ואיה וענה הווא ענה אשר
 מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים
 לצבעון אביו ואלה בני ענה דשן ואהליכמה
 ברת ענה ואלה בני דישן חמדן ואשכנ ויתרן
 וברן אלה בני אצר בלהן וועון ועקן אלה בני
 דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי אלוף לוטן
 אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה אלוף
 דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי
 לאלפיהם בארץ שעיר

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מלך מלך לבני ישראל וימלך באדום בלע בן
 בעור ושם עירו דנהבה וימת בלע וימלך תחתיו
 יובב בן זרח מבצרה וימת יובב וימלך תחתיו
 השם מארץ התימני וימת השם וימלך תחתיו
 הדר בן ברד המכה את מדין בשדדה מואב
 ושם עירו עוית וימת הדר וימלך תחתיו שמלה
 צמשרקה וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
 מרהבות הנהר וימת שאול וימלך תחתיו בעל
 חנן בן עכבור וימת בעל חנן בן עכבור וימלך
 תחתיו

תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
 בת מטרד בת מי זהב* ואלה שמות אלופי עשו
 למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף הזמנע
 אלוף עלוה אלוף יתת אלוף אהליבמה אלוף
 אלה אלוף פינן אלוף קנז אלוף תימן אלוף
 מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
 אדום למשבתם בארץ אחוזתם הווא עשו
 אבי אדום

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען
 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה
 שנה היה רעה את אחיו בצאן והווא נער ארת
 בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
 את דבתם רעה אל אביהם וישראל אהב את
 יוסף מכל בניו כי בן זקנים הווא לו ועשרה לו
 כתנת פסים* ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם
 מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם
 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנת
 אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
 אשר הלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
 והנה תסבינה אלמתיכם ותשהוין לאלמתי*
 ויאמרו

ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול
 תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על חלמתי
 ועל דבריו ויהלם עוד חלום אחר ויספר אתו
 לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים
 לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
 ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הנוא
 נבוא אני ואמך ואחיך להשתחורת לך ארצה
 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר * וילכו
 אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר
 ישראל אל יוסף הלוא אחיך דעים בשכם
 לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הונני ויאמר
 לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום
 הצאן והשכני דבר וישלחם מעמק חברון
 ויבא שכמה וימצאם איש והנה תעה בשדה
 וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר
 את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם
 דעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
 אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו
 וימצאם בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
 אליהם ויתנכלו אתו להמיתו ויאמרו איש
 אל

אל אחיו הנה בעל החלמות הלזר בא ועתה
 לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו
 חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו
 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו
 נפש ויאמר אלהים ראובן אל תשפכו דם
 השליכו אתו אל הכור הזה אשר במדבר ויד
 אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו
 אל אביו * ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשימו
 את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
 עליו ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק
 אין בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם
 ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
 וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
 להוריד מצרימה ויאמר יהודה אל אחיו מה
 בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו לכו
 ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל רתהי בו כי
 אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ויעברו אנשים
 מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
 הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
 כסף ויביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן
 אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו

וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
 בא ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
 ויטבלו את הכתנת בדם וישלחו את כתנת
 הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
 הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכירה ויאמר
 כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף
 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
 על בנו ימים רבים ויקמו כל בניו וכל בנותיו
 לנהמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני
 אבל שאלה ויבך ארתו אביו והמדנים מכרו
 ארתו אל מצרים לפוטיפר סרים פרעה שר
 הטבחים *

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש
 עד איש עדלמי ושמו חיריה וירא שם יהודה
 בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה
 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד
 ותלד בן ותקרא את שמו אונן. ותסף עוד ותלד
 בן ותקרא את שמו שלה והירה בכזיב בלדהרה
 אתו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר
 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו
 יהודה ויאמר יהודה לאונן בא אל אשרת אחיך
 ויבם

ויבם אתה והקם זרע לאחיק וידע אונן כי לא
לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו וידע
בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך
עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו והלך תמר ותשב בית אביה וירבו
הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינהם
יהודה ויעל על גזי צאנו הוא וחירה רעהו
הערלמי תמנתה ויגד לתמר לאמר הנה חמיק
עלה תמנתה לגז צאנו ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויט אליה אל
הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע
כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר
אם תתן ערבון עד שלחך ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לנ
זחקם

זתקם ותלך ותסר צעיפיה מעליה ותלבש
 בגדי אלמנותה וישלח יהודה את גדי העוים
 ביד דעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
 ולא מצאה וישאל את אנשי מקמה לאמר איה
 הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
 היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
 מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה
 בזה קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבו
 הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי
 כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
 תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
 הוציאורה והשרף הוא מוצאת והיא שלחה
 אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה
 ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה
 האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על
 כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה
 ויהי בעת לדתה והנדה תאומים בבטנה ויהי
 בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על
 ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו
 והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
 ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו

מלכע

השני

בפירוש

השני ויקרא שמו זרח * ויוסף
 הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה
 שר הטבחים איש מצרי מיד דהישמעאלים
 אשר הורדהו שמרה ויהי יהוה ארת יוסף ויהי
 איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי וירא
 אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה
 מצליח בידו וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
 אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו ויהי
 מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו
 ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
 ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה
 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו
 מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
 יוסף יפה תאר ויפה מראה * ויהי אחר הדברים
 האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
 ותאמר שכברה עמי זימאן ויאמר אל אשת
 אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר
 יש לו נתן בידי איננו גדול בבית הזה ממני
 ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר
 את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
 וחטאתי לאלהים ויהי כדברה אל יוסף יום ויום
 ולא

וילא שמע אליה לשכב אצלה להיורת עמה
 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו
 ואין איש מאנשי הבירה שם בבירה ותתפשהו
 בבגדו לאמר שככה עמי ויעזב בגדו בידה וינס
 ויצא החוצה ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה
 וינס החוצה ותקרא לאנשי ביתה והאמר להם
 לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא
 אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול ויהי כשמעו
 כי הדימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
 ויצא החוצה ותנה בגדו אצלה עד בוא אדניו
 אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
 בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק
 בי ויהי כהדימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
 וינס החוצה ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
 אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי
 עבדך ויחר אפו ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
 אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך
 אסורים ויהי שם בבית הסהר ויהי יהודה את
 יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית
 הסהר ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
 האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים

שם הוא היה עשרה אין שר בית הסהר דאה
את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר
הוא עשה יהוה מצליח *

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר
האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם
ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת
אתם ויהיו ימים במשמר ויחלמו חלום שניהם
איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר
אסורים בבית הסהר ויבא אליהם יוסף בבקרה
וידא אתם והנם זעפים וישאל את סריסי
פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר
מדוע פניכם רעים היום ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופרתו אין אתו ויאמר אלהם יוסף
הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי ויספר שר
המשקים את חלמו לינסף ויאמר לו בחלומי
והנדה גפן לפני ובגפן שלשה שריגם והוא
בפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים

שר המשקים על משקהו וירחן הכוס על כף
פרעה ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו

ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריאת בשר ורתעינה באחו והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה
זהבריאת וייקץ פרעה ויישן ויחלם שנית והנה
שבע שבליים עלות בקנה אחד בריאות וטבות
והנה שבע שבליים דקות ושדופת קרים צמחות
אחריהן ותבלענה השבליים הדקות את שבע
השבליים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה
חלום * ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה
וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את
חטאי אני מנביר היום פרעה קצף על עבדיו

ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת
 שר האפים ונחלמה חלום בלילה אחד אני
 והוא איש כפתרון חלמו חלמנו ושם אתנו נער
 עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפרתה
 לנו את חלמתינו איש כחלמו פתך * ויהי כאשר
 פתך לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה
 וישלה פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן
 הבור ויגלה ויהלף שמלתיו ויבא אל פרעה
 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופרתה
 אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
 לפתך אתו ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
 אלהים יענה את שלום פרעה * וידבר פרעה
 אל יוסף בחלמי הנני עמר על שפת היאר והנה
 מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת
 תאר ותרעינה באחו והנה שבע פרות אהרות
 עלות אחריהן דלות ורעות האר מאד ורקות
 בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לדע
 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
 הפרות הראשנות הכריאת ותבאנה אל
 קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן
 דע כאשר בתחלה ואיקץ וארא בחלמי והנה

שבע

שבע שבלים עלת בקנה אחר מלאה וטבור
 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
 צמחורת אחריהם והבלען השבלים הדקת את
 שבע השבלים הטבור ואמר אל החרטמים
 ואין מגיד לי ויאמר יוכף אל פרעה חלום פרעה
 אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה
 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
 השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא
 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן
 שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
 הקדים יהיו שבע שני רעב הוא הדבר אשר
 דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה
 את פרעה הנה שבע שנים באור שבע גדול
 בכל ארץ מצרים וקמו שבע שני רעב אחריהן
 ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב
 את הארץ ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
 ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד ועל השנות
 החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
 האלהים וממהר האלהים לעשתו וערתה
 ירא פרעה איש נכון וחכם וישיתו על ארץ
 מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ
 וחמש

ה'שם צ'כ'ר'י ומל'רע
 הפ'וק' ומ'ש צ'ט'ג'ו'ל

וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הנאת
 האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
 ושמרו והיה האכל לפקדון לארץ לשבע
 שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
 הכרת הארץ ברעב ויטב הדבר בעיני פרעה
 ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה אל עבדיו
 הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו * ויאמר
 פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך
 את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה
 על ביתי ועל פיד ישק כל עמי רק הכסא אגדל
 ממך ויאמר פרעה אל יוסף האה נתתי אתך
 על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את טבעתו
 מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו
 בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו וירכב
 אתו במרבבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
 אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים ויאמר
 פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים
 איש את ידו זאת רגלו בכל ארץ מצרים ויקרא
 פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
 בת פוטי פרע בהן אין לאשה ויצא יוסף על

קרי ב' עלין

ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
 לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
 פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים והעש הארץ
 בשבע שני השבע לקמצים ויקבץ את כל
 אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן
 אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה
 נתן בתוכה ויצבר יוסף בר כהול הים הרבה
 מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף
 ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
 ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און ויקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים
 את כל עמלי ואת כל בית אבי ואת שם השני
 קרא אפרים כי רפרני אלהים בארץ עניי *
 ותחלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ
 מצרים ותחלינה שבע שני הרעב לבוא
 כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 ובכל ארץ מצרים היה לחם וחרעב כל ארץ
 מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
 פרעה לכל מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר
 לכם העשו והרעב היה על כל פני הארץ
 ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים

צמגול

ויחזק הרעב בארץ מצרים וכל הארץ באו
 מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
 הארץ וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
 יעקב לבניו למה תתראו ויאמר הנדה שמעתי ^{על}
 כי יש שבר במצרים דרו שמרה ושברו לנו
 משם ונחיה ולא נמות וירדו אחי יוסף עשרה
 לשבר בר ממצרים ואת בנימין אחי יוסף לא
 שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון
 זיבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
 הרעב בארץ כנען ויוסף הוא השליט על
 הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
 אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה וירא יוסף
 את אחיו ויכרם ויהנכר אליהם וידבר אתם
 קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
 מארץ כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו
 זהם לא הכרהו ויזכר יוסף את החלמות אשר
 חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות ^א ^ג ^ד ^ה ^ו ^ז ^ח ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל
 את ערות הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני
 ועבדיך באו לשבר אכל כלנו בני איש אחד
 נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ויאמר
 אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות
 ויאמרו

ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני
 איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו
 היום והאחד איננו ויאמר אלהם יוסף הוא אשר
 דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם בזאת
 הבחנה הי פרעה אם תצאו מזה כי אם נבוא
 אחיכם הקטן הנה שלחו מכם אחד ויקח את
 אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת
 אתכם ואם לא הי פרעה כי מרגלים אתם ויאסף
 אתם אל משמר שלשת ימים ויאמר אלהם
 יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים
 אני ירא * אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
 בבית משמרכם ואתם לכו הבואו שבר רעבונ
 בתיכם ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
 דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ויאמרו איש
 אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר
 ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
 על כן באה אלינו הצרה הזאת ויען ראובן
 אתם לאמר הלווא אמרתי אליכם לאמר אל
 תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש
 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ כינתם
 ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם

ויקח מאתם את שמעון ויאמר אתו לעיניהם
 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר וליהשיב
 כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך
 ויעש להם כן וישאו את שברם על המריהם
 וילכו משם ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
 לחמרו במלון וירא את ככפו והנה הוא בפי
 אמתחתו ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם
 הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל
 אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו
 אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל
 הקדרת אתם לאמר דבר הואיש אדני הארץ
 אתנו קשורת ויתן אתנו כמרגלים את הארץ
 ונאמר אליו בנים אנחנו לא היינו מרגלים
 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו
 והקטן היום את אבינו בארץ כנען ויאמר
 אלינו הואיש אדני הארץ בזאת אדע כי בני
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון
 בתיכם קחו ולכו ורהביאו את אחיכם הקטן
 אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי בני אתם
 את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו וירי
 הם מריקים שקיהם ורהנה איש צרור כספו

בשקו

בשקו ויראו את צרות כספיהם המה ואביהם
ויראו ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן
תקחו עלי דיו כלנה ויאמר דאוכן אל אביו
לאמר את שני בני המית אם לא אביאנו אליך
חנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך ויאמר לא
ירד בני עמכם כי אחיו מרת והוא לברו נשאר
וקראהו אסון בדרך אשר הלכו בה והורדתם
את שיבתי ביגון שאולה והרעב כבד בארץ
ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
לנו מעט אבל ויאמר אליו יהודה לאמר הועד
הועד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם אם ישך משלה את אחינו ארתנו
נרדה ונשברה לך אכל ואם אינך משלה לא
נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם ויאמר ישראל למה הרעתם
לי להגיד לאיש הועד לכם אח ויאמרו שאול
שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר הועד
אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים
האלה הירוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם

ויאמר

ויאמר

ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנערה
 אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו
 גם אתה גם טפנו אנכי אערכנו מידי תבקשנו
 אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי
 לך כל הימים כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו
 זה פעמים ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן
 אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
 והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת
 ולט בטנים ושקדים וכסף משנה קחו כידכם
 ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשינו
 כידכם אולי משגה הוא זאת אחיכם קחו וקומו
 שובו אל האיש ואל שדי יתן לכם דחמים לפני
 האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין
 ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקחו האנשים את
 המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת
 בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף *
 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על
 ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והבן
 פי אתי יאכלו האנשים בצהרים ויעש האיש
 כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
 ביתה יוסף ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף
 ויאמרו

ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה
אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמדינו ויגשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית
ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשכר אכל
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו
והנדה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו
ונשב אתו בידנו וכסף אהר הורדנו בידנו לשכר
אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו ויאמר
שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי
ויוצא אלהם את שמעון ויבא האיש את האנשים
ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
לחמריהם ויכינו את המנחה עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו להם ויבא יוסף
הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארצה וישאל להם שלום ויאמר
השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו
וישתחו וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו
ויאמר הוזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי
ויאמר

ויאמר אלהים יחנך בני * וימהר יוסף כי נבמדו
 דחמיו אל אחיו ויבקש לבכורת ויבא ההדורה
 ויבך שמרה וירחץ פניו ויצא וירתאפק ויאמר
 שימו לחם וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
 האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
 את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים
 וישבו לפניו הכבד כבכרתו ורהצעיר כצערתו
 ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא משאת
 מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת
 כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו ויצו את אשר
 על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל
 כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו
 ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת
 הקטן ואת כסף שכרו ויעש כדבר יוסף אשר
 דבר הכקר אור והאנשים שלחו המה והמדיהם
 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
 לאשר על בירתו קום ודף אחרי האנשים
 והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה
 תחת טובה הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא
 נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם וישגם
 וידבר אלהם את הדברים האלה ויאמרו

אליו

אליו למה ידבר אדני כדברים האלה הלילה
 לעבדיך מעשורת כדבר הזה הן כסף אשר
 מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ
 כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב אשר
 ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני
 לעבדים ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא
 אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים
 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו
 איש אמרתחתו ויחפש בגדול החל ובקטן
 כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן ויקרעו
 שמלתם ויעמם איש על חמרו וישבו העירדה
 ויבא יהודה ואתיו ביתה יוסף והוא עודנו שם
 ויפלו לפניו ארצה * ויאמר להם יוסף מה
 המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי
 נחש ינחש איש אשר כמני ויאמר יהודה מה
 נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרק האלהים
 מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם
 אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו ויאמר הלילה
 לי מעשורת זאת האיש אשר נמצא הגביע
 בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל
 אביכם ויגש אליו יהודה

ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני
 ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה אדני
 שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח
 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן
 ואחיו מת ויותר הוא לברו לאמו ואביו אהבו *
 והאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני
 עליו ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את
 אביו ועזב את אביו ומת ותאמר אל עבדיך
 אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון
 לראות פני ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד
 לו את דברי אדני * ויאמר אבינו שבו שברו לנו
 מעט אכל ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
 הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
 ואחינו הקטן איננו אתנו ויאמר עבדך אבי
 אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשרתי
 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
 ראיתיו עד הנה ולקחתם גם את זה מעם פני
 וקרדו אסון והורדתם את שיברתי ברעה
 שאלה ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
 אתנו ונפשו קשורה בנפשו * והיה כראותו כי
 אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך

אבינו ביגון שאלה כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו כי איך
איעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
ברע אשר ימצא את אבי ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו
כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל אחיו ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה ויאמר יוסף אל
אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
לענות אתו כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל
אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה זעתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם כי זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש
וקציר וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפלוטה גדלה *
זעתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו
מו ב 2 15 ומשל

ומשל בכל ארץ מצרים מרהרו ועלו אל אבי
 ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
 לארון לכל מצרים דהא אלי אל תעמד
 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך
 ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי
 אתך שם כי עוד חמש שנים דעב פן תורש
 אתה וביתך וכל אשר לך והנדה עיניכם ראות
 ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם והגדתם
 לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
 ראיתם ומרהרתם והורדתם את אבי הנה ויפל
 על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכרה על
 צואריו וינשק לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי כן
 דברו אחיו אתו והקל נשמע בית פרעה לאמר
 באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו
 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
 טענו את בעידכם ולכו באו ארצה כנען וקחו
 את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
 את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ *
 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
 עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
 ובאתם ועינכם אל תחם על כליכם כי טוב כל

מלעיל

ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן
 להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צרדה ^{רפה}
 לדרך לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן ^{צקמץ}
 נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלת
 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
 מצרים ועשר ארתנת נשאת בר ולחם ומזון
 לאביו לדרך וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם
 אל תרגזו בדרך ויעלו ממצרים ויבאו ארץ
 כנען אל יעקב אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף
 חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי
 לא האמין להם וידברו אליו את כל דברי
 יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר
 שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם *
 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
 במצרים אמורת ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
 בארצה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק
 ויאמר אלהים לישראל במראה הלילה ויאמר
 יעקב יעקב ויאמר הנני ויאמר אנכי האל
 אלהי אביך אל תירא מהדה מצרימה כי לגוי
 גדול אשימך שם אנכי ארד עמך מצרימה
 ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך
 ויקם

ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את
 יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות
 אשר שלח פרעה לשאת אתו ויקחו את
 מקניהם ואת דכושם אשר רכשו בארץ כנען
 ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו ובני
 בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הכי אהו
 מצרימה ואלה שמות בני
 ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב
 ראובן ובני ראובן חנוך ופלוזא וחצרן וקרמי
 ובני שמעון ימואל גימין ואהר ויכין וצחר
 ושאול בן הכנענית ובני לוי גרשון קהת ומררי
 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער
 ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמור
 ובני יששכר תולע ופיה ויוב ושמרון ובני זבולון
 סרד ואלון ויחלאל אלה בני לאה אשר ילדה
 ליעקב בפרן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
 ובנותיו שלשים ושלוש ובני גר צפיון וחגי שוני
 ואיצבן ערי וארודי ואראלי ובני אשר ימנה
 וישורה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
 חבר ומלכיאל אלה בני זלפה אשר נתן לבן
 ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה

נפש בני רחל אשר יעקב יוסף ובנימן ויולד
 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
 פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים ובני
 בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
 מפים זחפים וארה אלה בני רחל אשר ילד
 ליעקב כל נפש ארבעה עשר ובני דן חשים
 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם אלה בני
 בלהה אשר נתן לבן לרהל בתו ותלד את אלה
 ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה ליעקב
 מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
 ששים ושש ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש
 שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה
 שבעים * ואת יהודה שלח לפניו
 אל יוסף להודת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן
 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
 גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו
 עוד ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם
 אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף
 אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
 ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
 באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו
 וצאנם

מלרע

מלעיל

ויגש

וצאנם ובקדם וכל אשר להם הביאו ורהיה כי
 יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם
 אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
 אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי
 תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד
 לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקדם וכל
 אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן
 ומקצרה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני
 פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
 אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו
 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
 לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
 ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה
 אל יוסף לאמר אחיך ואחייך באו אליך ארץ
 מצרים לפניך הווא במיטב הארץ הושב את
 אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
 ויש בם אנשי חיל ושמחתם שרי מקנה על
 אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדו
 לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה
 אל יעקב כמה ימי שני חייד ויאמר יעקב אל

מלרע

פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט

ורעים

ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו ארת. ימי שני
 חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה
 ויצא מלפני פרעה * ויושב יוסף את אביו וארת
 אחיו ויתן להם אחוזה בארץ מצרים במיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו להם
 לפי הטף ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
 במאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
 מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
 ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה ויהם הכסף
 מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
 אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגרד
 כי אפס כסף ויאמר יוסף הכו מקניכם ואתנה
 לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו את
 מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
 ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
 בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ותתם השנה
 ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא
 נבחר מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה
 אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו

ואדמתנו למרה נמורת לעיניך גם אנחנו גם
 אדמתנו קנה אתנו זאת אדמתנו בלחם ונהיה
 אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה
 ולא נמות זמאחמה לא תשם זיקן יוסף את כל
 אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
 שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה
 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול
 מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לא קנה
 כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם
 אשר נתן להם פרעה על בן לא מכרו את אדמתם
 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום
 ואת אדמתכם לפרעה היא לכם זרע וזרעתם
 את האדמה ויהיה בתבואת זנתתם חמישית
 לפרעה וארבע הודרת יהיה לכם לזרע השדה
 ולא תלכסם ולא אשר בנתיבם ולאכל לטפכם *
 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
 עבדים לפרעה וישם אתה יוסף לחק עד היום
 הנה על אדמת מצרים לפרעה לחמש דק אדמת
 הכהנים לבדם לא היתה לפרעה וישב ישראל
 בארץ מצרים בארץ גשן ויאחז ביה ויפרו וירבו
 מאד ויחי זעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה

ויהי ימי יעקב שני היו שבע שנים וארבעים
 ומאת שנה ויקברו ימי ישראל למות ויקרא לבנו
 ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא
 ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
 תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני
 ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישרתו
 ישראל על ראש המטה *

מלרע

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
 חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים
 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
 ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף
 אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי
 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל
 עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
 אחות עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
 מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
 ומנשה כראובן זשמעון יהיו לי זמולדתך אשר
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
 בנחלתם ואני בבאי מפרץ מתה עלי דהל בארץ
 כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה

נקמץ

ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם וירא
 ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף
 אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
 קחם נא אלי ואברכם * ועיני ישראל כברו מזקן
 לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
 ויהבק להם ויאמר ישראל אל יוסף דאה פניך
 לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך
 ויוציא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
 ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
 משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
 ישראל ויגש אליו וישלח ישראל את ימינו וישת
 על ראש אפרים והוא הצעיר זאת שמאלו על
 ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
 אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה
 אתי מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי
 מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
 אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ *
 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
 וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל
 ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל

אביו לא כן אבי כי זה הכבד שים ימינך על ראשו
 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה
 לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
 וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא
 לאמור כך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
 כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה
 ויאמר ישראל אל יוכף הנה אנכי מרת והיה
 אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם
 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי
 מיד האמרי בחרבי ובקשתי *
 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
 את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו
 ושמועו בני יעקב ושמעו אל ישראל אבותם
 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאר
 ויתר עז פחו כמים אל תותר כי עלית משכבי
 אביך אז חללת יצועי עלה
 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסדם
 אל הבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם
 הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז
 ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
 בישראל

יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף איביך
 ישתחו לך בני אביך גור ארצה יהודה מטרף
 בני עליה כרע רבץ כארצה וכלביא מי יקימנו
 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו
 עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן
 עיררה ולשרקה בני אתנו כבם ביין לבשו
 וכדם ענבים סותר חכלילי עינים מייך ולבן
 שנים מחלב

זבולן לחוף ימים ישכן ורחוא לחוף אנית
 וירכתו על צידן

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתיים וירא מנחה
 כי טוב ואת הארץ כי נעמה וים שכמו לסבל ויהי
 למס עבר

דן ידין עמו כאחד
 שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
 ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
 קויתי יהודה *

גד גדוד יגודנו והוא
 יגד עקב מאשר שמנדה לחמו
 והוא יהן מעדני מלך נפתלי

אילה שלחה הנתן אמרי שפר
 פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
 וימרדו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן

קשתו

קשתו דיפזו זרעי ידיו מידי אביו יעקב משם
 רעה אבן ישראל מאל אביך ויעירך ואת שדי
 ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
 תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על
 ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש
 יוסף ולקדקד נזיר אחיו *

בנימין וזאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
 יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל שנים
 עשר ואת אשר הכר להם אביהם ויברך
 אותם איש אשר כבדבתו ברך אתם ויצו
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו
 אחי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
 החתי במערה אשר בשדה המכפלה אשר
 על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
 את השדה מאת עפרון החתי לאחוזת קבר
 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
 שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
 ושמה קברתי את לאה מקנה השדה והמערה
 אשר בו מאת בני חרתי וכל יעקב לצורת את
 בניו ויאסף דגליו אל הממרה ויגוע ויאסף אל
 עמיו ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו

ויצו

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים להנט את
 אביו ויחנטו הרפאים את ישראל וימלאו לו
 ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו
 אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו
 וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי
 חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי
 השביעני לאמר הנה אנכי מרת בקברי אשר
 כריתתי לי בארץ כנען שמחה תקברני ועתה
 אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר
 פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך
 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי
 פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל
 בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
 ובקדם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב גם
 פרשים ויהי המחנה כבוד מאד ויבאו עד גרן
 האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספר
 גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
 ימים וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
 האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן
 קרא שמחה אבל מצרים אשר בעבר הירדן
 ויעשו בניו לו כן כאשר צום וישאו ארתו בניו

ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
 אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר
 מאת עפרן החתי על פני ממרא וישב יוסף
 מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
 את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף
 כי מרת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
 ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו זיצו
 אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
 כה תאמרו ליוסף אָנָּה שָׂא נָא פֶּשַׁע אֲחִיךָ
 וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שֵׂא נָא לִפְשַׁע
 עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו
 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו והננו לך
 לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
 אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
 השבה לטבה למען עשה כיום הוזה להחית עם
 רב * ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
 טפכם וינחם אותם וידבר על לבם וישב יוסף
 במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאד ועשר
 שנים * וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
 מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף
 אל אחיו אנכי מרת ואלהים פקד יפקד אתכם

מלעיל

והעלרה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
 נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף
 את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
 והעלתם את עצמתי מזה וימת יוסף בן מאה
 ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

כתר תורה

יחזקאל ב"ר שחרי ב"ר יהודה

זה ספר

עזרת הסופר

חמשה חומשי

תורה

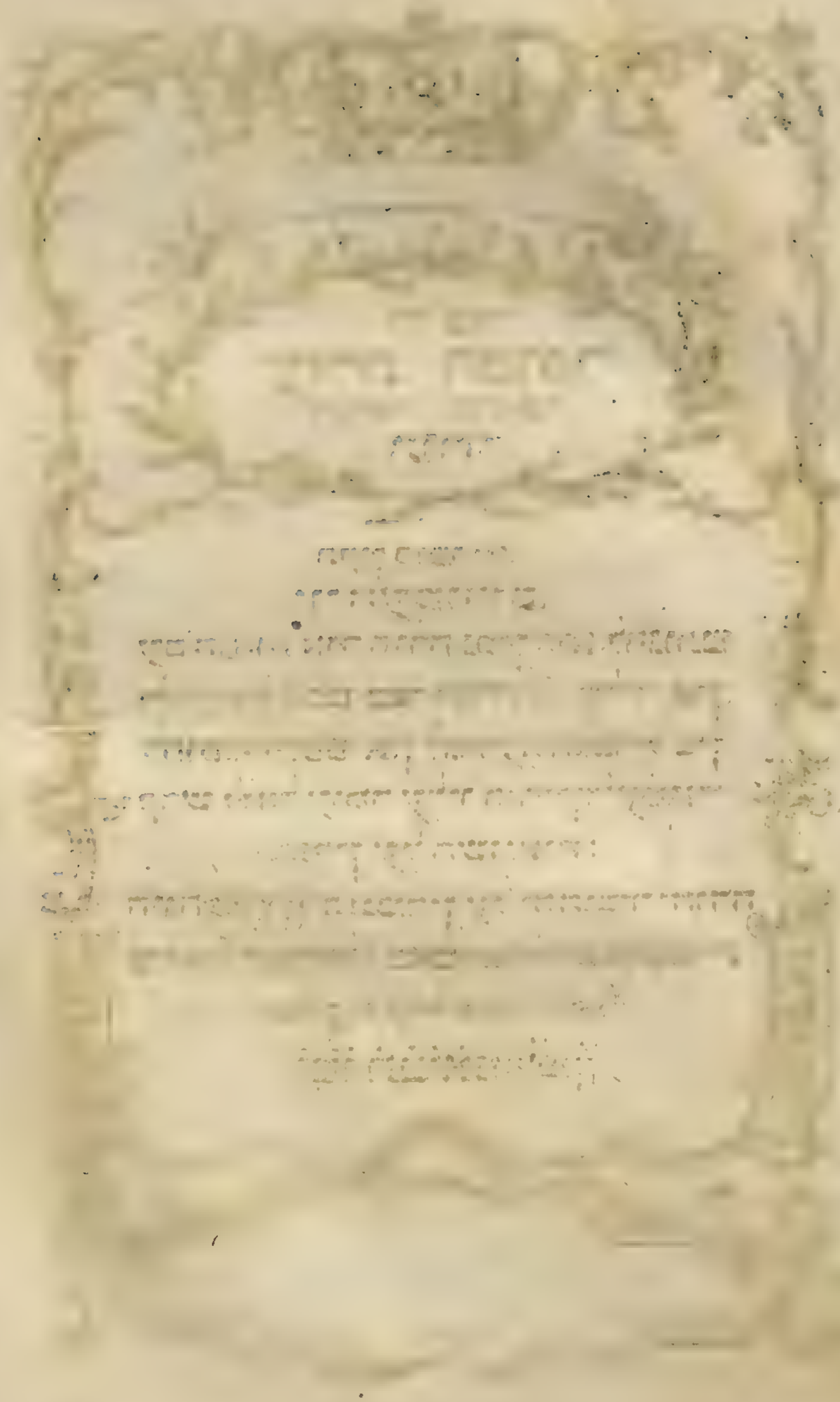
תקון סופרים

ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותכו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה': עליו איך
להוסיף וממנו איך לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפרץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע ה' קול יהודה ואל
עמו תביאנו לפק'

יחזקאל ב"ר שחרי ב"ר יהודה

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ה'תק"ל

ספר

שמות

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

בלתי נקודות

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלכר
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS,
SINE PUNCTIS.

Magno labore, & industria, accura-
tissimè correcti præ omnibus qui
hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creato , 5527.

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון
ובכית הבחור ישראל מונדווי :

לאהר שכתב הסופר סוף פ' ויחי יניח ד' שיטות פנויות ויתחיל ואלה שמות והטעם שהנהנו חלק שיעור ט' שיטות אלו כדי שיוכל כל איש לכרוך כל ספר לכרו ויבא ווי העמודים כתקוננו :

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש ובירתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי גר ואשר ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם *

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלרה מן הארץ וישימו עליו שרי

מלעיל

מכים

ו יחזקאל הנביא יחזקאל הנביא

ר"ש נותן ע"פ תח

מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
 לפרעה את פתם ואת ר'עמסם וכאשר יענו
 אתו בן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל *
 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך וימרדו
 את חייהם בעבדה קשה בהמר ובלבנים ובכל
 עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
 בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
 אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה
 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
 האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא
 וחיה ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו
 כאשר דבר אליהן מלך מצרים ורתחין את
 הילדים * ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר
 להן מדוע עשיתן הודבר הזה ורתחין את
 הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא
 כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם
 תבוא אלהן המילדת וילדו וייטב אלהים
 למילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי יראו
 המילדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
 פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
 תשליכהו וכל הבת תהיון

להאריך חירק התיו

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ורתהר
 האשה ורתלד בן ותרא אתו כי טוב הוא
 ותצפנהו שלשה ירחים ולא יכלה עוד הצפינו
 ותקה לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת
 ותשם בת את הילד ותשם בסוף על שפת
 היאר ותהצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה
 לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערהתיה
 הלכת על יד היאר ותרא את התבה כתוך
 הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ותפרתה
 ותראהו את הילד והנה נער בכף ותחמל עליו
 ותאמר מילדי העברים זה ותאמר אחתו אל
 בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן
 העברית ותינק לך את הילד ותאמר לה בת
 פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם
 הילד ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד
 הזו והינקהו לי ואני אתן אֵת שכרך ותקח
 האשה הילד ותניקהו ויגדל הילד ותבאהו
 לבת פרעה ויהי לה לכן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן המים משיתהו * ויהי בימים ההם
 ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא
 איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפן כה וכה

ק"ף צחירק

צסגול

וירא

וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול
 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים
 ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך
 לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר
 כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן
 נודע הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
 להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב
 בארץ מדין וישב על הובאר ולכהן מדין שבע
 בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים
 להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויגרשום
 ויקם משה ויושען וישק את צאנם ותבאנה אל
 רעואל אביהן ויאמר מדוע מהדתן באת היום
 והאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה
 דלה לנו וישק את הצאן ויאמר אל בנתיו ואיו
 למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם
 ויואל משרה לשבת את האיש ויתן את צפרדה
 בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי
 אמר גר הייתי בארץ נכריה

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו
 בני ישראל מן העבדה ויועקו ותעל שועתם אל
 האלהים מן העבדה וישמע אלהים את נאקתם
 ויזכר

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
 ואת יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע
 אלהים * ומשה היה רעה

את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אהרן
 דומדבר ויבא אל הר האלהים חרבה וירא
 מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
 והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל ויאמר
 משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
 מדוע לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לדאות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
 משה ויאמר הנני ויאמר אל תקרב הלם של
 געליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 עליו אדמת קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אביך
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
 משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים ויאמר
 יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים
 ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
 מכאוביו וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו
 מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
 ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמרי והכנעני והחתי והיבוסים ועתה הנה

צעקת

צעקרת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את מלעיל
 דהלחץ אשר מצרים להצים אתם ועתה לכה
 ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל
 ממצרים ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל

ממצרים ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות חול
 כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
 תעבדון את האלהים על ההר הזה ויאמר

משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל
 ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
 ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים ויאמר

אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה קדשקדש

תאמר לבני ישראל אהיה שליחני אליכם ויאמר קדש

עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק

ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם

וזה זכרי לדר דר * לך ואספת את זקני ישראל

ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי

אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי

אתכם ואת העשוי לכם במצרים ואמר אעלה

אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחיתי

והאמרי

והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים אל ארץ זבת
 חלב ודבש ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני
 ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא
 דרך שלשת ימים במדבר ונבחה ליהוה
 אלהינו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים
 להלך ולא ביד חזקה ושלחתי את ידי והכיתי
 את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן
 ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי את חן העם הזה
 בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו דיקם
 ושאלה אישה משכנתה ומגרת ביתה כלי בסף
 וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל
 בנתיכם ונצלתם את מצרים ויען משה ויאמר
 והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
 לא נראה אליך יהוה ויאמר אליו יהוה מזה
 בידך ויאמר מטה ויאמר והשליכהו ארצה
 וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו
 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואתו כזנבו
 וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו למען
 יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה

מלעיל

לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
 ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג ויאמר השב ידך
 אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה
 שבה כבשרו והיה אם לא יאמינו לך ולא
 ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
 האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות
 האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי
 היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח
 מן היאר והיו לדם ביבשת ויאמר משה אל
 יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול
 גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד
 פה וכבד לשון אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם
 פה לאדם או מי ישום אלה או חרש או פקח
 או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך ואנכי אהיה
 עם פיך והוריתיך אשר תדבר ויאמר בי אדני
 שלח נא ביד תשלח ויחר אף יהוה במשה
 ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
 ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
 ושמח בלבו ודברת אליו ושמרת את הדברים
 בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי
 אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם

והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים חגל
 ואת המטה הורה תקח בידך אשר תעשה בו
 את האתת *

וילך משה וישב אל יתר התנו ויאמר לו אלכה
 נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה
 העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום
 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי
 מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ויקח
 משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר
 וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים
 בידו ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה
 ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם
 לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
 העם ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי
 ישראל ויאמר אליך שלח את בני ויעבדני
 ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך
 ויהי כדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו
 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע
 לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי וירף ממנו
 אז אמרה חתן דמים למולת

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמְדַבֵּר

וַיֵּלֶךְ

וַיֵּלֶךְ

וילך ויפגשוהו ברחו האלהים וישק לו ויגר
 משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו
 ואת כל האתת אשר צוהו וילך משה ואהרן
 ויאספו את כל זקני בני ישראל וידבר אהרן
 את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש
 האתת לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי פקד
 יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקרו
 וישתחוו * ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל
 פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את
 עמי ויחגו לי במדבר ויאמר פרעה מי יהוה
 אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי
 את יהוה וגם את ישראל לא אשלח ויאמרו
 אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת
 ימים במדבר ונזכחה ליהוה אלהינו פן יפגענו
 בדבר או בחרב ויאמר אלהם מלך מצרים
 למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו
 לכו לסבלתיכם ויאמר פרעה הן רבים ערתה
 עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם ויצו פרעה
 ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר
 לא תאספון לתת תבן לעם ללכך הלכנים
 ברתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן

ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תניול
 שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים
 הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו
 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו
 בדברי שקר ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
 אל העם לאמר בה אמר פרעה אינני נתן לכם
 חכך אתם לכו קחו לכם חכך מאשר תמצאו כי
 אין נגרע מעבדתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ
 מצרים לקשש קש לחכך והנגשים אצים לאמר
 כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בחיות החכך
 זיכו שטריו בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי
 פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללכך
 כרתמול שלשם גם רתמול גם היום ויבאו שטריו
 בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה
 בה לעבדיך חכך אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים
 לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך ויאמר
 נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
 נזבחה ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם
 ורתכך לבנים תתנו ויראו שטריו בני ישראל אתם
 ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו
 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם

מלעיל

בצאתם

בצאתם מארץ פרעה ויאמרו אלהים ירא יהוה ^{מלעיל}
 עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני
 פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו *
 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה ^{מלרע}
 לעם הזה למה זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה ^{מלעיל}
 לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת
 את עמך ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
 אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
 חזקה יגרשם מארצו וידבר
 אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה וארא
 אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי
 ושמי יהוה לא נודעתי להם וגם הקמתי את
 בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ
 מגריהם אשר גרו בה וגם אני שמעתי את
 נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
 ואזכר את בריתי לכן אמר לבני ישראל אני
 יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים
 והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
 נטויה ובשפטים גדלים ולקחתי אתכם לי
 לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה
 אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים

והבאתי

הוציא

והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי ארתי
 ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
 אתה לכם מורשה אני יהוה וידבר משה בן
 אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצת
 רוח ומעברה קשה

וידבר יהוה אל משה לאמר בן דבר אל
 פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל
 מארצו וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני
 ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
 ואני ערל שפתיים

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
 ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
 בני ישראל מארץ מצרים * אלה
 ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך
 ופלוזא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן ובני
 שמעון ימואל וימין ואהרן ויכין וצהר ושאול
 בן הכנענית אלה משפחת שמעון ואלה שמות
 בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי
 לוי שבע ושלשים ומאת שנה בני גרשון לבני
 ושמעי' משפחתם ובני קהת עמרם ויצהר
 וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים
 ומאת

ומאת שנה ובני מררי מהלי ומושי אלה
 משפחת דהלוי לתלדתם ויקח עמרם את
 יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
 משה ושני חיי עמרם שבע ושלישים ומאת שנה
 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי ובני עזיאל מישאל
 ואלצפן וסתרי ויקח אהרן את אלישבע בת
 עמינדב אהות נחשון לו לאשה ותלד לו את
 נדב ואת אחיהוא את אלעזר ואת איתמר ובני
 קרח אסיר ואלקנדה ואביאסף אלה משפחת
 הקרחי ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
 לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
 הלויים למשפחתם הוא אהרן ומשה אשר
 אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
 מצרים על צבאתם הם המדברים אל פרעה
 מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
 הוא משה ואהרן ויהי ביום דבר יהוה אל
 משה בארץ מצרים * וידבר
 יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך
 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתי ואיך
 ישמע אלי פרעה

ויאמר

חול ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
 לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך אתה תדבר
 את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל
 פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ואני
 אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת
 מופתי בארץ מצרים ולא ישמע אלכם פרעה
 ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי
 את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
 גדלים וידעו מצרים כי אני יהוה בנשתי את ידי
 על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם ויעש
 משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו ומשה
 בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה
 בדברם אל פרעה *

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר
 אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל
 אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין
 זיבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר
 צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה
 ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא גם פרעה לחכמים
 ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם
 כן וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה

אהרן את מטתם ויחזק לב פרעה ולא שמע
 אלהם כאשר דבר יהוה ויאמר
 יהוה אל משה כבר לב פרעה מאן לשלח
 העם לך אל פרעה בבקר הגה יצא המימה
 ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר
 נהפך לנחש דתקח בידך ואמרת אליו יהוה
 אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את
 עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמערת עד כה
 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הגה
 אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר
 ביאר ונהפכו לדם ודהרגה אשר ביאר תמות
 ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן
 היאר ויאמר יהוה אל משה אמר
 אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על
 גהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה
 מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים
 ובעצים ובאבנים ויעשו כן משה ואהרן כאשר
 צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר
 לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר
 ביאר לדם ודהרגה אשר ביאר מתה ויבאש
 היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר
 יט א 19 ויהי

ויהי הדרם בכל ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי
 מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע
 אלהם כאשר דבר יהוה ויפן פרעה ויבא אל
 ביתו ולא שת לבו גם לזאת ויחפרו כל מצרים
 סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת
 ממימי היאר וימלא שבעת ימים אחרי הכות
 יהודה ואת היאר

ויאמר יהודה אל משה בא אל פרעה ואמרת
 אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם
 מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך
 בצפרדעים ושרץ היאר צפרדעים ועלו וכאו
 בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך
 ובעמך ובתנודיך ובמשארותיך ובכרה ובעמך
 ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים ויאמר יהוה אל
 משה אמר אל אהרן נטה את ירך במשך על
 הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את
 הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן את ידו
 על מימי מצרים והעל הצפרדע והלם את ארץ
 מצרים ויעשו כן חרטמים בלטיהם ויעלו את
 הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה למשה
 ולא אהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים

מלעיל

ממני

וַיִּשְׁרַץ אֶת-יָדוֹ עַל-הַיַּרְדֵּן וְהַיַּרְדֵּן מִלְּפָנָיו וַיִּשְׁרַץ אֶת-הַצְּפָרְדִּים עַל-אֶרֶץ-מִצְרָיִם

ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה
 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר
 לך ולעבדיך ולעמך להברות הצפרדעים
 ממך ומבתיך רק ביאר תשאנה ויאמר למחר
 ויאמר בדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו *
 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך
 ומעמך רק ביאר תשאנה ויצא משה ואהרן
 מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר
 הצפרדעים אשר שם לפרעה ויעש יהוה
 כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן
 החצרות ומן השדות ויצברו אתם חמרים
 ותכאש הארץ וירא פרעה כי היתה הרוחה
 והכבד את לבו ולא שמע אלהים כאשר דבר
 יהוה ויאמר יהוה אל משה אמר

אל אהרן גטה את מטך והך את עפר הארץ גהיה
 לכנם בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויש אהרן את
 ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם
 ובבהמה כל עפר הארץ היה בנים בכל ארץ
 מצרים ויעשו כן החרטמים בלטיהם להנציח
 את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה
 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא

ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
 יהוה ויאמר יהוה אל משה
 השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנדה יוצא
 המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
 ויעבדני כי אם אינך משלח ארת עמי הנני משלית
 בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו
 בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם
 עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר
 עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תרע
 כי אני יהוה בקרב הארץ * ושמתי פדת בין עמי
 ובין עמך למחר יהיה האת הזה ויעש יהוה כן
 ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל
 ארץ מצרים השחת הארץ מפני הערב ויקרא
 פרעה אל משה ולאחרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
 בארץ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת
 מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת
 מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים
 נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר
 אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
 ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
 ללכת העתירו בעדי ויאמר משה הנה אנכי יוצא

מעמד

מעמך והעתדתי אל יהוה וסר הערב מפרעה
 מעבדיו ומעמו מחר דק אל יסף פרעה התל
 לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה ויצא משה
 מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר
 משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא
 נשאר אחד ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
 הזאת ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו
 כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני
 כי אם מאן אתה לשלח ועורך מחזיק בם הנה יד
 יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בהמרים
 בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד והפלה
 יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
 מכל לבני ישראל דבר וישם יהוה מועד לאמר
 מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ ויעש יהוה
 את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים
 וממקנה בני ישראל לא מת אחד וישלח פרעה
 והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב
 פרעה ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
 הפניכם פִּיחַ כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה
 והיה

והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם
 ועל הבהמה לשחין פרה אבעבעת בכל ארץ
 מצרים ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה
 ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת
 פרה באדם ובבהמה ולא יכלו החרטמים
 לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין
 בחרטמים ובכל מצרים ויחזק יהודה את לב
 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהודה אל
 משה ויאמר יהודה אל משה
 השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו
 כה אמר יהודה אלהי העברים שלח את עמי
 ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי
 אל לבך ובעבדיך ובעטך בעבור תדע כי אין
 כמני בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך
 אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם
 בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כתי
 ולמען ספר שמי בכל הארץ * עורך מסתולל
 בעמי לפלתי שלחם הזנני ממטיר בערת מחה
 ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים
 למן היום הוסדרה ועד עתה ועתה שלח העז
 את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
 והבהמה

והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הכיתה וירד
 עליהם הכרד ומתו הירא את דבר יהוה
 מעבדי פרעה הנים את עבדיו ואת מקנהו אל
 הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב
 את עבדיו ואת מקנהו בשדה

ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על השמים
 ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה
 ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויט משה את
 מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך
 אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ויהי
 ברד ואש מתלקחת בתוך הכרד ככד מאד אשר
 לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי
 ויך הכרד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה
 מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הכרד
 ואת כל עץ השדה שבר רק בארץ גשן אשר שם
 בני ישראל לא היה ברד וישלה פרעה ויקרא
 למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה
 הצדיק ואני ועמי הדישעים העתירו אל יהוה
 ורב מהית קלת אלהים וברד ואש שלחה אתכם
 ולא תספון לעמד ויאמר אליו משה כצאתי את
 העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלורת יחדלון
 והכרד

מלעיל

והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ
 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
 אלהים והפשתה: והשערה נכתה כי השערה
 אביב והפשתה גבעל וההטה והכסמת לא נכו
 כי אפילת הנה * ויצא משה מעם פרעה את העור
 ויפרש בפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר
 לא נתך ארצה וירא פרעה כי הדל המטר והברד
 והקלת ויסקף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ויחזק
 לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר
 יהוה כיד משה

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
 אלה בקרבן ולמען הספר באזני בנך ובן בנך
 את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
 שמתי בם וידעתם כי אני יהוה ויבא משה ואהרן
 אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
 העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי
 ויעבדני * כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
 מביא מחר ארבה בגבלך וכסה את עין הארץ
 ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר
 והפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל

העץ הצמח לכם מן השדה ומלאו בתיך ובתי
 כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך
 ואבות אבתיך מיום היותם על הארמה עד היום
 הוזה ויפן ויצא מעם פרעה * ויאמרו עבדי פרעה
 אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את
 האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע
 כי אברהם מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל
 פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
 מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
 נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי
 חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם
 כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
 נגד פניכם לא כן לנו נא הגברים ועבדו את
 יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה * ויאמר יהוה אל משה

ויאמר

נטה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
 מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר
 השאיר הברד ויט משה את מטהו על ארץ
 מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום
 ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא
 את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים

מלעיל
 כן ארבה כמהו ויחדיו לא יהיה כן ויכס את עין
 כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב
 הארץ זאת כל פרי העץ אשר הותיר הכרד
 ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל
 ארץ מצרים וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן
 ויאמר הטאתי ליחיה אלהיכם ולכם ועתה
 שאל נא הטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה
 אלהיכם ויסר מעלי דק את המורת הזה ויצא
 מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויהפך יהוה רוח
 ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה
 סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים
 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את
 בני ישראל

וואמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים
 ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויט
 משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה
 בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש
 את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים
 ולכל בני ישראל היה אור במושבתם * ויקרא
 פרעה אל משה ויאמר לבו עבדו את יהוה דק

פ' רפה

צאנכם

והיה חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויט

צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם
 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת
 ועשינו ליהודה אלהינו וגם מקננו ילך עמנו
 לא רשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
 יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה
 עד באנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
 אבה לשלהם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר
 לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ^{רפה}
 ויאמר משה בן דברת לא אספ עוד ראות ^{בחיריק}
 פניך

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
 על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם
 מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה דבר
 נא באוני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה
 מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב וירתן יהוה
 את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול
 מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
 העם * ויאמר משה כה אמר

יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומת
 כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב
 על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים

וכל בכור בהמה והיתה צעקה גדלה בכל ארץ
 מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף
 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
 ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהודה בין
 מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי
 והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
 ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי
 אף ויאמר יהוה אל משה לא
 ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ
 מצרים ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה
 לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלת
 את בני ישראל מארצו ויאמר
 יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
 ההדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
 לחדשי השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר
 בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש ששה לבית
 אבה ששה לבית ואם ימעט הבית מהיות משרה
 ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת
 איש לפי אכלו תכסו על השה ששה תמים זכר
 בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו
 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
 לחדש

מלעיל

אף

רפה

לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
 בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
 ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם ^{מלעיל}
 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
 על מררים יאכלו אל תאכלו ממנו נא ובשל
 מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו
 ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר
 ממנו עד בקר באש תשרפו וככה תאכלו אתו ^{מלרע}
 מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם
 בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה
 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל
 בכור בארץ מצרים מאד ועד בהמה ובכל
 אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה והיה הדם
 לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את
 הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית
 בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם
 לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת
 עולם תהגהו שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
 הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון
 עד יום השבעי וביום הראשון מקרא קדש
 וביום

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל
נפש הוא לברו יעשה לכם ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
הקת עולם בראשן בארבעה עשר יום לחדש
בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו

מצות * ויבא אל בני ישראל

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח ולקחתם אגרת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
איש מפתח בירתו עד בקר ועבר יהודה לנגף
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזות ופסח יהודה על הפתח ולא יתן
חמשתית לבא אל בתיכם לנגף ושמרתם את

הדבר

הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי
 תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
 דבר ושמרתם את העבדה הזאת והיה כי יאמרו ^{לכך}
 אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואמרתם
 זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
 ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו ^{פ"ב דגושה}
 הציל ויקר העם וישחתו וילכו ויעשו בני
 ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
 עשו * ויהי בחצי הלילה ויהוה
 הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב ^{רפה}
 על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
 בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
 וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין
 בית אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן
 לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
 ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם
 גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם
 אתי ותחזק מצרים על העם למרוח לשלחם
 מן הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא העם את
 בציקו טרם יחמץ משארתם צרפת בשמלתם
 על שכמם ובני ישראל עשו כדבר משה
 וישאלו

וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת ויהוה
נתן ארת חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו
את מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות
אלף רגלי רגבדים לבד מטף וגם ערב רב
עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי
לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צרה לא עשו להם ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף
ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא יאכל
בו בכירת אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה ועצם לא תשכרו בו כל עדרת
ישראל יעשו אתו וכי יגוד אתך גר ועשרה

פסה ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשרתו ^{רפה}
 והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו ^{מלרע}
 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם
 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את
 משה ואת אהרן כן עשו ויהי

בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
 מארץ מצרים על זנאתם *

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור
 פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי
 הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
 אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק
 יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ
 היום אתם יצאים בחדש האביב והיה ^{רפה} כי
 יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
 והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך
 ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה
 הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצת וביום
 השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת
 הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
 בכל גבלך והגדרת לבנך ביום ההוא לאמר
 בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען
 תהיה תורת יהוה בפִּיךָ כִּי בִיד חִזְקָה הוֹצֵאתָ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם וּשְׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת
 לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה

וזהו כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
 נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך. והעברת כל פטר
 רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך
 הזכרים ליהוה וכל פטר חמר תפרה בשה ואם
 לא תפרה זערפתו זכל בכור אדם בכניך תפרה *
 והיה כי ישאלך בנגך מחר לאמר מה זאת ואמרת
 אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
 עבדים ויהי כי הקשרה פרעה לשלחנו ויהרג
 יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד
 בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם
 הזכרים וכל בכור בני אפרה והיה לאות על
 ירכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
 יהוה ממצרים ויהי בשלה פרעה
 את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
 כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
 בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים
 את העם דרך המדברים סוף וחמשים עלו בני

ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות
 יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
 פקד יפקד אלהים אתכם והעליהם את עצמתי
 מזה אתכם ויסעו מסכרת ויחנו באתם בקצה
 המדבר ויהודה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
 לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
 ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם
 ועמוד האש לילה לפני העם *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
 בעל צפן נכחו תחנו על הים ואמר פרעה לבני
 ישראל נככים הם בארץ סגר עליהם המדבר
 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
 בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
 ויעשו כן * ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך
 לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
 עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאמר
 את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות
 רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
 אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה *

ח"ף גמ' ג' שואל ל' 73

וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על
 הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
 החירת לפני בעל צפן ופרעה הקריב וישאו
 בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
 אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל
 יהוה ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
 בני מצרים לקהתנו למות במדבר מה זאת עשית
 לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר
 דברנו אליך במצרים לאמר הדל ממנו ונעבדה
 את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים כמתנו
 במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו
 התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
 לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
 תספו לראתם עוד עד עולם יהוה ילחם
 לכם ואתם תחרשו *

רפס

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
 ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ירך
 על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים
 ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
 אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
 ובפרשיו וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי

מלרע

בפרעה

בפרעה ברכנו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין
מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן וההשך
וילך את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה
ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חומרה מימינם ומשמאלם וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
מחנה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו
בכבוד ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי
יהיה נלחם להם במצרים *

צקמץ

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאירתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכבו
את הרכב ואת הפרשים לכל היל פרעה
הבאים

באים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
 בשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם וישע
 גוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
 על שפת הים וירא ישראל את היר הגדלה אשר עשה יהוה
 מצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
 ברו

זו ישיב משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו	אמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה	סום
עזי וזמרת יה ויהי לי	יכבו רמה בים
זה אלי ואנוהו	ישועה
אלהי	אבי ואדממנהו
יהוה איש מלחמה יהוה	זמו
מרכבת פרעה וחילו ירה בים	זלשיו טבעו בים סוף
ומבחר	תהמת יבסימו ירדו במצולת כמו
ימינך יהוה נאדרי בכח	בן
ימינך	הורה הרעין אויב
וכרב גאונך תהרס	מיק
וברוח	תשלח הרנך יאכלמו כקש
נצבו כמו נד	פיק נערמו מים
אמר	לים
אחלק שלל תמלאמו	אויב ארדף אשיג
נשפת	אדיק הרבי תודישמו ידי
צללו כעופרת במים	דוהך כסמו ים
אדירים	

מ	מי כמכה באלם יהוה	אדירים
נורא תהלת עשו	נטיית ימינך תבלעמו ארץ	כמכה נאדר בקדש
נחיו	שמעו עמים ירגזון	פלא
נהלת בעזך אל נור	איילי מואב יאחזמו רעד	בחסרך עם זו גאלת
חיר	תפל עליהם אימתך	קדשך
או נברלו אלופ	בגדל זרועך ידמו כאבן	אחו ישבי פלשת
גמ	מקדש אדני כוננו	ארום
עד יעבר עם זו	יהוה ימלך לעלם ועד	כל ישבי כנען
מכו	וישב יהוה עלהם את מ	ופחד
מקדש אדני כוננו	ובני ישראל הלכו ביבשה	יעבר עמך יהוה
כ	ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים	קנית
בתוך	ואחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה	לשבתך פעלת יהוה
	סוס ורכבו רמה בים	ידיך
	ויסע משה את ישראל מים סוף	בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
	ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים	הים
	ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה	הים

וילנו

וילנו חעם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל
 יהוה ויורהו יהוה עין וישלך אל המים וימתקו
 המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם
 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל
 המחלה אשר שמתו במצרים לא אישים עליך כי
 אני יהוה רפאך * ויבאו אילמה

ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים המרים ויחנו
 שם על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת
 בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין
 סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים וילינו כל עדת בני ישראל על
 משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני
 ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים
 בשבתנו על סיד הבשר באכלנו לחם לשבע
 כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את
 כל הקהל הזה ברעב ויאמר

יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
 ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו
 הילך בתורתו אם לא והיה ביום הששי והכיבו
 את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו

יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
 ערב וידעתם כי יהודה הוציא אתכם מארץ
 מצרים ובקר וראיתם את כבוד יהודה בשמעו
 את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו
 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם
 אשר אתם מלינים עליו ונחנו מזה לא עלינו
 תלנתיכם כי על יהוה ויאמר משה אל אהרן
 אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
 כי שמע את תלנתיכם ויהי בדבר אהרן אל
 כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה
 כבוד יהוה נראה בענן *

זיכר יהוה אל משה לאמר שמעתי את
 תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין
 הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב
 ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה
 שכבת הטל סביב למחנה ותעל שכבת
 הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק
 ככפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוציא

ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
 לכם לאכלה זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
 ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מכפר
 נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו ויעשו
 כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט וימדו
 בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיה
 איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה אלהם איש
 אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה
 ויותר אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
 ויבאש ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר
 בבקר איש כפי אכלו והם השמש ונמס ויהי
 ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר
 לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה
 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון
 שבת קדש ליהוה מהר את אשר תאפו אפו
 ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו
 לכם למשמרת עד הבקר ויניחו אתו עד
 הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש וימדה
 לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת
 היום ליהוה היום לא תמצאו בשדה ששה
 ימים תלקטו וביום השביעי שבת לא יהיה

בקמץ

בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולבא
מצאו ויאמר יהוה אל משה

עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי
יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא
איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום
השבעי • ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא
כודע גד לבן וטעמו כצפיהרת ברבש ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמה
מזנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את
הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי
אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן
קח צנצנת אחת ורתן שמרה מלא העמר מן
ורחנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם
כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני
העדרת למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ^{ב ק י"ז}
ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את
המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר
עשרית האיפה הוה *

ויסעו כל עדר בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם

וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
 ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מזה תנסון
 את יהוה ויצמא שם העם למים וילך העם על
 משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
 אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל
 יהוה לאמר מזה אעשה לעם הזה עוד מעט
 וסקלני ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם
 וקח אתך מוקני ישראל ומטך אשר הבית בו
 את היאר קח בידך והלכת הנני עמד לפניך
 שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו
 מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני
 ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
 דיב בני ישראל ועל נסרתם את יהוה לאמר

צפתה

היש יהוה בקרבנו אם אין

ויבא עמלק וילחם עם ישראל בדפידם ויאמר
 משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם
 בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה
 דזאלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו
 משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו
 ראש הגבעה והיה כאשר ידים משה ירו וגבר
 ישראל וכאשר יגיה ירו וגבר עמלק וירי משה

כבדים

כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפי חרב *

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא
שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כס יה מלחמת
ליהוה בעמלק מדר דה

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה
את צפורה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני
בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי אלהי
אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה * ויבא יתרו חתן
משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר
הוא חנה שם הר האלהים ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה
עמה ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק
לו וישאלו איש לדעהו לשלום ויבאו האהלה
ויספר

ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
 לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל
 התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה *
 ויהי יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה
 לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר
 יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד
 מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם
 מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה
 מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח
 יתרו חתן משה עלה זנבחים לאלהים ויבא
 אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן
 משה לפני האלהים * ויהי ממחרת וישב משה
 לשפט את העם ויעמד העם על משה מן
 הבקר עד הערב וירא חרזן משה את כל
 אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
 אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
 וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר
 משה לחתנו כי יבא אלי העם לדדש אלהים
 כי יהיה להם דבר באת אלי ושפטתי בין איש
 ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת
 תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר

זקן קטן

אשר

אשר אתה עשה נכל תכל גם אתה גם העם
 הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל
 עשהו לדרך עתה שמע בקלי איעצך ויהי
 אלהים עמך יהיה אתה לעם מול האלהים
 והבאת אתה את הדברים אל האלהים
 והזהרתה אתה את החקים ואת התורת
 והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה
 אשר יעשון ואתה תחזרה מכל העם אנשי חיל
 יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת
 עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
 ושרי עשרת ושפטו את העם בכל עת והיה
 כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר
 הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך
 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמר
 וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום *
 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר
 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם
 ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
 חמשים ושרי עשרת ושפטו את העם בכל
 עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל
 הדבר הקטן ישפטו הם וישלח משה את חתנו

וילך

וילך לו אל ארצו *

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר זיחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ורתגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשאת אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל * ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם

במחל

במחל

וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים
 ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה
 לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם
 סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע
 בקצהו כל הנגע בהר מות יומת לא תגע בו
 יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש
 לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר וירד
 משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו
 שמלתם ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
 ימים אל תגשו אל אשה ויהי ביום השלישי
 בהיה הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על
 ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
 במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים
 מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני
 עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש
 ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד
 ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול * וירד יהוה על הר סיני
 אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
 ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד הער
 בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב

וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ
 בהם יהוה ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
 לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר
 הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך
 רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל
 יהרכו לעלות אל יהוה פן יפרץ בם וירד משה
 אל העם ויאמר אלהם וידבר
 אלהים את כל הדברים האלה
 לאמר אנכי יהוה אלהיך
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא
 תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
 ממעל ואשר בארץ מרתחת ואשר במים
 מרתחת לארץ לא תשתחוו להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
 עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים
 לשנאי ועשה חכד לאלפים לאהבי ולשמרי
 מצותי לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
 את שמו לשוא את שמו לשוא
 זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים העבד
 ועשית

ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהודה
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך וברתך
 עבדך ואמרתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך
 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
 הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום
 השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת
 ויקדשהו כבד את אביך ואת אמך

למען יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך

נתן לך לא תרצח לא

תנאף לא תגנב לא

תענה ברעך עד שקר לא

תחמד בית רעך לא

תחמד אשר דעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו

ובל אשר לרעך

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת

קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו

מגול ובמקף

ויעמדו מרחק ויאמרו אל משה דבר אתה

עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות

ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור

בסורת אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו

על פניכם לבלתי תהטאו ויעמד העם מרחק

כג ב 2 23 ומשה

ומשרה נגש אל הערפל אשר שם
האלהים ויאמר יהוה אל משה

כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם לא תעשון אתי אלהי

ככף ואלהי זהב לא תעשו לכם * מזבח אדמה
תעשה לי וזבתת עליו את עלתיך ואת שלמך

את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיה
את שמי אבוא אליך וברכתיך ואם מזבח אננים

תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה ולא תעלה במועלת על מזבחי

אשר לא תגלה ערותך עליו
ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה

עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא

ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה
לו בנים אזי בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה

וחוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי

וחל והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת
אזו אל המזודה ורצע אדניו את אזנו במרצע

ועבדו לעלם * וכי ימכר איש
את

את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם
דעה בעיני אדניה אשר לא יעדה ודהפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בגרו בה ^{במקו}
ואם לבנו ייעדנה כמשפט הכנורת יעשה לה
אם אחרת יקה לו שארה כסותה וענתה לא יגרע
ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין ^{במקו}
כסף * מכה איש ומת מות יומת
ואשר לא צדה והאלהים אנה לירו ושמתי לך ^{קדש}
מקום אשר ינום שמה וכי
יוד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
תקחנו למות ומכה אביו ואמו ^{כמקו}
מות יומת וגנב איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת ומקלל
אביו ואמו מות יומת וכי יריבן
אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף
ולא ימורת ונפל למשכב אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שברתו יתן
ורפא ירפא * וכי יכה איש
את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחרת ירו
נקם ינקם אך אם יום או יומים יעמד לא יקם
כי כספו הוא וכי יצו אנשים
ונגפו

ונגפו אשר הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
 ענוש יענש כאשר ישירת עליו בעל האשה
 ונתן בפללים ואם אסון יהיה ונתתה נפש
 תחת נפש עין תחת עין שן תחת שן יד תחת
 יד רגל תחת רגל כויה תחת כויה פצע תחת
 פצע חבורה תחת חבורה וכו'

יבה איש את עין עבדו או את עין אמתו
 ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו ואם שן
 עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת
 שנו

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול
 יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור
 נקי ואם שור נגח הוא מהמל שלשם והועד
 בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
 השור יסקל וגם בעליו יומת אם כפר יושת
 עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו
 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו אם
 עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
 יתן לאדניו והשור יסקל וכו'

בקמץ בשהיהם

יפרתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא
 יכסנו ונפל שמרה שור או חמור בעל הבור
 ישלם

ישלם כסף ישיב לבעליו ורהמת יהיה
 לו וכן יגף שור איש
 את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו
 את כספו וגם את המת יחצו או נודע כי שור
 נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו
 שלם ישלם שור תחת השור ורהמת יהיה
 לו כי יגנב איש שור או שה

וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת
 השור וארבע צאן תחת השה אם במחתרת
 ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים אם זרהה
 השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין
 לו ונמכר בגנבתו אם המצא תמצא בידו
 הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים
 ישלם * כי יבער איש שדה או

ברם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
 שדהו ומיטב כדמו ישלם כי

תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
 הקמה או השדה שלם ישלם המבער
 את הבערה כי יתן איש

אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש
 אם ימצא הגנב ישלם שנים אם לא ימצא הגנב

ונקרב

חול ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח

ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור

על חמור על שדה על שלמה על כל אכרה

חול אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר

חול שנייהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים

לרעהו כי יתן איש אל רעהו

חמור או שור או שדה וכל בהמה לשמר ומת

או נשבר או נשבה אין דאה שבעת יהוה

תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת

רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ואם גנב יגנב

מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יבארו

עד הטרפה לא ישלם

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו

אין עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא ישלם

אם שכיר הוא בא בשכרו וכי

יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב

עמה מרהר ימרהנה לו לאשה אם מאן

ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמרהר

הבתולת מכשפה לא תחיה כל

שכב עם בהמה מות יומת זבח

חול לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו וגר לא

תונה

תזונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים כל אלמנה ויתום לא תענון אם ענה תענה אהו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים

הנון בצירי

אם כסף תלודה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך אם חבל תחבל שלמת דעך עד בן השמש תשיבנו לו כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

קדש

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאזנתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי בן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תחתנו לי ונאנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לבלב תשלכון אתו

בצירי

תשנא שמע שוא אל תשרת ירך עם רשע להיות עזי חמס לא תהיה אחרי רבים לדעת ולא תענה על רב לגטת אחרי רבים להטות

ודל לא תהדר בריבו
 כי תפגע שור איבך או חמרו תערה השב תשיבנו
 לו כי תראה חמור שנאך
 רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב
 עמו * לא תטה משפט אבינך
 בריבו מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג
 כי לא אצדיק רשע ושחד לא תקח כי השחד
 יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים וגר לא תלחץ
 ואתם ידעתם את נפש הגר בגרים הייתם בארץ
 מצרים ושש שנים תזרע את ארצך זאספת
 את תבואתה והשביעת תשמטנה ונטשתה
 ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה
 כן תעשה לכרמך לזיתך ששת ימים תעשה
 מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
 וחמרך וינפש בן אמתך ורגר ובכל אשר
 אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
 תזכירו לא ישמע על פיד שלש רגלים תחג לי
 בשנה את חג המצות תשמר שבעת ימים
 תאכל מצות כה אשר צויתך למועד חדש
 האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני
 ריקם וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע
 בשדה

בשדה וחג האסף בצאת השנה באספק את
מעשיך מן השדה שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני הארץ יהוה לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו *

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם
כי שמי בקרבו כי אם שמוע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרת
את צרדיך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל
האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי
והכחרתיו לא תשתחוו לאלהיהם ולא
תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרם תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרת
מחלה מקרבך * לא תהיה
משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא
את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם
אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף
כד ב 2 24 ושלחתי

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי
 את הכנעני ואת החתי מלפניך לא אגרשנו
 מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
 ורבה עליך חירת השדה מעט מעט אגרשנו
 מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ
 ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים
 וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יבני
 הארץ וגרשתמו מפניך לא תכרת להם
 ולאליהם ברית לא ישבו בארצך פן יחטיאו
 אתך לי כי תעבד את אליהם כי יהיה לך
 למוקש
 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן
 נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
 מרחק ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
 והעם לא יעלו עמו ויבא משה ויספר לעם
 את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
 כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר
 דבר יהוה נעשה ויכתב משה את כל דברי
 יהוה וישכם בנקר ויבן מזבח תחת ההר
 ושרתים עשדה מצבה לשנים עשר שבטי
 ישראל וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
 עלת

עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהודה פרים ויקח
 משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
 המזבח ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע
 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
 הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על
 כל הדברים האלה ויעל משה ואהרן נדב
 ואביהווא ושבעים מזקני ישראל ויראו את
 אלהי ישראל ורתחת רגליו כמעשה לבנות
 הספיר וכעצם השמים לטהר ואל אצילי ^{בקמץ}
 בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
 ויאכלו וישתו ויאמר יהוה
 אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך
 את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
 להודתם ויקם משה ויהושע משרתו ויעל
 משה אל הר האלהים ואל הזקנים אמר שבו
 לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנרה אהרן
 וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם * ויעל ^{רפס}
 משה אל ההר ויכס הענן את ההר וישכן כבוד
 יהוה על הר סיני ויכסרו הענן ששת ימים
 ויקרא אל משה ביום השביעי מרחוק הענן
 ומראה

ומראיה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר
 לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך הענן
 ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
 תקחו את תרומתי וזאת התרומה אשר תקחו
 מאתם זהב וכסף ונחשת ותכלית וארגמן
 ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים
 וערת תחשים ועצי שטים * שמן למאד בשמים
 לשמן המשחה ולקטורת הסמים אבני שהם
 ואבני מלאים לאפר ולחשן ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם ככל אשר אני מראה אורתך
 את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן
 תעשו * ועשו ארון עצי שטים
 אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
 קמרתו וצפירת אתו זהב טהור מבירת ומחויץ
 תצפנו ועשית עליו זהב סביב ויצקת לו
 ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמותיו
 ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת
 על צלעו השנית ועשית בדי עצי שטים וצפירת

אתם זהב והבאת את הכרבים בטבעת על
 צלעת הארץ לשאת את הארץ בהם בטבעת
 הארץ יהיו הכרבים לא יסרו ממנו ונתת אל
 הארץ את העדרת אשר אתן אליך * ועשית
 כפרת זהב טהור אמרתים וחצי ארכה ואמה
 וחצי רחבה ועשית שנים כרבים זהב מקשה
 תעשה אתם משני קצות הכפרת ועשה כרוב
 אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן
 הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו
 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
 בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
 אל הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת את
 הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ נתן
 את העדרת אשר אתן אליך ונועדתי לך שם
 ודברתי אהך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
 אשר על ארון העדרת את כל אשר אצוה אותך
 אל בני ישראל
 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
 רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית אתו זהב טהור
 ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת
 טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב
 ועשית

ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת
 על ארבע הפאה אשר לארבע רגליו לעמדת
 המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת
 את השלחן ועשית את הבדים עצי שטים
 וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן ועשית
 קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך
 בהן זהב טהור תעשה אתם ונתת על השלחן
 לחם פנים לפני תמיד *

ועשית מנורת זהב טהור מקשה תיעשה
 המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
 ממנה יהיו וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
 קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
 מצדה השני שלשה גבעים משקדים בקנה
 האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים
 בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים
 היצאים מן המנרה ובמנרה ארבעה גבעים
 משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני
 הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
 וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
 היצאים מן המנרה כפתריהם וקנתם ממנה
 יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור ועשית את
 נרתיה

כל דקוויך האחד
 בקנה פתח צדית
 דסניך אחר צדית
 צדית

נרתיה שמעה והעלה את נרתיה והאיר על
עבר פניה ומלקחיה ומחתרתיה זרח מהור
ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים
האלה וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה
בהר. ואת המשכן תעשה

פפתח

צדק

עשר יריעת שש משור ותכלת וארנמן ותלעת
שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם אורך
היריעה האחרת שמנה ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל
היריעת חמש היריעת תהיין חברת אשה אל
אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה

פגרי

ל' צו גע

ועשית ללא תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה
הקיצונה במחברת השנית חמשים ללא
תעשה ביריעה האחת וחמשים ללא תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
הללא אשה אל אחתה ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה
בקרסים והיה המשכן אחד ועשית יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה
אתם אורך היריעה האחת שלשים באמה

צקמץ

כה א I 25 ורחב

כל אריך דלוא צוונח
ודעשית צגרת. וס'
דפקיד יתיע. ודעציל
קתים (עמק) פפתח

ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
 לעשתי עשרה יריעת וחברת את המש היריעת
 לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה
 הששית אל מול פני האהל ועשית המשים
 ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת
 וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת
 השנית ועשית קרסי נהשת המשים והבאר
 את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה
 אחד וסרה העדף ביריעת האהל חצי היריעה
 העדפת תסרה על אחרי המשכן והאמה מזה
 והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה
 סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו ועשית
 מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת
 תחשים מלמעלה *

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים
 עשר אמורת ארך הקרש ואמה וחצי האמה
 רחב הקרש האחד שתי ידות לקרש האחד
 משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי
 המשכן ועשית את הקרשים למשכן עשרים
 קרש לפאת נגבת תימנה וארבעים אדני כסף
 תעשה היות עשרים הקרש שני אדנים תחת

הקרש

הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת
 הקרש האחד לשתי ידותיו ולצלע המשכן
 השנית לפאת צפון עשרים קרש וארבעים
 אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד ולידכתי
 המשכן ימה תעשה ששה קרשים ושני
 קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים
 והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו
 אל הטבעת האחרת כן יהיה לשניהם לשני
 המקצעות יהיו והיו שמנה קרשים ואדניהם ^{בקיין}
 כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש
 האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ועשירית
 בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
 המשכן האחד וחמשה בריחם לקרשי צלע
 המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
 המשכן לירכתים ימה והבריה התיכן בתוך
 הקרשים מנרה מן הקצה אל הקצה ואת
 הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
 זהב בתיים לבריחם וצפירת את הבריחם זהב
 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית
 בהר * ועשית פרכת חבלת וארגמן

ותולעת שני ויש משור מעשרה חשב יעשה
 אתה כרבים ונתתה אתה על ארבעה עמודי
 שטים מצפים זהב וזיהם זהב על ארבעה אדני
 כסף ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת
 שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
 הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים
 ונתת את הכפרת על ארון העדות בקדש
 הקדשים ושמרת את השלחן מחוץ לפרכת
 ואת המנרה נכה השלחן על צלע המשכן
 תימנה והשלחן רתן על צלע צפון ועשית
 מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
 ויש משור מעשרה רקם ועשית למסך חמשה
 עמודי שטים וצפית אתם זהב וזיהם זהב ויצקת
 להם חמשה אדני נחשת * ועשית
 את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
 אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
 קמתו ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
 תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת ועשית סירתיו
 לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל
 כליו תעשה נחשת ועשית לו מכבד מעשה רשת
 נחשת ועשית על הרשת אדבע טבעת נחשת
 על

מלרע

על ארבע קצותיו ונתתה אתה תחת כרכב
 המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח
 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית
 אתם נחשת והובאת את בדיו בטבעת והיו
 הכדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו נכוב
 לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן
 יעשו * ועשית את חצר המשכן
 לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור
 מאה באמה ארך לפאה האחת ועמדיו עשרים
 ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
 כסף זכן לפאת צפון בארך קלעים מאה
 ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
 ווי העמדים וחשקיהם כסף ורחב החצר
 לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה
 ואדניהם עשרה ורחב החצר לפאת קדמה
 מזרחה חמשים אמה והמש עשרה אמה
 קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
 ולכתף הישנית חמש עשרה קלעים עמדיהם
 שלשה ואדניהם שלשה ולשער החצר מסך
 עשרים אמה רחלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה
 ואדניהם

ואדניהם ארבעה * כל עמודי החצר סביב
 מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת ארך
 החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה
 חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת לכל
 בלי המשכן בכל עבדהו וכל יתרתיו וכל יתרת
 החצר נהשת ואתה

תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
 כתית למאור להעלת נר תמיד באהל מועד
 מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן
 ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקרת עולם
 לדרתם מאת בני ישראל ואתה

הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
 מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא
 אלעזר ואיתמר בני אהרן ועשית בגדי קדש
 לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ואתה תדבר
 אל כל הכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה
 ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה
 הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
 השבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן
 ואחיו ולבניו לכהנו לי והם יקחו את הזוזב
 ואת התכלת ואת האדגמן ואת תולעת השני
 ואת

ואת השש *
 ועשו את האפר זהב תכלת וארגמן תולעת שני
 ושש משזר מעשרה חשב שתי כתפת חכרת
 יהיה לו אל שני קצותיו וחבר וחשב אפדתו
 אשר עליו כמעשרהו ממנו יהיה זהב תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש משזר ולקחת את
 שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני
 ישראל * ששה משמתם על האבן האחת ואת
 שמות הששה הנותרים על האבן השנית
 כתולדותם מעשרה חרש אבן פרתוחי חתם
 תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
 מסכת משבצות זהב תעשה אתם ושמרת את
 שתי האבנים על כתפת האפר אבני זכרון לבני
 ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
 שתי כתפיו לזכרון * ועשית משבצת
 זהב ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה
 אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת
 על המשבצת ועשית חשן
 משפט מעשה חשב כמעשה אפר תעשנו זהב
 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה
 אתו רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו
 ומלאת

ומלאהת בו מלאהת אבן ארבעה טורים אבן
 טור אדם פטרה וברקת הטור האחד והטור
 השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי לשם
 שבו ואחלמה והטור הרביעי תרשיש ושהם
 וישפה משבצים זהב יהיו במלוארתם והאבנים
 תהיין על שמרת בני ישראל שתים עשרה על
 שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני
 עשר שבט ועשירת על החשן שרשרת גבלת
 מעשה עבדת זהב טהור ועשורת על החשן
 שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על
 שני קצות החשן ונתתה את שתי עבתת הזהב
 על שתי הטבעות אל קצות החשן ואת שתי
 קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות
 ונתתה על כתפות האפר אל מול פניו ועשירת
 שתי טבעות זהב ושמרת אתם על שני קצות
 החשן על שפתו אשר אל עכר האפור ביתה
 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
 כתפות האפור מלמטה ממול פניו לעמרת
 מחברתו ממעל לחשב האפור וירכסו את
 החשן מטבעתו אל טבעת האפור בפרתיל
 תכלרת להיות על חשב האפור ולא יזח החשן
 מעל

הי"ד בקמץ

מלעיל

65 55 ירי

ממעל

מעל האפור ונשא אהרן את שמות בני ישראל
 בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון
 לפני יהוה תמיד ונתת אל חשן המשפט את
 האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו
 לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל
 על לבו לפני יהוה תמיד * ועשית
 את מעיל האפור כליל תכלת והיה פי ראשו
 בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי
 ההרא יהיה לו לא יקרע ועשית על שוליו
 דמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו
 סביב ופעמני זהב בהוכם סביב פעמן זהב
 ודמון פעמן זהב ודמון על שוליו המעיל
 סביב והיה על אהרן לשדרת ונשמע קולו
 בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא
 ימות ועשית ציץ זהב טהור
 ופתחת עליו פתוחי התם קדש ליהוה ושמרת
 אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול
 פני המצנפת יהיה והיה על מצח אהרן ונשא
 אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
 לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
 לרצון להם לפני יהוה ושבצת הכתנת שש
 כו א 1 26 ועשית

ועשית מצנפת שש ואכנט תעשה מעשה
 רקם ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
 אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד
 ולהפארת והלבשת אתם את אהרן אחיך
 ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם
 וקדשת אתם וכהנו לי ועשה להם מכנסי
 בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים
 יהיו והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
 מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומרתו חקרת עולם לו ולזרעו
 אחריו * וזה הדבר אשר תעשה
 להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן
 בקר ואילם שנים תמימם ולהם מצות וחלת
 מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
 בשמן סלת חטים תעשה אתם ונתת אותם
 על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר
 ואת שני האילם ואת אהרן ואת בניו תקריב
 אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים ולקחת
 את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת
 ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החשן
 ואפרת לו בחשב האפר ושמת המצנפת על

מלרע

ראשו ונתת את נזר הקודש על המצנפת
ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו
ומשחת אתו ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת
והגדת אתם אבנט אהרן ובניו והבשת להם
מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת
יד אהרן ויד בניו והקרבת את הפר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
הפר ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל
מועד ולקחת מדם הפר ונתרתה על קרנות
המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח ולקחת את כל החלב המכסה את
הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה
ואת בשר הפר ואת ערו ואת פדשו תשרף
באש מחוץ למחנה הטאת הוא ואת האיל
האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל ושחטת את האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל תנתח
לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
ועל ראשו והקטרת את כל האיל המזבחה
עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא *
ולקחת

ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את
 ידיהם על ראש האיל ושחטת את האיל
 ולקחת מדמו ונתתה על התנוך און אהרן
 ועל התנוך און בניו הימנית ועל בהן ידם
 הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את
 הדם על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר
 על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן
 ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
 וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו
 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב
 המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת
 שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת
 שוק הימין כי איל מלאים הוא וכבד לחם
 אהת וחלת לחם שמן אהת ורקיק אהר
 גוסל המצות אשר לפני יהוה ושמת הכל
 על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה
 לפני יהוה ולקחת אתם מידם והקטרת
 המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה
 אשר הוא ליהוה ולקחת את החזה מאיל
 המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה
 לפני יהוה והיה לך למנה וקדשת את חזת

התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה
יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם
תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם
את ידם שבעת ימים ילכשם הכהן החרתיו
מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש
ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו
במקם קדש ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד
ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם
לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם ואם
יורו מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר
ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש
הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם ופר
חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת
על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו
והיה

והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח
 יקדש וזה אשר תעשה על המזבח
 בכשים בני שנה שנים ליום תמיד את הכבש
 האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים ועשרן סלת כלול בשמן כתית רבע 153
 ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד ואת
 הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
 וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה
 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה
 אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם ונערתני
 שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי וקדשתי 3 פתח
 את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו
 אקדש לכהן ליושכנתי בתוך בני ישראל והייתי
 להם לאלהים וידעו כי אני יהוה אלהיהם
 אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
 בתוכם אני יחזה אלהיהם *
 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה
 אתו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים
 קמתו ממנו קדנתיו וצפית אתו זחב טהור את
 גנו ואת קידתיו סביב ואת קדנתיו ועשית לו זה
 זחב סביב ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחרת
 לזרו 1111

לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה
 לבתים לבדים לשאת אתו בהמה ועשית את
 הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונתרתה
 ארתו לפני הפרכת אשר על ארן העדרת לפני
 הכפרת אשר על העדרת אשר אועד לך שמה
 זהקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
 בהיטיבו את הנרת יקטירנה * ובהעלות אהרן
 את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה לרדתיכם לא תעלו עליו קטרת
 זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו וכפר
 אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם הטאת
 הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לרדתיכם
 קדש קדשים הוא ליהוה
 וידבר יהוה אל משה לאמר בני תשא את
 ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש
 כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
 נגף בפקד אתם זה יתנו כל העבר על
 הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
 גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה *
 כל העבר על הפקדים מכן עשרים שנה
 ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה
 והדל

והרל לא ימעיט ממחצית השקל לרתת את
 תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחת את
 כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על
 עבדת אהל מועד ויהיה לבני ישראל לזכרון
 לפני יהוה לכפר על נפשתיכם *

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיוור
 נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל
 מועד ובין המזבח ונתת שמה מים ורחצו אהרן
 ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם בכאם אל
 אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם
 אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה
 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
 חק עולם לו ולזרעו לדרתם *

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך
 בשמים ראש מר דרוך חמש מאות וקנמן
 בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם
 חמשים ומאתים וקדה חמש מאות בשקל
 הקדש ושמן זית הין ועשית אתו שמן משחת
 קדש דקה מרקחת מעשה דקה שמן משחת
 קדש יהיה ומשחת בו את אהל מועד ואת
 ארון העדות ואת השלחן ואת כל כליו ואת

המנרה

המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת
 מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע
 בהם יקדש ואת אהרן ואת בניו תמשת
 וקדשת אתם לכהן לי ואל בני ישראל הדבר
 לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם
 על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו ^{יקיץ}
 כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם איש אשר
 ידקה כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת
 מעמיו ^{ויאמר יהוה אל משה}
 קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים
 ולבנה זכה בד בכר יהיה ועשית אתה קטרת
 דקה מעשה רוקח ממלת טהור קדש ושחקת
 ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדרת באהל
 מועד אשר אועד לך שמרה קדש קדשים
 תהיה לכם והקטרת אשר תעשה כמתנתה
 לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה איש
 אשר יעשה כמורה להדיח בה ונכרת
 מעמיו ^{וידבר יהוה אל משה}
 לאמר ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
 למטה יהודה ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ^{קמץ}

ובתבונה וברעת ובכל מלאכה לתשב מחשבת
 לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן
 למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה
 ואני הגה נתתי את אהליאב בן אחיסמך
 למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו
 את כל אשר צויתך את אהל מועד ואת
 הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת
 כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת
 המנדה הטהרת ואת כל כליה ואת מזבח
 הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כלי
 ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי השרד ואת
 בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש
 ככל אשר צויתך יעשו
 ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר
 אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו
 כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי
 אני יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת כי
 קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל
 העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
 מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום

השביעי

כסף נחש

בני

השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת
לדורתם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
אזרת הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש * ויתן אל משה ככלתו

לדבר אתו בהר סיני שני לחת הערת לחת אבן
כתבים באצבע אלהים וירא העם כי בשש
משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו

חול

לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהם אהרן

למול

פרקו נזמי הוזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם והביאו אלי ויתפרקו כל העם את

צמח לב

נזמי הוזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן ויקח
מידם ויצר ארתו בחרט ויעשהו עגל מסכה

צ"ת 7 גזמה

ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן
ויאמר חג ליהוה מחר וישכימו ממחרת ויעלו
עלרת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושרתו

חול

כו ב 2 27 ויקמו

חַיִּית בְּצִירֵי וַיִּקְמוּ לַצַּחֵק

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּךְ דַּר כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ

בְּצִירֵי אֲשֶׁר הִעֲלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם סָרוּ מִדָּר מִן

תָּוִי בְּחִירֵק הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֶּכֶה

חֹל וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִעֲלוֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵאֵהוּ אֵת הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם

קָשָׁה עֲרֵף הוּא וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִּי וַיִּחַר אַפִּי בָהֶם

וְאָכַלְתִּים וְאָעִשָׂה אוֹחַךְ לַגּוֹי גְדוֹל וַיַּחֲלֵ מֹשֶׁה

עֲזָרָע אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה

אֶפֶךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִלְּעֵיִל בָּכָה גְדוֹל וּבִיד חֲזָקָה לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם

לֵאמֹר בִּרְעָה הוֹצִיאָם לְדֹרֵג אַתֶּם בְּהָרִים

וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אֶפֶךָ

וְהִנַּחֶם עַל הָרְעָה לְעַמֶּךָ זָכַר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק

וְלִישְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ

וַתִּדְבַר אֱלֹהִים אֶרְבָּה אֶת זִרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי

הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲרֻץ

לְזִרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמֵם וַיִּנְהָם יְהוָה עַל הָרְעָה

אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ

וַיִּפֶן וַיִּדַּר מֹשֶׁה מִן הַהַר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת כִּידוֹ

לַחַת

לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
 כתבים והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
 מכתב אלהים הוא הדות על הלהת וישמע
 יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה
 קול מלחמה במהנה ויאמר אין קול ענות
 גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי
 שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
 העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את
 הלחת וישבר אתם לתחת ההר ויקח את
 העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר
 דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל
 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה
 כי הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן
 אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע
 הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
 לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
 מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר להם למי
 זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא
 העגל הזה וירא משה את העם כי פרע הוא
 כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם ויעמד
 משה בשער המחנה ויאמר מי ליהודה אלי

ויאספו

ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר להם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על
 ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
 והרגו איש את אחיו ואיש את דעהו ואיש
 את קרבו ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
 מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש
 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי
 איש בכנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה
 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם
 חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי
 אכפרה בעד חטאתכם וישב משה אל יהוה
 ויאמר ^{מלעיל} אנא חטא העם הזה חטאה גדלה
 ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא
 חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת
 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
 מספרי ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי
 לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
 ופקדתי עליהם חטאתם ויגף יהוה את
 העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
 אהרן וידבר יהוה אל משה לך
 צחיק עליה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ

מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסים אל ארץ
זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם
קשה ערף ארתה פן אכלך בדרך וישמע העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שרתו איש
עדיו עליו ויאמר יהוה אל משה אמר אל
בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכל יחתיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אעשה לך וירתנצלו בני
ישראל את עדים מהר חורב ומשח יקה את
האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה
וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא
אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה והיה
כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו
איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו
האהלה והיה כבא משה האהלה ירד עמוד
הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשרתחו איש פתח אהלו

ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר
 ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה
 ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מרתוך
 האהל * ~~ויאמר משה אל יהוה ראה ארתה אמר אלי~~
 העל את העם הזה וארתה לא הודעתני את
 אשר תשלח עמי וארתה אמרת ידעתיך בשם
 וגם מצאת חן בעיני וערתה אם נא מצאתי חן
 בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען
 אמצא חן בעיניך וראה כי עמך רגוי הזה
 ויאמר פני ילכו והנחתי לך ויאמר אליו אם
 אין פניך הלכים אל תעלנו מזה ובמה יודע
 אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא
 בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
 אשר על פני האדמה *

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה
 אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
 ואדעך בשם ויאמר הראני נא את כבודך
 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי
 בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי
 את אשר ארחם ויאמר לא תוכל לראת את

פני כי לא יראני האדם וחי ויאמר יהוה הנה
 מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבר כבדי
 ושמתוך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד
 עברי והסרת את כפי וראית את אחרי ופני
 לא יראני * כפי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשְׁרֵה פֶסֶל לְךָ שְׁנֵי לַחַת
 אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁנִים וּכְתַבְתִּי עַל הַלַּחַת אֵת
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הַרְאשֵׁנִים אֲשֶׁר
 שִׁבַּרְתָּ וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעַלִּית בְּבַקֵּר אֶל הָרֹם
 סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר וְאִישׁ לֹא
 יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אֶל יֵרָא בְּכָל הָהָר גַּם
 הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל יָדְעוּ אֶל מוֹל הָהָר הַהוּא
 וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁנִים וַיִּשְׁכַּם
 מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל הָרֹם סִינִי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּרְדֵּי יְהוָה בַּעֲנַן
 וַיְהִי צַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעֲבֹר יְהוָה
 עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל רְחוּם וְהַנּוֹן אֶרֶץ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת נֶצֶד חֶסֶד לְאֱלֹפִים
 נִשְׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וְהַטָּאָה וְנִקְּה לֹא יִנְקָה פֶקֶד
 עֵוֹן אֲבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שְׁלִשִׁים
 וְעַל רְבַעִים וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקְרָא אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

ל' צקמץ
 צסגול

ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא
 אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וכלחת
 לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו * ויאמר הנה אנכי
 כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאה אשר
 לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
 העם אשר אתה בקרבנו את מעשה יהוה כי
 נורא הוא אשר אני עשה עמך שמר לך את
 אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את
 האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי
 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר
 אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך כי את
 מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
 אשריו תכרתון כי לא תשתחוה לאל אחר
 כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא פן תכרת
 ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזכו
 לאלהיהם וקרא לך ואבלת מזבחם ולקחת
 מבגדיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהם והזנו
 את בניך אחרי אלהיהם מן סכר לא
 העשה לך את חג המצות השמר שבעת ימים
 תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב
 כי בחדש האביב יצאת ממצרים כל פטר

דחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה ופטר
 חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני דיקם
 ששת ימים תעבד וביום השניעי תשבת
 בחריש ובקציר תשבת וחג שבועת תעשה
 לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת
 השנה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
 את פני האדן יהוה אלהי ישראל כי אוריש
 גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמר איש
 את ארצך בעלרתך לראות את פני יהוה
 אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על
 חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח
 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 לא תבישל גדי בחלב אמו *

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים
 האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
 ברית וארת ישראל ויהי שם עם יהודה ארבעים
 יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא
 שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית
 עשרת הדברים ויהי ברדת משה מהר סיני
 ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר

ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו
 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה
 קרן עור פניו ויראו מגשת אליו ויקרא אלהם
 משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
 וידבר משה אלהם ואחרי כן נגשו כל בני
 ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו
 בהר סיני * ויכל משה מדבר אתם וירתן על
 פניו מסוה וכבא משה לפני יהוה לדבר אתו
 יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
 בני ישראל את אשר יצוה וראו בני ישראל
 את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב
 משה את המסוה על פניו עד באו לדבר
 אתו ויקהל משה את כל

עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים
 אשר צוה יהוה לעשות אתם ששת ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
 קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו
 מלאכה יומת לא תבערו אש בכל משבתיכם
 ביום השבת * ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר

זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם

תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה ארת תרומת
 יהוה זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת
 שני ושיש ועזים וערת אילם מאדמים וערת
 תחשים ועצי שטים ושמן למאור ובשמים
 לשמן המשחה ולקטרת הסמים ואבני שהם
 ואבני מלאים לאפור ולחשן וכל חכם לב
 בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה * את
 המשכן ארת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת
 קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו את
 הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך
 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם
 הפנים ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה
 ואת שמן המאור ואת מזבחה הקטרת ואת בדיו
 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
 הפתח לפתח המשכן ארת מזבחת העלה
 ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
 כליו את הכיר ואת בנו את קלעי החצר את
 עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר
 את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת
 מיתריהם את בגדי השרד לשרת בקדש את
 בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן

ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה * ויבאו
 כל איש איש נשאו לבו וכל אשר נדבה
 רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת
 אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש ויבאו
 האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חת
 ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
 הניף חנופת זהב ליהוה וכל איש אשר נמצא
 אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
 וערת אילם מארמים וערת תחשים הביאו
 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
 תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים
 לכל מלאכת העבדה הביאו וכל אשה חכמת
 לב בידיה טוו ויביאו מטוה אה התכלת ואת
 הארגמן את תולעת השני ואת השש וכל
 הנשים אשר נשא לבן אהנה בהכמה טוו
 את העזים והנשאים הביאו את אבני השרהם
 ואת אבני המלאים לאפור ולחשן ואת
 הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
 ולקטרת הסמים כל איש ואשה אשר נדב
 לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה
 יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל

גרבה ליהוה * ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
 בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה
 וימלא אתו רוה אלהים בחכמה בתבונה וברעת קדש
 ובכל מלאכה ולהשב מחשבת לעשרת בזהב
 ובכסף ובנחשת ובחרשת אכן למלאות ובחרשת
 עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת ולהורת נתן
 בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטרה הן
 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת
 הרש והשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת
 רשני ובשיש וארג עשי כל מלאכה והשבי
 מחשבת ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש
 חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
 לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש
 לכל אשר צוה יהוה ויקרא משה אל בצלאל
 ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר
 נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו
 לקרבה אל המלאכה לעשת אתה ויקהו
 מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני
 ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשה אתה
 והם הביאו אליו עוד גרבה בבקר בבקר

ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת
 הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה
 עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם
 להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה
 לעשת אתה ויצו משה ויעבירו קול במחנה
 לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא והמלאכה
 היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה
 והותר * ויעשו כל חכם לב בעשי
 המלאכה את המשכן עשד יריעת שש משוד
 ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה
 חשב עשה אתם ארך היריעה האחת שמנה
 ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
 האחת מדה אחת לכל היריעת ויחבר את
 חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר
 אחת אל אחת ויעש ללאת תכלת על שפת
 היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת
 היריעה הקיצונה במחברת השנית חמשים
 ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת
 עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית
 מקבילת הללאת אחת אל אחת ויעש חמשים

קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת
 בקרסים ויהי המשכן אחד
 ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי
 עשרה יריעות עשה אתם ארך היריעה האחת
 שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה
 האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעות ויחבר
 את חמש היריעות לכד ואת שש היריעות לכד
 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה
 במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה
 החברת השנית ויעש קרסי נחשת חמשים
 לחבר את האהל להיות אחד ויעש מכסה לאהל
 ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
 מלמעלה * ויעש את הקרשים
 למשכן עצי שטים עמדים עשר אמת ארך
 הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד
 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת
 כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים
 למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה
 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים
 שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
 ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
 כט א 1 29 ולצלע

ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה
 עשרים קרשים וארבעים אדניהם כסף
 שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
 תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן ימה
 עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה
 למקצעת המשכן בירכתיים והיו תואמם
 מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל
 הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני
 המקצעת והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף
 ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
 הקרש האחד ויעש בריחי עצי שטים חמשה
 לקרשי צלע המשכן האחת וחמשה בריחים
 לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים
 לקרשי המשכן לירכתיים ימה ויעש את
 הבריה התיכון לברח בתוך הקרשים מן הקצה
 אל הקצה ואת הקרשים צפה זהב ואת
 טבעתם עשה זהב בתים לבריהם ויצף את
 הבריהם זהב ויעש את הפרכת הכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור מעשה השב עשה
 ארזה כרבים ויעש לה ארבעה עמודי שטים
 ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה

אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל הנולת
וארגמן ורחוללעת שני ושש משור מעשה
רקם ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה
ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה
נחשת ואת וויהם וצפה ראשיהם
ויעש בצלאל את הארץ עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמרתו ויצפחו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש
לו זר זהב סביב ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת על צלעו השנית ויעש
בדי עצי שטים ויצף אתם זהב ויבא את הכדים
בטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ
ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני קצות הכפרת כרוב אהר
מקצה מזה וכרוב אחר מקצה מזה מן הכפרת
עשה את הכרבים משני קצותיו ויהיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה סבכים ככנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
 ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ויצף אתו זהב
 טהור ויעש לוֹזָר זהב סביב ויעש לוֹ מסגרת
 טפח סביב ויעש זָר זהב למסגרתו סביב ויצק
 לוֹ ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על
 ארבע הפאות אשר לארבע רגליו לעמדת
 המסגרת היו הטבעות בתים לברדים לשארן
 את השלחן ויעש את הברדים עצי שטים ויצף
 אתם זהב לשאת את השלחן ויעש את
 הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת
 כפתיו ואת מנקיותיו ואת הקשות אשר יסך
 בהן זהב טהור * ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה
 את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
 ופרחיה ממנה היו וששה קנים יצאים מצדיה
 שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלושה קני
 מנרה מצדה השני שלשה גבעים משקדים
 בקנה האחד כפתור זפחה ושלושה גבעים
 משקדים בקנה אחד כפתור ופרח כן לששת
 הקנים היצאים מן המנורה ובמנרה ארבעה
 גבעים משקדים כפתריה ופרחיה וכפתור

387 תח

1153

רתחת שני הקנים ממנה וכפרת רתחת שני
 הקנים ממנה וכפרת רתחת שני הקנים ממנה
 לששת הקנים היצאים ממנה כפרתיהם
 וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב
 טהור ויעש את נורתיה שבעה ומלקחיה
 ומחתתיה זהב טהור ככר זהב טהור עשה ^{בכ"ז}
 אתה ואת כל כליה

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה
 ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו
 היו קרנתיו ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת
 קירתיני סביב ואת קרנתיו ויעש לו זהב
 סביב ושרתי טבעת זהב עשה לו מרתחת
 לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לברתים
 לברים לשאת אתו בהם ויעש את הברים עצי
 שטים ויצף אתם זהב ויעש את שמן המשחה
 קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה
 דקה * ויעש את מזבח העלה עצי
 שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
 רבוע זשלש אמות קמתו ויעש קרנתיו על
 ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת
 ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים
 ואת

ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת
 כל כליו עשה נחשת ויעש למזבח מכבד
 מעשה רשת נחשת תחרת ברכבו מלמטה
 עד חציו ויצק ארבע טבעות בארבע
 הקצות למכבד הנחשת כתים לבדים
 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם
 נחשת ויבא את הבדים בטבעת על צלעת
 המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה
 אתו ויעש את הכיור נחשת
 ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו
 פתח אהל מועד ויעש את
 החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש
 משור מאה באמה עמודיהם עשרים וארניהם
 עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף
 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים
 וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים
 וחשקיהם כסף ולפאת ים קלעים חמשים
 באמה עמודיהם עשרה וארניהם עשרה
 ווי העמודים וחשוקיהם כסף ולפאת קדמה
 מזרחה חמשים אמה קלעים חמש עשרה
 אמה אל הכתף עמודיהם שלשה וארניהם
 שלשה

שלשה ולכתף השנית מזה ומזה לשער
 החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם
 שלשה ואדניהם שלשה כל קלעי החצר
 סביב שש משור והאדנים לעמדיהם נחשת
 וזו העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם
 כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר *
 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך
 וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי
 החצר זעמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה
 נחשת וזיהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם
 כסף וכל היתדות למשכן ולחצר סביב
 נחשת אלה פקודי המשכן ^{דפכ}
 משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת
 הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן ובצלאל בן
 אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר
 צוה יהוה את משה ואתו אהליאב בן אחיסמך
 למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
 וכתולעת השני ובשש * כל
 הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
 יהי זהב הרתנופה חשע ועשרים כנר
 ושבע

ושבע מאות ושלושים שקל בשקל הקדש
 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע
 מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש
 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
 לכל העבר על הפקדים מכן עשרים שנה
 ומעלה ליש מאות אלף ושלשת אלפים
 וחמש מאות וחמשים ויהי מאת ככר הכסף
 לצקת את ארני הקדש ואת ארני הפרכת
 מאת ארנים למאת הככר ככר לארן * ואת
 האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה
 ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם
 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע
 מאות שקל ויעש בה את ארני פתח אהל
 מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת
 אשר לו ואת כל כלי המזבח ואת ארני החצר
 סביב ואת ארני שער החצר ואת כל יתרת
 המשכן ואת כל יתרת החצר סביב ומן התכלת
 והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת
 בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן
 כאשר צוה יהוה את משה *

ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת

שני ושש משור וירקעו את פחי הזהב וקצין
 פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן
 ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חבר
 וחשב אפרתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו
 זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 כאשר צוה יהוה את משה ויעשו

את אבני השהם מסכת משכצת זהב מפתחת
 פתוחי חותם על שמות בני ישראל וישם אתם
 על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר זהב
 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור רבוע
 היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו
 כפול וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
 פטדה וברקת הטור האחד והטור השני נפק
 ספיר ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואחלמה
 זהטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסכת
 משבצת זהב במלאתם זהאבנים על שמות
 בני ישראל הנה שתים עשרה על שמותם
 פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט
 ויעשו

ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עברת
 זהב טהור ויעשו שהי משבצת זהב ושתי
 טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני
 קצות החשן ויתנו שתי העכתת הזהב על שתי
 הטבעת על קצות החשן ואת שתי קצות שתי
 העכתת נתנו על שתי המשבצת ויתנו על
 כתפת האפר אל מול פניו ויעשו שתי טבעת
 זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו
 אשר אל עבר האפר ביתה ויעשו שתי טבעת
 זהב ויתנו על שתי כתפת האפר מלמטה
 ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפר
 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת
 האפר בפתיל תבלת להיות על חשב האפר
 ולא יוח החשן מעל האפר כאשר צוה יהוה את
 * את משה *

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל תכלת
 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפדה לפיו סביב
 לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
 וארגמן ותולעת שני משור ויעשו פעמני זהב
 טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על
 שולי המעיל סביב בתוך הרמנים פעמן ורמן

ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל את
 מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו את
 בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו את קלעי
 החצר את עמודיה ואת ארניה ואת המסך לשער
 החצר את מיתריו ויתרתיה ואת כל כלי עבודת
 המשכן לאהל מועד את בגדי השרד לשרת
 בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
 בניו לכהן ככל אשר צוה יהוה את משה כן
 עשו בני ישראל את כל העבודה וירא משה
 את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה
 יהוה כן עשו ויברך אתם משה *
 וידבר יהוה אל משה לאמר ביום ההחדש
 הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל
 מועד ושמת שם את ארון העדות וסכת על
 הארץ את הפרכת והבאת את השלחן וערכת
 את ערכו והבאת את המנרה והעלית את
 נרתירה ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני
 ארון העדות ושמת את מסך הפתח למשכן
 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל
 מועד ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין
 המזבח ונתת שם מים ושמת את החצר סביב
 ונתת

ונתת את מסך שער החצר ולקחת את שמן
 המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר
 בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש
 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת
 את המזבח והיה המזבח קדש קדשים ומשחת
 את הכיר ואת כנו וקדשת אתו והקדבת
 את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
 ורחצת אתם במים והלבשת את אהרן את
 בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן
 לי ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת
 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו
 לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם
 לדרתם ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו
 כן עשה *
 הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם
 המשכן ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו
 וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את
 עמודיו ויפרש את האהל על המשכן וישם
 את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה
 יהוה את משה ויקח ויתן את
 העדת אל הארץ וישם את הכדים על הארץ
 ויתן

ויהן את הכפרת על הארץ מלמעלה ויבא
 את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך
 ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
 משה ויהן את השלחן באהל
 מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת
 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה וישם את המנרה
 באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה
 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה וישם את מזבח הזהב באהל
 מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים
 כאשר צוה יהוה את משה * וישם
 את מסך הופתח למשכן ואת מזבח העלה
 שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו
 את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
 את משה וישם
 את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויהן
 שמה מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן
 ובניו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל
 מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה
 יהוה את משה ויקם את החצר סביב
 למשכן

למשכן ולמזבח ויתן את מסך שעה החצר ויכל
 משה את המלאכה *

ויכם הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
 את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד
 כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן
 זכה עלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל
 בכל מסעיהם ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד
 יום העלתו כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש
 תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל
 מסעיהם

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or account, enclosed in a rectangular border. The text is extremely faint and illegible due to fading and low resolution.

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or account, enclosed in a rectangular border. The text is extremely faint and illegible due to fading and low resolution.

כתר תורה

יחזקאל צמח שמרי' לץ מקראטינגא

זה ספר

עזרת הסופר

חמשה חומשי

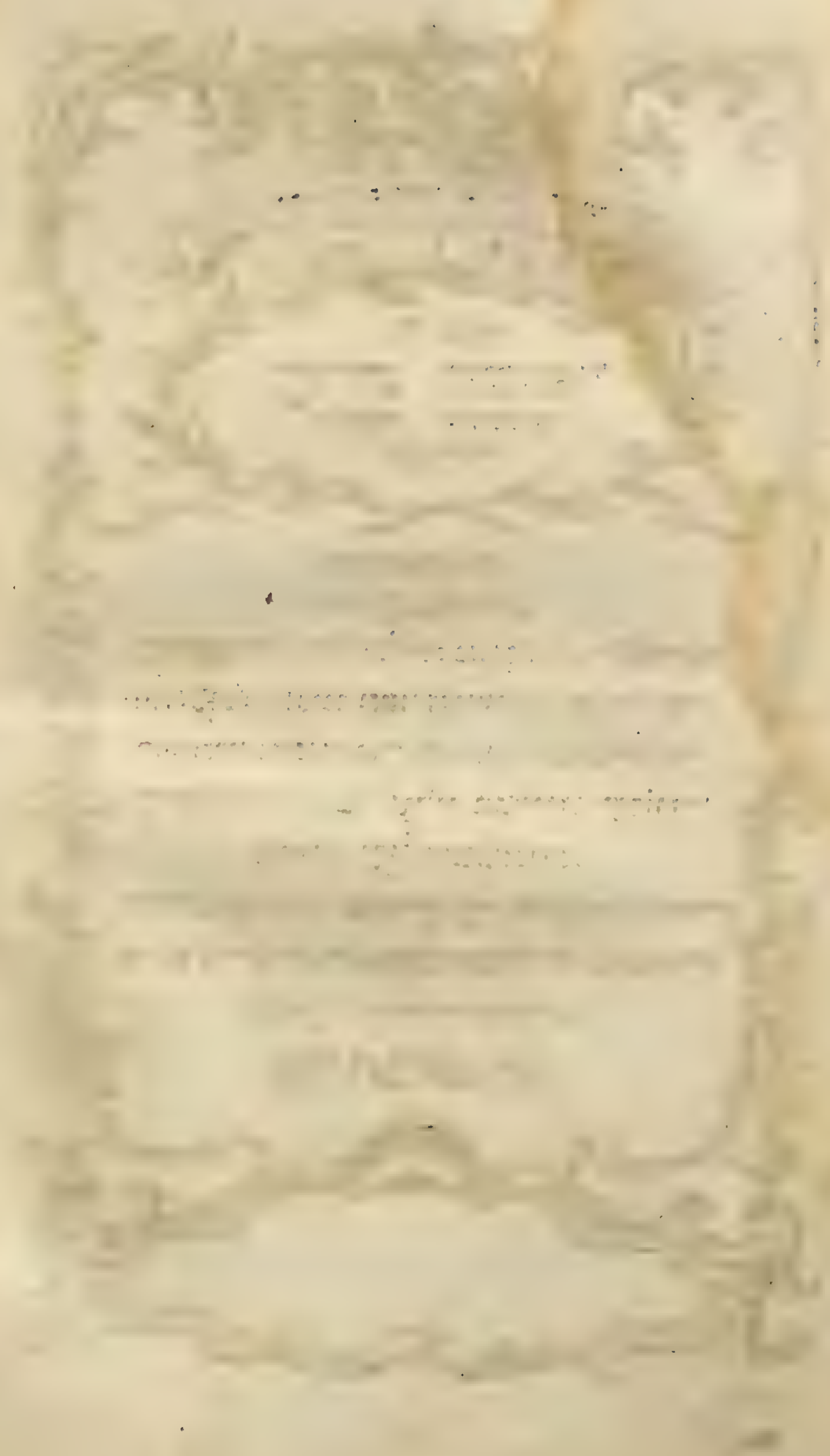
תורה

תקון סופרים

ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותבו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה': עליו אין
להוסיף וממנו אין לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפרץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע הקול יהודה ואל
עמו תביאנו לפק

ספר

ויקרא

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

בלתי נקודות

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבד
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים באותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן בראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS,
SINE PUNCTIS.

Magno labore, & industria, accura-
tissimé correcti præ omnibus qui
hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,
Anno a mundo creato, 5527.

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון
ובבית הכתוב ישראל מונדווי:

1870
No. 100
City of New York

Received of
[Name] [Address]

[Faint text, possibly a date or amount]

[Faint text, possibly a signature or name]

[Faint text, possibly a date or amount]

[Faint text, possibly a signature or name]

[Faint text, possibly a date or amount]

[Faint text, possibly a signature or name]

ויקרא

לאחר שכתב הסופר סוף פ' פקודי יניח ד' שיטות פנויות ויתחיל ספר ויקרא והטעם שהנחנו חלק שיעור י"ד שיטות אלו כדי שיוכל כל איש לכרוך כל ספר לבדו ויבא ווי העמודים כתקונו :

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת להם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העלדה

ונרצה

ונרצה לז' לכפר עליו * ושחט את בן הבקר
 לפני יהוה וזקריבו בני אהרן הכהנים את
 הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר
 פרתה אהל מועד והפשיט את העלה ונתח
 ארתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על
 המזבח וערכו עצים על האש וערכו בני
 אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת
 הפדר על העצים אשר על האש אשר על
 המזבח וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר
 הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח
 ליהוה * ואם מן הצאן
 קרבנו מן הבשבים או מן העזים לעלה זכר
 תמים יקריבנו ושחט אתו על ירך המזבח
 צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
 את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו
 ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על
 העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב
 והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל
 והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח
 ליהוה * ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן
 התרדים

מלרע

התרים או מן בני היונה את קרבנו והקריבו
הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח והסיר
את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן ושסע אתו בכנפיו לא
יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח
ליהוה ונפש כי תקריב קרבן

מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה והביאה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ משם מלא קמצוי מסללה ומשמנה
על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה
המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה וזכי תקרב קרבן מנחה

מאפה תנור סלת הלוח מצת כלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן ואם
מנחה על המחבת קרבן סלת כלולה
בשמן מצה רתיה פתות אתה פתים ויצקת
עליה שמן מנחה הוא *

מנחת מרחשת קרבן סלת בשמן תעשה
לא א י זי והבאת

והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
 והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח
 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
 המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת
 מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
 יהוה כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
 תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח
 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית
 מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך
 תקריב מלח ואם

תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
 גרש ברמל תקריב את מנחת בכוריד ונתת
 עליה שמן ושמות עליה לבנה מנחה הוא
 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
 על כל לבנתה אשה ליהוה *

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
 מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני
 יהוה וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח
 אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם
 על

על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים
 אשר ליהודה את החלב המכסה את הקרב
 ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי
 הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על
 הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
 יסירנה והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על
 העלה אשר על העצים אשר על האש אשר
 ריח ניחה ליהוה
 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהודה
 זכר או נקבה תמים יקריבנו אם בשב הוא
 מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה
 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושהט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן דמו
 על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים
 אשר ליהודה חלבו האליה תמימה לעמת
 העצה יסירנה ואת החלב המכסה את
 הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
 שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר
 על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
 הכליות יסירנה והקטירו הכהן המזבחה לחם
 אשר ליהוה

ואת עז קרבנו והקריבו לפני יהוה וסמך את
 ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד
 וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
 והקריב ממנו קרבנו אשר ליהוה את החלב
 המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
 הקרב ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
 עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות יסירנה והקטירם הכהן המזבחה
 לחם אשר לריח ניחח כל חלב ליהוה חקת
 עולם לדורתכם בכל מושבתיכם כל חלב
 וכל דם לא תאכלו *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל
 מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
 כהנה אתם הכהן המשיח יחטא לאשמות
 העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן
 בקר רחמים ליהוה לחטאת והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו
 על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה
 ולקח הכהן משיח מדם הפר והביא אותו
 אל אהל מועד ומבל הכהן את מצבעו בדם

והזה

והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
 פרכת הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרנות
 מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח
 העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלב
 פר החטאת ידים מנינו את החלב המכסה
 על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב
 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות יסירנה כאשר יורם משור זבח
 השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה
 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל
 כרעיו וקרבו ופרשו והוציא את כל הפה
 אל מהויץ למחנה אל מקום טהור אל שפך
 הדישן ושרף אתו על עצים באש על שפך
 הדישן ושרף

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
 הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ואישמו ונודעה החטאת
 אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן
 בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד

וסמכו

וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה והביא
 הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד
 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים
 לפני יהוה את פני הפרכת ומן הדם יתן על
 קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה
 אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ידים ממנו
 והקטיר המזבחה ועשה לפר כאשר עשה
 לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן
 ונסלח להם והוציא את הפר אל מחוץ למחנה
 ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון
 חטאת הקהל הוא

357

357

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
 יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם
 או הודע אליו הטאתו אשר חטא בה והביא
 את קרבנו שעיר עזים זכר תמים וסמך ידו
 על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר
 ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הויה
 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
 קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד

מזבח

מוזבח העלה ואת כל חלבו יקטיר המזבחה
 כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן
 מחטאתו ונסלח לו *

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ
 בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה
 ואשם או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא
 קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו
 אשר חטא וסמך את ידו על ראש החטאת
 ושחט את החטאת במקום העלה ולקח הכהן
 מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
 ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
 חלבה יסיר כאשר הוטר חלב מעל זבח השלמים
 והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה
 וכפר עליו הכהן ונסלח לו

ונזרע

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
 יביאנה וסמך את ידו על ראש החטאת
 ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את
 העלה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
 ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
 ישפך אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר
 כאשר ינסר חלב הכשב מזבח השלמים

והקטיר

והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהודה
 וכפר עליו הכהן על הטאתו אשר חטא
 ונסלח לו
 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
 או ראה או ידע אם לוי וגיד ונשא עונו או
 נפש אשר הגע בכל דבר טמא או כנבלת היה
 טמאה או כנבלת בהמה טמאה או כנבלת
 שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם
 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
 יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם או
 נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או
 להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
 ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה
 והיה כי יאשם לאחת מאלה ודרתודה אשר
 חטא עליה והביא את אשמו ליהודה על
 הטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה
 או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
 מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שה והביא
 את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
 בני יונה ליהודה אחד לחטאת ואחד לעלה
 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
 לחטאת

לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול
 ערפו ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר
 המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח
 חטאת הוא ואת השני יעשה עלה כמשפט
 וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלה
 לו * ואם לא תשיג ידו לשתי

תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
 חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים
 עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא
 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן כמנה מלוא
 קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי
 יהוה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו
 אשר חטא מאחת מאלה ונסלה לו והיתה
 לכהן כמנחה וידבר יהוה
 אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה
 בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
 ליהוה איל המים מן הצאן בערך כסף
 שקלים בשקל הקדש לאשם ואת אשר
 חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף
 עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
 האשם ונסלה לו

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
 יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע זאשם ונשא
 עונו והביא איל תמים מן הצאן בערכך
 לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו
 אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו זאשם הוא
 אשם אשם ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא
 ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
 או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
 על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
 בהנה והיה כי יחטא זאשם והשיב את הגולה
 אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
 הפקדון אשר הפקד ארתו או את האבדה
 אשר מצא * או מכל אשר ישבע עליו לשקר
 ושלם ארתו בראשו וחמשתיו יסף עליו
 לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו ואת אשמו
 יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך
 לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
 לאשמה בה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את אהרן
 ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
 על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר
 ואש המזבח תוקד בו ולבש הכהן מרו בר
 ומכנסי בר ילבש על בשרו והרים את
 הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
 ושמו אצל המזבח * ופשט את בגדיו ולבש
 בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור ורואש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליוה הכהן עצים
 בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר
 עליה חלבי השלמים אש תמיד תוקד על
 המזבח לא תכבה * וזאת
 תורת המנחה הקרב ארתה בני אהרן לפני
 יהוה אל פני המזבח והרים ממנו בקמצו
 מסלת חמנחה ומשמנה ואת כל הלכנה
 אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחת
 אזכרתה ליהוה והנותרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מצורת תאכל במקום קדש בחצר
 אהל מועד יאכלוה לא תאפדה חמץ חלקם
 נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כהטאת
 לב ב 2 32 וכאשם

וכאשם כל זכר בני אהרן יאכלנה חק
 עולם לדורותיכם מאשי יהודה כל אשר יגע
 בהם יקדש *

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן
 ובניו אשר יקריבו ליהודה ביום המשח אתו
 עשירית האפה שלת מנחה תמיד מחציתה
 בבקר ומחציתה בערב על מחבת בשמן
 תעשה מרבבת תביאנה תפיני מנחת פתים
 תקריב ריח ניחה ליהודה זרהרן המשיח
 רחרתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
 כליל תקטר וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
 תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
 אשר תשחט העללה תשחט החטאת לפני
 יהוה קדש קדשים הוא הזכה המחטא
 אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר
 אהל מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש
 ואשר יזה מדמה על הכגד אשר יזה עליה
 תכבס במקום קדש וכלי הדש אשר תבשל
 בו ישבר ואם ככלי נחשת בשלה ומרק
 ושטף

ושטף במים כל זכר בכהנים יאכל אהיה
 קדש קדשים הווא וכל חטאת אשר יבא
 מדמה אל אהל מועד לבפר בקדש לא
 תאכל באש תשרף

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא במקום
 אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם
 ואת דמו יזרק על המזבח סביב ואת כל חלב
 יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה
 את הקרב ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
 על הכבד על הכלית יסירנה והקטיר אתם
 הכהן המזבחה אשה ליהודה אשם הוא כל
 זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
 קדש קדשים הוא כחטאת כאשם תורה
 אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן
 המקריב את עלת איש עור העלה אשר
 הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה
 בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מהבת
 לכהן המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה
 בלולה בשמן וחרכה לכל בני אהרן תהיה
 איש באהיו *

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה
 אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה
 חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
 משחים בשמן וסלת מרבכת חלות בלולת
 בשמן על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על
 זבח תודה שלמיו והקריב ממנו אחד מכל
 קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם
 השלמים לו יהיה ובשר זבח תודה שלמיו
 ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר
 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
 את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל
 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
 ישרף ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
 ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
 יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
 עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא לא
 יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל
 בשר והנפש אשר תאכל בשר מזבח
 השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
 הנפש ההוא מעמיה ונפש כי תגע בכל טמא
 בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ

טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה וידבר יהוה
 אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר
 כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו וחלב
 נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה
 ואכל לא תאכלהו כי כל אכל חלב מן
 הבהמה אשר יקריב ממנה אשר ליהוה
 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא
 תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה כל
 נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
 ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו
 ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על
 החזה יביאנו את החזה להניף ארתו רחנופה
 לפני יהוה והקטיר הכהן את החלב המזבחה
 והיה החזה לאהרן ולבניו ואת שוק הימין
 תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם המקריב
 את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו
 תהיה שוק הימין למנה כי את חזה התנופה

ואת

ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
 מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
 לחק עולם מאת בני ישראל זאת משהת
 אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב
 אתם לכהן ליהוה אשר צוה יהוה לתת להם
 ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת
 עולם לדרתם זאת התורה לעלה למנחה
 ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו
 את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
 במדבר סיני *

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן
 ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשהה
 ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת כל
 המצות ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל
 מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ויאמר
 משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
 לעשות ויקרב משה את אהרן ואת בניו
 וירחץ אתם במים ויתן עליו את הכתנת ויחגר
 אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויהן

עליו

ויהן

עליו את האפר ויחגר אתו בחשב האפר
 ויאפר לו בו וישם עליו את החשן ויתן אל
 החשן את האורים ואת התמים וישם את
 המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
 מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
 יהוה את משה ויקח משה את שמן המשחה
 וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
 אתם ויז כמנו על המזבח שבע פעמים וימשח
 את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת
 כנו לקדשם ויצק משמן המשחה על ראש
 אהרן וימשח אתו לקדשו ויקרב משה את
 בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט
 ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
 משה * ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת וישחט
 ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
 סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
 יצק אל יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו
 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
 ויקטר משה המזבחה ואת הפר ואת ערו

ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ
 למחנה כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את
 איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
 ראש האיל וישחט ויזרק משה את הדם על
 המזבח סביב ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר
 משה את הראש ואת הנתחים ואת הפרר
 ואת הקרב ואת הכרעים בהין במים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
 ניחח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את
 משה * ויקרב את האיל השני איל המלאים
 ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
 וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און
 אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
 רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה
 מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהן ידם
 הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את
 הדם על המזבח סביב ויקח את החלב ואת
 האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
 ואת שוק הימין ומסל המצות אשר לפני יהוה
 לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת

ורקיק

ורקיק אחר וישם על החלבים ועל שוק הימין
 ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף
 אתם תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל
 כפיהם ויקטר המזבחה על העולה מלאים
 הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה ויקח משה
 את החזה ויניפיהו תנופה לפני יהוה מאיל
 המלאים למשה היתה למנה כאשר צוה יהוה
 את משה* ויקח משה משמן המשחה ומן הדם
 אשר על המזבח ויו על אהרן על בגדיו ועל
 בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את
 בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ויאמר
 משה אל אהרן ואל בניו בשלח את הבשר
 פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם
 אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן
 ובניו יאכלהו והנותר בבשר ובלחם באש
 תשרפו* ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
 ימים עד יום מלא את ימי מלאיכם כי שבעת ימים
 ימלא את ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה
 יהוה לעשרת לכפר עליכם ופתח אהל מועד
 תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם
 את משמרת יהוה ולא תמורתו כי כן צויתי
 לג ב 2 33 ויעש

ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
 יהוה ביד משה ויהי ביום
 השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
 ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
 להטאת ואיל לעלה תמימם ודקרב לפני
 יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
 עזים להטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
 לעלה ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
 ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
 אליכם ויקהו את אשר צוה משה אל פני
 אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
 יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
 תעשו וירא אליכם כבוד יהוה * ויאמר משה
 אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את הטאתך
 ואת עליתך וכפר בערך ובעד העם ועשה
 את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
 יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
 עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את
 הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות
 המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ואת
 החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן

החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה
 את משה * ואת הבשר ואת העור שרף
 באש מחוץ למחנה וישחט את העולה
 וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו
 על המזבח סביב ואת העלה המציאו אליו
 לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח וירחץ
 את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
 המזבחה ויקרב את קרבן העם ויקח את
 שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו
 בראשון ויקרב את העלה ויעשה כמשפט *
 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר
 על המזבח מלבד עלת הבקר וישחט את
 השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
 וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו
 על המזבח סביב ואת החלבים מן השור
 ומן האיל האלילה והמכסה והכלית וירדת
 הכבד וישימו את החלבים על החזות ויקטר
 החלבים המזבחה ואת החזות ואת שוק
 הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
 צוה משה וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
 וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים

זיבא משה וְאֶהְרֹן אֵל אֱהֹל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
 וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֵל כָּל הָעָם*
 וַתֵּצֵא אִשׁ מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת
 הָעֵלֶה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ
 עַל פְּנֵיהֶם וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶהְרֹן דָּבַר וַאֲבִיהוֹנָם
 אִישׁ מִחֲתָרְתּוֹ וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אִשׁ וַיִּשִׂימוּ עָלֶיהָ
 קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אִשׁ זֶרֶה אֲשֶׁר לֹא
 צִוָּה אֲתֶם וַתֵּצֵא אִשׁ מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל
 אֹרְחָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל
 אֶהְרֹן הֲוֵיָה אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבֵי
 אֶקְדֹּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכְבֹּד וַיִּדַּם אֶהְרֹן
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל
 דָּד אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת אֲחֵיכֶם
 מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֵל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּקְרְבוּ
 וַיִּשְׁאַל בְּכַרְתֻּנְתֶּם אֵל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
 דָּבַר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֶהְרֹן וְלֹאֵל עֹזֵר
 וְלֹאֵיתֶם בְּנֵי דֹאֲשִׁיכֶם אֵל תִּפְרְעוּ זְבַגְדֵיכֶם
 לֹא תִפְדְּמוּ וְלֹא תִמְרְתוּ וְעַל כָּל הָעֵדָה יִקְצַף
 וְאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרָפָה
 אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה וּמִפְתַּח אֱהֹל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ
 פֶן תָּמָתוּ כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עַל־יְכֶם וַיַּעֲשׂוּ

בדבר משה
 וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל
 תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל
 מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם
 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא
 ובין הטהור ולהודת את בני ישראל את
 כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד
 משה *

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
 בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת
 מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי
 קדש קדשים הוא ואכלתם אתה במקום
 קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה
 כי כן צויתי ואת הזה התנופה ואת שוק
 התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך
 ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
 שלמי בני ישראל שוק התרומה וחוזה
 התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה
 לפני יהוה וחיה לך ולבניך אתך לחק עולם
 כאשר צוה יהוה * ואת שעיר החטאת דרש
 דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר
 ועל

ועל איהמר בני אהרן הנותרם לאמר מדוע
 לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי
 קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
 את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה הן
 לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול
 תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי וידבר
 אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם
 ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
 ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה
 וישמע משה וייטב בעיניו *
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
 תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל
 מפרסת פרסה ושסעות ישע פרסת מעלת
 גרה בבהמה ארזה תאכלו אך ארז זה לא
 תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את
 הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס
 טמא הוא לכם ואת השפן כי מעלה גרה הוא
 ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם ואת הארנבת
 כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה
 והוא לכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
 וישמע

ושםע שםע פרסה והוא גרה לא יגר טמא
 הוא לכם מבשרם לא האכלו ובנבלתם לא
 תגעו טמאים הם לכם את זה תאכלו מכל
 אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים
 בימים ובנחלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו
 סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ
 המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
 לכם ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
 ואת נבלתם תשקצו כל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת במים שקץ הוא לכם ואת אלה
 תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר
 ואת הפרס ואת העזניה ואת הדאה ואת האיה
 למינה את כל ערב למינו ואת בת היענה ואת
 התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו ואת
 הכוס ואת השלך ואת הינשוף ואת התנשמת
 ואת הקאת ואת הרחם ואת החסידה האנפה
 למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף כל שרץ
 העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם אך את
 זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
 אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על
 הארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו
 לד א א I 34 ואת

ואת הסלעים למיניהו ואת החרגל למיניהו
 ואת החגב למיניהו וכל שרץ העוף אשר
 לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם ולא לה
 תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב
 וכל הנשוא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד
 הערב לכל הבהמה אשר הוא מפרסת
 פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה
 מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם
 יטמא וכל הודלף על כפיו בכל החיה
 ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
 בנבלתם יטמא עד הערב והנשוא את נבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם
 לכם וזה לכם הטמא בשרץ

השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב
 למיניהו והאנקה והכח והלטאה והחמט
 והתנשמת אלה הטמאים לכם בכל השרץ
 כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב וכל
 אשר יפל עליו מדהם במתם יטמא מכל כלי
 עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
 מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב
 וטהור * וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו

כל אשר בחזקו יטמא ואתו תשכרו מכל
 האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא
 וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא
 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
 וכירים ירתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם
 אך מעין ובור מקורה מים יהיה טהור ונגע
 בנבלתם יטמא וכי יפל מנבלתם על כל
 זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא וכי ירתץ
 מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם וכי ימות מן הבהמה
 אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא
 עד הערב והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
 וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס
 בגדיו וטמא עד הערב וכל השרץ השרץ
 על הארץ שקץ הוא לא יאכל כל הולך על
 גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
 רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ
 לא תאכלום כי שקץ הם אל השקצו את
 נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו
 בהם ונטמאתם בהם כי אני יהוה אל היכם
 ורתקדשתם והייתם קדשים כי קרוש אני
 לד ב 2 34 ולא

ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ
 הרמש על הארץ * כי אני יהוה המעלה
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 והייתם קדשים כי קדוש אני זאת תורת
 הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים
 ולכל נפש השרצת על הארץ להבדיל בין הטמא
 ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר
 לא תאכל
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל לאמר אשרה כי תזריע וילדה זכר
 וטמאה שבעת ימים כימי נדת דוּתה תטמא
 וביום השמיני ימול בשר ערלתו ושליש
 יום ושלישת ימים תשב בדמי טהרה בכל
 קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
 מלאת ימי טהרה ואם נקבה תלד וטמאה
 שבעים כנדרתה וששים יום וששת ימים
 תשב על דמי טהרה * ובמלאת ימי טהרה
 לבן או לבת תביא כבש בן שנרתו לעלה ובן
 יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד
 אל הכהן והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
 וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת
 לזכר

לזכר או לנקבה ואם לא תמצא יורה די
 שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד
 לעלה ואחר לחטאת וכפר עליה הכהן
 וטהרה *

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספתת או
 בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא
 אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים
 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער
 בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו
 נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו ואם
 בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
 מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
 הכהן את הנגע שבעת ימים וראהו הכהן
 ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא
 פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
 שנית * וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
 והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
 הכהן מספחת הוא וכנס בגדיו וטהרו ואם
 פשה רתפשה המספחת בעור אחרי הראהו
 אל הכהן לטהרו ונראה שנית אל הכהן
 וראה

וראה הכהן והנה פשרתה המספחת בעור
 וטמאו הכהן צרעת הוא

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן
 וראה הכהן והנה שאר לבנה בעור והיא
 הפכה שער לבן ומהיה בשר חי בשאת
 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן
 לא יסגרנו כי טמא הוא ואם פרוח תפרח
 הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור
 הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
 הכהן וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את
 כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
 הוא וביום הראות בו בשר חי יטמא וראה
 הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי
 טמא הוא צרעת הוא או כי ישוב הבשר
 החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן וראהו הכהן
 והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע
 טהור הוא * והנה פשרתה המספחת בעור

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא ויהיה
 במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
 אדמדמת ונראה אל הכהן וראה הכהן
 והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך
 לבן

לכן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין
 פרהה ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער
 לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
 והסגירו הכהן שכעת ימים ואם פשה תפשה
 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם תחתיה
 תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין
 הוא וטהרו הכהן * או
 בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית
 המכוח בהרת לבנה אדמדמת או לבנה
 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן
 בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
 במכוח פרהה וטמא אתו הכהן נגע צרעת
 הוא ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
 שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה
 והסגירו הכהן שבעת ימים וראהו הכהן
 ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא
 הכהן אתו נגע צרעת הוא ואם תחתיה
 תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה
 שאת המכוח הוא וטהרו הכהן כי צרבת
 המכוח הוא *

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן
 וראה

וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן
 העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן
 נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא וכי יראה
 הכהן ארת נגע הנתק והנה אין מראהו עמק
 מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן
 ארת נגע הנתק שבעת ימים וראה הכהן את
 הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא
 היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן
 העור וההגלה ואת הנתק לא יגלה והסגיר
 הכהן ארת הנתק שבעת ימים שנית וראה
 הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
 הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר
 אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר ואם פשה יפשה
 הנתק בעור אחרי טהרתו וראהו הכהן והנה
 פשה הנתק בעור לא יבקר והכהן לשער
 הצהב טמא הוא ואם בעיניו עמד הנתק ושער
 שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו
 הכהן ואיש או אשה כי יהיה
 בעור בשרם בהרת בהרת לבנת וראה הכהן
 והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק
 הוא פרה בעור טהור הוא* ואיש

כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא ואם
 מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא
 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם
 צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו וראה
 אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת
 בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר
 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן
 בראשו נגעו והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
 יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם
 יעטה וטמא טמא יקרא כל ימי אשר הנגע
 בו יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה
 מושבו והבגד כי יהיה בו נגע
 צרעת בכגד צמר או בכגד פשתים או בשתי
 או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל
 מלאכת עור והיה הנגע ירקרק או אדמדם בכגד
 או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
 נגע צרעת היא והראה את הכהן וראה הכהן
 את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים וראה
 את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בכגד
 או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה
 העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא
 לה א I 35 ושרף

ושרף את הבגד או את השתי או את הערב
 בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
 אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
 באש השרף ואם יראה הכהן והנה לא
 פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל
 כלי עור וצורה הכהן וכנסו את אשר בו הנגע
 ודסקירו שבעת ימים שנית * וראה הכהן
 אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע
 את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש
 תשרפנו פחרת הוא בקרחתו או בגבחתו
 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס
 אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן
 השתי או מן הערב * ואם תראה עוד בבגד
 או בשתי או בערב או בכל כלי עור פחרת
 הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע והבגד
 או השתי או הערב או כלי העור אשר
 תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר זאת
 תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או
 השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או
 לטמאו *

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה

תורת המצדע ביום טהרתו ורובא אל
 הכהן ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה
 הכהן ורהנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע
 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות
 טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב וצוה
 הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי
 חרש על מים חיים * את הצפר החיה יקח
 אתה ואת עץ הארו ואת שני התולעת ואת
 האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם
 הצפר השחטה על המים החיים והזה על
 המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו
 ושלח את הצפר החיה על פני השדה וכבס
 המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
 במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב
 מחוץ לאהלו שבעת ימים והיה ביום
 השביעי יגלח את כל שערו ואת ראשו ואת
 זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס
 את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר * וביום
 השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה
 אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
 סלת מנחה כלולה בשמן ולג אחד שמן
 לה ב 2 35 והעמיד

והעמיר הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פרתח אהל מועד ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם
 ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה *
 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 החטאת ואת העלה במקום הקדש כי
 כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים
 הוא ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן
 על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו
 הימנית ועל בהן רגלו הימנית ולקח הכהן
 מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית
 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן
 אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ומירר
 השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
 המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
 בהן רגלו הימנית על דם האשם והנותר
 בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ועשה הכהן
 את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
 ואחר ישחט את העלה והעלה הכהן את
 העלה

העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
 וטהר * ואם דל הוא ואין ידו
 משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה
 ולג שמן ושתי תרים או שני בני יונה אשר
 תשיג ידו והיה אחד הטאת והאחד עלת
 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח הכהן
 את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם
 הכהן תנופה לפני יהוה ושחט את כבש
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
 תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו
 הימנית ועל בהן רגלו הימנית ומן השמן
 יצק הכהן על כף הכהן השמאלית והזה
 הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על
 כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה
 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך
 און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
 ועל בהן רגלו הימנית על מקום חם האשם
 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
 על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה

ועשה

עשה

ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה
 מאשר תשיג ידו את אשר תשיג ידו את
 האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה
 וכפר הכהן על המטה לפני יהוה זאת
 תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
 בטהרתו* ויהי כהן יצא ויראה
 וירכב יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי
 תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזת
 ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם ובא
 אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה
 לי בבית וצוה הכהן ופנו את הבית במים
 יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל
 אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את
 הבית וראה את הנגע והנה הנגע בקיר הבית
 שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהו
 שפל מן הקיר ויצא הכהן מן הבית אל פתח
 הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ושם
 הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע
 בקיר הבית וצוה הכהן וחלצו את האבנים
 אשר בהן הנגע והשליכו אתהו אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית

סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות
 והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח
 וטח את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית
 אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את
 הבית ואחרי הטוח ובא הכהן וראה והנה
 פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית
 טמא הוא ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו
 ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
 אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגיר
 אהו יטמא עד הערב והשכב בבית יכבס
 את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו
 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע
 בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את
 הבית כי נרפא הנגע ולקח לחטא את הבית
 שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב
 ושחט את הצפר האחת אל כלי הרש על מים
 חיים ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני
 התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם
 הצפר השחוט ונמים החיים והזה אל הבית
 שבע פעמים וחטא את הבית בדם הצפור
 ובמים

ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
 ובשני התולעת ושלה את הצפר החיה אל
 מחוץ לעיר אל פני השרה וכפר על הבית
 וטהר * זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק
 ולצרעת הבגד ולבית ולשאת ולספחת
 ולכהרת להורת ביום הטמא וביום הטהר
 זאת תורת הצרעת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש
 איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא וזאת
 תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או
 החתים בשרו מזובו טמאתו הוא כל המשכב
 אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי
 אשר ישב עליו יטמא ואיש אשר יגע
 במשכבו יכבם בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב והישב על הכלי אשר ישב עליו
 הזב יכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
 והנגע בבשר הזב יכבם בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב וכי ירק הזב בטהור וכבם
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל
 המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא וכל

כ"ן צפתת

הנגע בכל אשר יהיה רחתי' וטמא עד הערב
והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא
שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב וכלי הרש אשר יגע בו הזב ישבר
ובל כלי עץ ישטף במים וכי יטהר הזב
מזוהו וכפר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס
בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר וכיום
השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה
ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם
אל הכהן ועשה אתם הכהן אחר חטאת
והאחר עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
מזוהו * ואיש כי תצא ממנו שכבת
זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב ואשה אשר
ישכב איש אהה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו
עד הערב

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בכשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב וכל אשר השכב עליו בנדתה יטמא
לו א י 36 ובל

ל"ת רפה

וכל אשר תשב עליו יטמא וכל הנגע
 במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים זטמא עד
 הערב וכל הנגע בכל כלי אשר תשב
 עליו יכבס בגדיו ורחץ במים זטמא עד הערב
 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא
 ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב ואם
 שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו זטמא
 שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו
 יטמא ואשה כי יזוב זוב

דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על
 נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
 טמאה הוא כל המשכב אשר תשכב עליו
 כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
 אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה
 וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
 זטמא עד הערב ואם טהרה מזובה זספרה
 לה שבעת ימים ואחר תטהר * וביום השמיני
 תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה
 אורתם אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה
 הכהן ארת האחר הטאת וארת האחר עלה
 וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה *
 והזרתם

מלרע

והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימרתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם זאת תורה הזב ואשר תצא ממנו שנכת זרע לטמאה בה והרוע בנדרתה וחזב את זוכו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאתה ויהיה ביה חטאת ויהיה ביה חטאת ויהיה ביה חטאת וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם לפני יהוה וימרתו ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה כרתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה וזהקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו * ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פרחת אהל מועד ונתן אהרן על לו ב 2 36 שני

שני השעירים גדלות גודל אחד ליהודה וגודל
אחד לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגודל ליהודה ועשהו חטאת
והשעיר אשר עלה עליו הגודל לעזאזל
יעמד הי לפני יהודה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר לו * ולקח מלא המחטה
בחלי אש מעל המזבח מלפני יהודה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת
ונתן את הקטרת על האש לפני יהודה וכסה
ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות
ולא ימות ולקח מדם הפר והזה באצבעו
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה
שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו
אל מבית לפרכת ועשה את דמו כשש
עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל
מועד השכן אתם ברוך טמאתם וכל אדם
לא

לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש
 עד יצאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
 קהל ישראל * ויצא אל המזבח אשר לפני
 יהוה וכפר עליו ולקח מדם הזר ומדם
 השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב ורזה
 עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו
 וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר
 את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
 והקריב את השעיר החי וסמך אהרן את
 שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו
 את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם
 לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
 ושלח ביד איש ערתי המדברה ונשא השעיר
 עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את
 השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד
 ופשט את בגדי הכהן אשר לבש בבאו אל
 הקדש והניחם שם ורחץ את בשרו במים
 במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
 את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
 העם * ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה
 וזרמה את השעיר לעזאזל יבנם בגדיו
 ורחץ

ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת
בשרם ואת פרשם ורהשרף אתם יבנם
בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה והיתה לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
בתוכם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם וכפר הכהן אשר ימשח ארתו
ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הכר בגדי הקדש וכפר את מקדש
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה
את משה * ויבא אל משה ויאמר אל אהרן
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל

ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב ^{פסוק}
או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ^{פסוק}
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב
לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל
הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם וזרק
הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם*
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח
ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל
כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם
והכרתיו

והכרתיו אתה מקרב עמה כי נפש הבשר
בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר על
כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא
תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם
ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו
בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר
לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל
אכליו יכרת וכל נפש אשר תאכל נבלח
וטרפה באזרה ובגר וכבס כגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וטהר ואם לא יכבס ובשרו
לא ירהץ ונשא עונו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי

ואת

זאת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם

אני יהוה * איש

איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה

אני יהוה ערות

אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה

ערוותה ערות אשת אביך לא

תגלה ערות אביך הוא ערות

אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או

מולדת חוץ לא תגלה ערותן ערות

בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך

הנה ערות בת

אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה

ערוותה ערות אחות אביך לא

תגלה שאר אביך הוא ערות

אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך

הוא ערות אחי

אביך לא תגלה אל אשתו לא תקב דדתך

הוא ערות כלהך

לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה

ערוותה ערות אשת אחיך לא תגלה

ערוות אחיך הוא ערות אשה

ובתה לא הגלה את בת כנה ואת בת בתה
 לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא
 ואשה אל אהתרה לא תקח לצרד לגלות
 ערותה עליה בחייה ואל אשה בנדת
 טמאתה לא תקרב לגלות ערותה ואל
 אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה
 בה ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא
 תחלל את שם אלהיך אני יהוה * ואת זכר
 לא תשכב משכבי אשה הועבה הוא ובכל
 בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה
 לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא
 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
 הגוים אשר אני משלח מפניכם ותטמאו
 הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את
 ישביה ושמרתם אתם את הקתי ואת משפטי
 ולא תעשו מכל התועבת האלה האודיה
 והגר הגר בתוככם כי את כל התועבת האל
 עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ *
 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
 כאלו קאה את הגוי אשר לפניכם כי כל
 אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו
 מלרע

הנפשות

72

הנפשות העשת מקרב עמם ושמרתם את
משמרתני לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל
עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם איש אמו
ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם * אל תפנו אל האלים ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחו ביום
זבחם יאכל וממחרת והנותר עד יום
השלישי באש ישרף ויאם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה ובקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך
לא תלקט ובדמך לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם * לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי לשקר
לו ב 2 37 והללת

וחללת את שם אלהיך אני יהודה לא תעשק
 את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך
 עד בקר לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
 מבשל ויראת מאלהיך אני יהיה * לא תעשו
 עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני
 גדול בצדק תשפט עמיתך לא תלך רכיל
 בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה לא
 תשנא את אחיך בלבבך הוכח רזוכיה את
 עמיתך ולא תשא עליו חטא לא תקם ולא
 תטר את בני עמך וארהבת לרעך כמוך אני
 יהוה את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
 בלאים שדך לא תזרע בלאים ובגד בלאים
 שעטנו לא יעלה עליך ואיש כי ישכב את
 אשרה שכבת זרע והוא שפחה נהרפת לאיש
 והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת
 תהיה לא יומרתו כי לא חפשה ורביא את
 אשמו ליהודה אל פרתח אהל מועד איל אשם
 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהודה
 על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
 אשר חטא *

ובי רבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
 וערלתם

וערלתם ערלתו את פדיו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעת יהיה
כל פדיו קדש הלולים ליהוה ובשנה החמישת
תאכלו את פדיו להוסיף לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנך ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תרתנו בכם אני
יהוה אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה את שבתתי תשמרו
זמקדשי תיראו אני יהוה אל תפנו אל האבת
ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני
יהוה אלהיכם מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך אני יהוה * וכי
יגוד אתך גר בארצכם לא תונו אתו כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו
כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
גשמרתם

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
 ועשיתם אתם אני יהוה *
 וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל
 הנאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
 הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
 עם הארץ ידגמדהו באבן ואני אתן את פני
 באיש ההוא והכרתיו אתו מקרב עמו כי
 מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי
 ולחלל את שם קדשי ואם העלם יעלימו
 עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו
 מזרעו למלך לבלתי המית אתו ושמתי אני
 את פני באיש ההוא ובמשפחתו וזהכרתיו
 אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך
 מקרב עמם וזהנפש אשר תפנה אל האבת
 ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני
 בנפש ההוא וזהכרתיו אתו מקרב עמו
 וזהתקדשתם וזהייתם קדשים כי אני יהוה
 אלהיכם * ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
 אני יהוה מקדשכם כי איש איש אשר יקלל
 את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל
 דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש

אשר ינאף את אשר רעהו מות יומת הנאף
 והנאפת ואיש אשר ישכב את אשר אביו
 ערוה אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
 כם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו
 שניהם תכל עשו דמיהם כם ואיש אשר
 ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו
 שניהם מות יומתו דמיהם כם ואיש אשר
 יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש
 ישרפו אתו ואתהין ולא תהיה זמה בתוכם
 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת
 ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב
 אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את
 האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
 כם ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או
 בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את
 ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות
 אחתו גלה עונו ישא ואיש אשר ישכב את
 אשה דוה וגלת את ערותה את מקרה הערה
 והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם
 מקרב עמם וערות אחות אמך ואחות אביך
 לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו

ואיש

ואיש אשר ישכב את דדתו ערוה דדו גלה
 הטאכ ישאו ערירים ימתו ואיש אשר יקח
 את אשרת אחיו נדה הוא ערוה אחיו גלה
 ערירים יהיו ושמרתם את כל חקתי ואת
 כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
 בה * ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח
 מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם
 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני
 אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב
 ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הכדלתי אתכם
 מן העמים * והכדלתם בין הכהמה הטהרה
 לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
 את נפשתיכם בכהמה ובעוף ובכל אשר
 תרמש האדמה אשר הכדלתי לכם לטמא
 ודחיתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
 אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשרה
 כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן
 ירגמו אתם דמיהם בם

זיאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
 אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיה

כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו
 ולבתו ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו
 אשר לא היתה לאיש לה יטמא לא יטמא
 בעל בעמיו לההלו לא יקרה קרה כראשם
 ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו
 שרטת קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו
 שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם
 הם מקריבם והיו קדש * אשה זנה וחללה
 לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו
 כי קדש הוא לאלהיו וקדשתו כי את לחם
 אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש
 אני יהוה מקדשכם וברת איש כהן כי
 תחל לזנות את אביה היא מחללת באש
 תשרף והכהן הגדול
 מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
 ומלא את ידו ללבש את הכנדים את ראשו
 לא יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשת
 מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ומן
 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
 כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה *
 והוא אשה בבתוליה יקה אלמנה וגרושה
 לח א א 1 38 וחללה

וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה
 מעמיו יקח אשה ולא יחלל זרעו בעמיו כי
 אני יהוה מקדשם * וידבר
 יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
 איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
 יקרב להקריב לחם אלהיו כי כל איש אשר
 בו מום לא יקרב איש עור או פסח או
 הרם או שדוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל
 או שבר יד או גבן או דק או תכלל בעינו
 או גרב או ילפת או מרוח אשך כל איש אשר
 בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את
 אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש
 להקריב לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן
 הקדשים יאכל אך אל הפרכת לא יבא ואל
 המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את
 מקדשי כי אני יהוה מקדשם וידבר משה אל
 אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
 את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה
 אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב

מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל
שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא
לו לכל טמאתו נפש אשר רגע בו וטמאה
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם
רחץ בשרו במים ובה השמש וטהר ויאהר
יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא נבלה
וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה ושמר
את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחללהו אני יהוה מקדשם וכל זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא
תאכל ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה
מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו
לח ב 2 38 ואיש

ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו
 ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו את קדשי בני
 ישראל את אשר ירימו ליהוה והשיאו אותם
 עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה
 מקדשם *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם
 איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
 אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם
 אשר יקריבו ליהוה לעלה לרצנכם תמים
 זכר בבקר בכשבים ובעזים כל אשר בו
 מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם
 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר
 או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
 כל מום לא יהיה בו עורת או שבור או חרוץ
 או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה
 ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבה
 ליהוה ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
 אתו ולנדר לא ירצה ומעוך וכתורת ונתוק
 וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו
 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
 מכל

מכל אלה כי משחתם בהם מום כם לא ירצו
לכם וידבר יהוה

אל משה לאמר שור או כשב או עז כי יולד
והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ושור או שה
אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו
זבה תזרה ליהוה לרצנכם תזבחו ביום ההוא
יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה ולא
תהללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל אני יהוה מקדשכם המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי שיבת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתים

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה
ובחמשה

אינו נ"ח. אמורה על =
הרבים. דברי חמת.

ובהמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
 שבעת ימים מצות תאכלו ביום הראשון מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום
 השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
 תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה
 והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל
 הכהן והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם
 ממחרת השבת יניפנו הכהן ועשיתם ביום
 הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו
 לעלה ליהוה ומנחתו שני עשרנים סלת
 בלולה בשמן אשר ליהוה ריח ניחח ונסכה
 יין רביעת ההין ולחם וקלי וכרמל לא
 תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את
 קרבן אלהיכם הקרת עולם לדרתיכם בכל
 משבתיכם וספרתם לכם
 ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
 התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה עד
 ממחרת

ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום
 והקרבתם מנחה חדשה ליהוה ממושבתים
 תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת
 ההיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה והקרבתם
 על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה
 ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
 ומגתתם ונסכיהם אשרה דית נחת ליהוה
 ועשייתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני
 כבשים בני שנה לזבח שלמים והניף הכהן
 אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על
 שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם
 בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
 מושבתים לדרתיכם ובקצרכם את קציר
 ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
 קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
 יהוה אלהיכם *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
 בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד
 לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
 מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו

והקרבתם

והקרבנותם אשה ליהוה וידבר
 יהוה אל משה לאמר אך בעשור לחדש
 השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש
 יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבנותם
 אשה ליהוה וכל מלאכה לא תעשו בעצם
 היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
 לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא
 תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה
 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם
 היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
 עמך כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
 לדורותיכם בכל משנתיכם שנת שבתון
 הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
 לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
 שבתכם *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
 השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה
 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
 לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
 ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
 והקרבנותם

והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
 מלאכת עבודה לא תעשו אלה מועדי יהוה
 אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב
 אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום
 ביומו מלבד שבתת יהוה ומלבד מרחנותיכם
 ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
 אשר רתנו ליהוה אך בחמשה עשר יום
 לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ
 תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 שבתון וביום השמיני שבתון ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
 עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם שבעת ימים וחגתם אתו חג ליהוה
 שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
 בחדש השביעי תחגו אתו בסכת תשבו
 שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
 בסכת למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתתי
 את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם וידבר משה את מעדי
 יהוה אל בני ישראל *

צ"ת דפה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל

לט א א 39 ויקח

ויקחו אליך שמן זית וזך כתיב למאור להעלת
נר תמיד מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב ערב בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדורותיכם על המנרה הטהרה יערך
את הנרות לפני יהוה תמיד

153

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה
חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת
ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכות
על השלחן הטהור לפני יהוה ונתת על
המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה חק עולם ויצא בן

מלרע

אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית
ואיש הישראלי ויקב בן האשה הישראלית
את השם ויקלל זיביאו אתו אל משה ושם אמו
שלמית בת דברי למטה דן ויניחהו במשמר
לפרש להם על פי יהוה

מלרע

עין יעין

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את
 המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
 את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה ואל
 בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל
 אלהיו ונשא חטאו ונקב שם יהוה מורת יומת ^{קדש}
 רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
 שם יומרת ואיש כי יכה כל נפש אדם מורת
 יומת ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת
 נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
 כן יעשה לו שבר תחת שבר עין תחת עין ^{נא}
 שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן
 בו * ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומרת
 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה ^{נפתח}
 כי אני יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני
 ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
 וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר
 צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
 בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה
 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך

ואספת את תבואתה * ובשנה השביעת שבת
 שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שרך לא תזרע
 וכרמך לא תזמר את ספית קצירך לא תקצור
 ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
 ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים
 עמך ולבהמתך ולחית אשר בארצך תהיה
 כל תבואתה לאכל * . וספרת

לך שבע שברת שנים שבע שנים שבע
 פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע
 וארבעים שנה והעברת שופר תרועה בחדש
 השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו
 שופר בכל ארצכם וקדשתם את שנת
 החמישים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל
 ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל
 אחוזתו ואיש אל משבחתו תשבנו יובל הוא
 שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
 תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה כי
 יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
 את תבואתה בשנת היובל הזאת תשבנו איש
 אל אחוזתו * וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנת

מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר
 שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
 שני תבואת ימכר לך לפי רב השנים הרבה
 מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי
 מספר תבואת הוא מכר לך ולא תונו איש את
 עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
 ועשיתם את חקתי ואת משפטי השמרו
 ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח *
 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
 לבטח עליה וכי תאמרו מה נאכל בשנה
 השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו
 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת
 את התבואה לשלש השנים וזרעתם את השנה
 השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
 חתשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן והארץ
 לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים
 אתם עמדי ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
 לארץ * כי ימוך אחיך ומכר
 מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
 ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
 לו ומצא כרי גאלתו וחשב את שני ממכרו
 והשיב

והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב
 לאחזתו ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
 ביבל ושב לאחזתו * ואיש
 כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
 עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם לא
 יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
 אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו
 לדרתיו לא יצא ביבל ובתי החצרים אשר אין
 להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה
 תהיה לו וביבל יצא וערי הלויים בתי ערי
 אחזתם גאלת עולם תהיה ללויים ואשר יגאל
 מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל
 כי בתי ערי הלויים הוא אחזתם כרתוך בני
 ישראל ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
 אחזת עולם הוא להם וכי
 ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
 ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית
 ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך את כספך
 לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך
 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים

מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
 לאלהים * וכי ימוך אחיך
 עמך ונמכר לך לא העבד בו עבדת עבד
 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד
 עמך ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
 משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב כי עבדי
 הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
 ימכרו ממכרת עבד לא תרדה בו בפרך
 ויראת מאלהיך ועבדך ואמתך אשר יהיו
 לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
 עבד ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם
 מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר
 הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה והתנחלתם
 אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם
 בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו
 לא תרדה בו בפרך * וכי
 תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו
 ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת
 גר אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו
 יגאלנו או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר
 בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל
 וחשב

והשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היכל
והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
גאלתו מכסף מקנתו ואם מעט נשאר בשנים
עד שנת היכל וחשב לו כפי שניו ישיב את
גאלתו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו
בפרך לעיניך ואם לא יגאל באלה ויצא
בשנת היכל הוא ובניו עמו * כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו לכם
אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואנן
משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה

אם בחקתי הלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יכולה ועץ השדה יתן פריו והשיג לכם דיש
את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם * ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריר והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעכר בארצכם ורדפתם

את איביכם ונפלו לפניכם לחרב ורדפו מכם
 חמשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו
 איביכם לפניכם לחרב ופניתי אליכם והפריתי ^{מלעיל}
 אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי
 אתכם * ואכלתם ישן נושן וישן מפני הדש
 תוציאו ונתרתי משכני בתוכם ולא תגעל
 נפשי אתכם והתהלכתי בתוכם והייתי לכם
 לאלהים ואתם רתיו לי לעם אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 מהית להם עבדים ואשכר מטת עלכם
 ואולך אתכם קוממיות *

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
 האלה ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
 תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי
 להפרכם את בריתי אף אני אעשה זאת לכם
 והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת
 הקדחת מכלות עינים ומדיבה נפש וזרעתם
 לריק זרעכם ואכלתם איביכם ונתתי פני בכם
 ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
 ואין רדף אתכם ואם עד אלה לא תשמעו לי
 ויספתי ליכרה אתכם שבע על חטאתיכם

ושברתי את גאון עוזכם ונתתי את שמיכם
כברזל ואת ארצכם כנהשה ותם לדיק
כחכם ולא התן ארצכם את יכולה ועין הארץ
לא יהן פריו ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו
לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם
והשלחתי בכם את חיה השדה ושכלה
אתכם והכריתה את בהמתכם ורהמעיטרה
אתכם ונשמו דרכיכם ואם באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי והלכתי אף אני עמכם
בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם
והבאתי עליכם הרב נקמת נקם ברית ונאספתם
אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד
אויב בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי
והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף
אני שבע על חטאתיכם ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנתיכם תאכלו והשמדתי את
במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם
על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם ונתתי
את

את עריכם חרבה והשמורתי את מקדשיכם
 ולא אריה בריח ניהחכם והשמתי אני את
 הארץ ושממו עליה איביכם הישנים בה
 ואתכם אורה בגוים והריקתי אחריכם חרב
 והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה
 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה
 ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת
 את שבתתיה כל ימי השמה תשבת את אשר
 לא שבתה בשבתתים בשבתכם עליה
 והנשארים בכם והבאתי מרך בלבכם בארצת
 איביהם ורדף אתם קיל עלה נדף ונסו מנסת
 חרב ונפלו ואין רדף וכשלו איש באחיו
 כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה
 לפני איביכם ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
 ארץ איביכם והנשארים בכם ימקו בעונם
 בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
 ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
 אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי
 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם
 בארץ איביהם או אז יכנע לבכם הערל
 ואז ירצו את עונם וזכרתי את בריתי יעקוב

ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
 אזכר והארץ אזכר והארץ תעזב מהם ותריץ
 את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את
 עונם יען זביען במשפטי מאסו ואת חקתי
 געלה נפשם ואף גם זאת נהייתם בארץ
 איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
 להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם
 וזכרתני להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה אלה החקים והמשפטים
 והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל

בהר סיני ביד משה *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר
 בערכך נפשת ליהוה והיה ערכך הזכר
 מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה
 ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש
 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל
 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
 והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
 עשרת שקלים ואם מבן חדש ועד בן

חמש

חמש שנים והירה ערכך הזכר חמשה שקלים
 כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף
 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והירה
 ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
 שקלים ואם מן הוא מערכך והעמידו לפני
 הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
 יד הנדר יעריכנו הכהן ואם

בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש לא
 יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב
 ואם המר ימיר בהמה בבהמה ויהיה הוא
 ותמורתו יהיה קדש ואם כל בהמה טמאה
 אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
 את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן
 אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה
 ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך
 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו
 הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו
 הכהן כן יקום ואם המקדיש יגאל את
 ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והירה
 לו * ואם משדה אחותו יקדיש איש ליהוה
 והיה

ויהיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
 בחמשים שקל כסף אם משנת היבל יקדיש
 שדהו כערך יקום ואם אחר היבל יקדיש
 שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי
 השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך
 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש ארתו
 ויסף חמשיית כסף ערכך עליו וקם לו ואם
 לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה
 לאיש אחר לא יגאל עוד והיה השדה בצאתו
 ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן
 תהיה אהותו * ואם את שדה מקנתו אשר לא
 משדה אהותו יקדיש ליהוה וחשב לו הכהן
 את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את
 הערכך ביום ההוא קדש ליהוה בשנת
 היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר
 לו אחוז הארץ וכל ערכך יהיה בשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל אך בכור
 אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש
 אתו אם שור אם שה ליהוה הוא ואם בבהמה
 הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשרתו עליו
 ואם לא יגאל ונמכר בערכך אך כל חרם

אשר

היה

אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
 ובהמה ומשדה אחותו לא ימכר ולא יגאל
 כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה * כל חרם
 אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת
 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ
 ליהוה הוא קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש
 ממעשרו חמשיתו יסף עליו * וכל מעשר בקר
 וצאן כל אשר יעבר התחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהוה לא יבקר בין טוב לרע ולא
 ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ורתמורתו
 יהיה קדש לא יגאל אלה המצורת אשר צוה
 יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני

כתר תורה

יחזקאל ב"מ שמרי' כ"ך מיקרא טוינג

זה ספר

עזרת הסופר

חמשה חומשי

תורה

תקון סופרים
ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותבו
ול העתיק ממנו ספר תורה ה': עליו אין
לחוסיה וממנו אין לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד

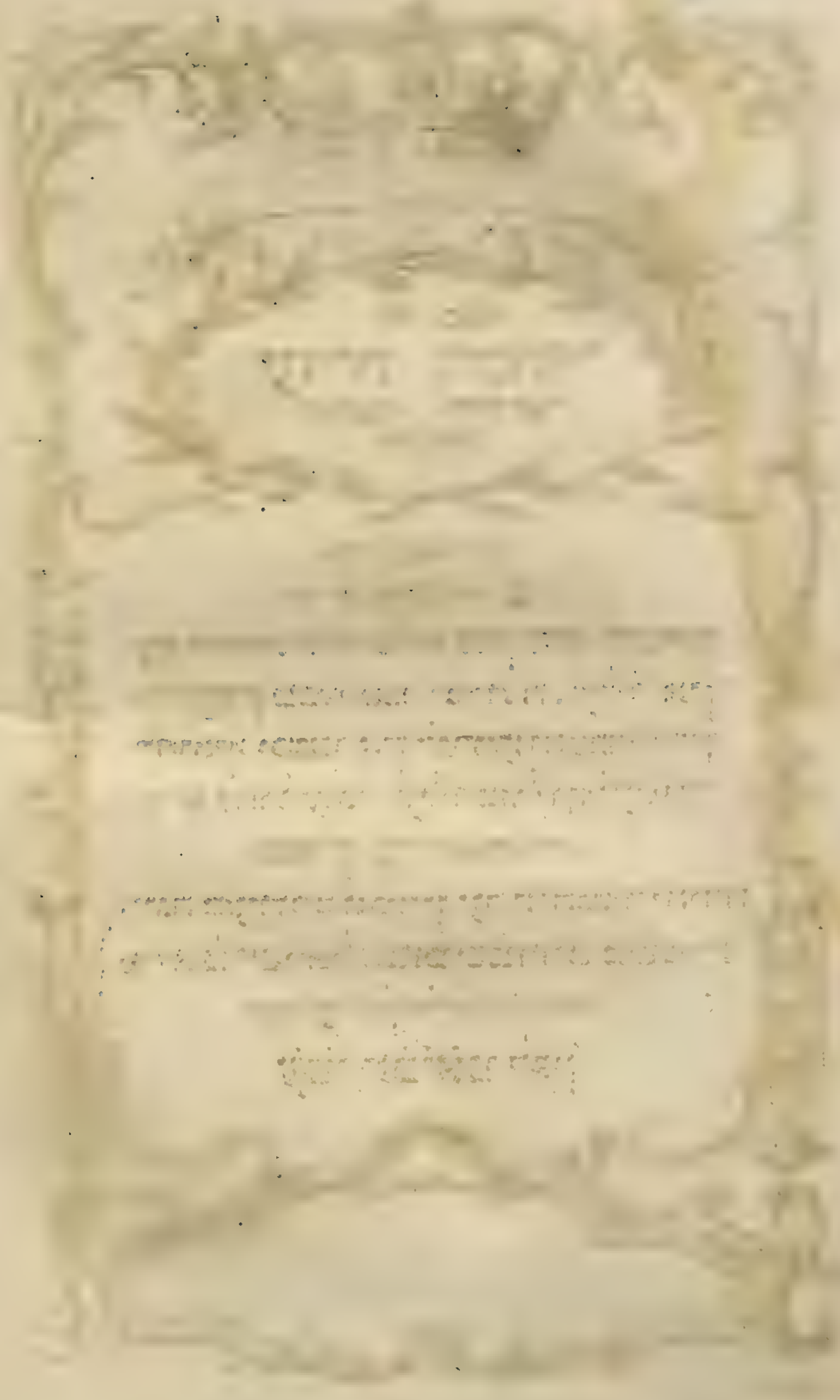
בפרץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה

פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל

עמו תביאנו לפק'

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1911

1911

ספר

במדבר

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

בלתי נקודות

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלכר
בי"ה שימ"ו) עם ציון אותם שמות הקרש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקרשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קרש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS,
SINE PUNCTIS.

Magno labore, & industria, accura-
tissimé correcti præ omnibus qui
hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creato, 5527.

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון

ובבית הבהור ישראל מונדווי :

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1215 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL: 773-936-3000
WWW.CHICAGO.EDU

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1215 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

במדבר

לאחר שכתב הסופר סוף פ' בחקתי יציה ד' שיטות פנויות ויתחיל ספר
במדבר והטעם שהנחנו חלק שיעור י"ו שיטות אלו כדי שיוכל כל איש
לכרוך כל ספר לבדו ויבא ווי העמודים כתקוננו :

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם מן עשרים שנה
ומעלה

ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם
 לצבאתם אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש
 למטה איש ראש לבית אבתיו הוא * ואלה
 שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
 אליצור בן שדיאור לשמעון שלמיאל בן
 צורישדי ליהודה נחשון בן עמינדב ליששכר
 נתנאל בן צוער לזבולן אליאב בן חלן לבני
 יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
 גמליאל בן פדהצור לבנימן אבירן בן גדעני
 לרן אהיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן
 עכרן לגד אליכף בן דעואל לנפתלי אחירע
 בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם
 ראשי אלפי ישראל הם * ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת
 כל העדה הקהילו באחד לאחד השני
 ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מכן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
 סיני * ויהיו בני ראובן בכר ישראל
 תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
 לגלגלתם כל זכר מכן עשרים שנה ומעלה

כל יצא צבא פקדיהם למטה ראובן ששה
וארבעים אלף וחמש מאות
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות

לבני גר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה גר חמשה וארבעים
אלף ושיש מאות וחמשים

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושיש מאות

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יששכר ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה
מא א I 41 ומעלה

עמוד קסא במדבר Pag. 161

ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה אפרים
ארבעים אלף וחמש מאות

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה מנשה שנים
ושלשים אלף ומאתים

לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה דן שנים ושישים
אלף ושבע מאות

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל

יצא

יצא צבא פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים
אלף וחמש מאות

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית
אבתיו היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל ויהיו כל הפקדים שש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים והלויים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ואתה תפקד את הלויים על משכן
העדרת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו ובנסע המשכן יורידו
אתו הלויים ובהנת המשכן יקימו אתו הלויים

וחזר הקרב יומת וחנו בני ישראל איש על
 מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם והלויים יחנו
 סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת
 בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן
 העדות ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה כן עשו *

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש
 על דגלו באתת לכית אבתם יחנו בני ישראל
 מנגד סביב לאהל מועד יחנו והחנים קדמה
 מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
 לבני יהודה נחשון בן עמינדב וצבאו
 ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות
 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר
 נתנאל בן צוער וצבאו ופקדיו ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות מטה זבולן
 ונשיא לבני זבולן אליאב בן הלן וצבאו
 ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות
 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף
 ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
 לצבאתם ראשנה יסעו
 מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני
 ראובן

ראובן אליצור בן שדיאור וצבאו ופקדיו
 ששה וארבעים אלף וחמש מאות והחונם
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל
 בן צורישדי וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
 אלף ושלוש מאות ומטה גד ונשיא לבני גד
 אליסף בן רעואל וצבאו ופקדיהם חמשה
 וארבעים אלף ושש מאות וחמשים כל
 הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחר
 וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם
 ושנים יסעו ונסע אהל מועד
 מחנה הלוי בתוך המחנת כאשר יחנו בן יסעו
 איש על ידו לדגליהם דגל
 מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
 אפרים אלישמע בן עמיהוד וצבאו ופקדיהם
 ארבעים אלף וחמש מאות ועליו מטה מנשה
 ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פרדהצור
 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים
 ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבירן בן
 גדעני וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף
 וארבע מאות כל הפקדים למחנה אפרים
 מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם
 ושלשים

דגל מחנה דן

ושלשים יסעו

צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
 עמישדי וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף
 ושבע מאות ורמיהם עליו מטה אשר
 ונשיא לבני אשר פגעיהל בן עכרן וצבאו
 ופקדיהם אחר וארבעים אלף וחמש מאות
 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן
 עינן וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
 וארבע מאות כל הפקדים למחנה דן מאת
 אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות
 לאחרנה יסעו לדגליהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
 המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת
 אלפים וחמש מאות וחמשים והלויים לא
 התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה
 את משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש
 למשפחתו על בית אבתיו *

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה
 את משה בהר סיני ואלה שמות בני אהרן
 הבכר גדכ ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה
 שמות

שמורת בני אהרן הכהנים המשחים אשר
מלא ידם לכהן וימת נדב ואביהוא לפני
יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטת
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושררתו
אתו ושמרו את משמרתו ואת משמרת
כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת
המשכן ושמרו את כל כלי אהל מועד
ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן
ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם
נתונם רמה לו מאת בני ישראל ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם ויהזר
הקרב יומת

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנגה לקחתי
את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל ורחיו לי הלויים כי לי
כל בכור כיום הכתי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה תפקדם ויפקד אתם
משה על פי יהוה כאשר צוה ויהיו אלה בני
לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי ואלה שמות
בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי ובני קהת
למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
הלוי לבית אבתם לגרשון משפחת הלבני
ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני
פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות משפחת
הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה ונשיא בית אב
לגרשני אליסף בן לאל ומשמרת בני גרשון
באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח
אהל מועד וקלעי החצר ואת מסך פתח
החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת
מיתריו לכל עבודתו ולקחת
משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
החברני ומשפחת העזיאלו אלה הם משפחת
הקהתי במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
שמנת

ושמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת
 הקדש משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן
 תימנה ונשיא בית אב למשפחת הקהתי
 אליצפן בן עזיאל ומשמרתם הארן והשלחן
 והמנורה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו
 בהם והמסך וכל עבדתו ונשיא נשיאי הלוי
 אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת
 הקדש למררי משפחת המחלי ומשפחת
 המנשי אלה הם משפחת מררי ופקדיהם
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת
 אלפים ומאתים ונשיא בית אב למשפחת
 מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן
 יחנו צפנרה ופקדת משמרת בני מררי קרשי
 המשכן וגדיחיו ועמדיו ואדניו וכל כלי
 וכל עבדתו ועמדיו החצר סביב ואדניהם
 ויתרתם ומיתריהם והחנים לפני המשכן
 קהמה לפני אהל מועד מזרחת משה ואהרן
 ובניי שמרים משמרת המקדש למשמרת
 בני ישראל ויהיה הקנב יומת כל פקודי
 בחלונם אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
 למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים

ועשרים אלף * ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בני ישראל ויהי כל בכור זכר במספר שמרת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים תחת כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים הערפים על הלויים מבכור בני ישראל ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי הערפים בהם ויקח משה את כסף הפדיום מאת הערפים על פדווי הלויים מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושישים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש ויתן משה

רפה

את כסף הפרים לאהרן ולבניו על פי יהוה
 כאשר צוה יהוה את משה * ויהוה
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא
 את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם
 לבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה
 באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל
 מועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע
 המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה
 את ארן העדות ונחנו עליו כסוי עור תחש
 ופרשו בגד כליה ותכלת מלמעלה ושמו
 בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת
 ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת
 המנקית ואת קשות הנסך זלחם התמיד עליו
 יהיה ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו
 אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו
 בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה
 ואת מלקחיה ואת מחרתניה ואת כל כלי
 שמנה אשר ישדו לה בהם ונתנו אהרה
 ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על
 המוט ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת

ובסו אתו במכסה עור תחש ושמו אתו בדו
 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם
 בקדש ונתנו אל בגד תכלה וכסו אותם
 במכסה עור תחש ונתנו על המוט ורשנו
 את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן ונתנו
 עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בזהם
 את המחלת את המזלגת ואת היעים ואת
 המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסני
 עור תחש ושמו בדיו ובלה אהרן ובניו לכסת
 את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
 ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל
 הקדש ומתנו אלה משא בני קהת באהרן
 מועד ופקדת אהרן בן אהרן הכהן שמן
 המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
 המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו
 בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל
 תכריחו את שבט משפחת הקהתי מתוך
 הדלים וזאת עשו להם זחיו ולא ימתו
 בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
 יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל

ונשא וזאת יבאו לראות כבלע את הקדש
 ומתו * * * * *
 וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את דאש בני
 גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם מכן
 שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד
 אותם כל הבא לצבא צבא לעבר עבדה
 באהל מועד וזאת עבדת משפחת הגרשני
 לעבר ולמשא * ונשא את ידיעת המשכן ואת
 אהל מועד מבסו ומבסה התהש אשר עליו
 מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ואת
 קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
 על המשכן ועל חמזבה סביב וזאת מיתריהם
 וזאת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם
 ועבדו על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני
 הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
 עליהם במשמרת את כל משאם וזאת עבדת
 משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם
 ביד איתמר בן אהרן הכהן * * * * * בני
 מרדי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם מכן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו
 כל הבא לצבא לעבר את עבדת אהל מועד

וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
 מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם
 לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את
 כלי משמרת משאם זאת עבדת משפחת
 בני מרדי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר
 בן אהרן הכהן * ויפקד משה ואהרן ונשיאי
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית
 אבתם מן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
 מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
 מאות וחמשים אלה פקודי משפחת הקהתי
 כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה ביד משה ופקודי
 בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם מן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד ויהיו
 פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
 ושי מאות ושלשים אלה פקודי משפחת
 בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד
 משה ואהרן על פי יהוה ופקודי משפחת בני
 מרדי

מררי למשפחתם לבית אבתם מכן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
 לצבא לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם
 למשפחתם שלשת אלפים ומאתים אלה
 פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה
 ואהרן על פי יהוה ביד משה כל הפקדים
 אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
 הלויים למשפחתם ולבית אבתם מכן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
 לעבד עבדה ועבדה משא באהל
 מועד ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש
 מאות ושמנים על פי יהוה פקד אותם ביד
 משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו
 אשר צוה יהוה את משה *

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
 וישלחו מן המתנה כל צרוע וכל זב וכל טמא
 לגפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנת
 תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני
 שכן בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו
 אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה
 אל משה כן עשו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת
 האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא
 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את
 אשמו בראשו וחמישה יסף עליו ונתן לאשר
 אשם לו ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
 אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל
 הכפרים אשר יכפר בו עליו וכל תרומה לכל
 קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה
 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן
 לו יהיה

בקמץ

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשמרה
 אשתו ומעלה בו מעל ושכב איש אתה
 שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא
 נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה ועבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה
 או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא
 לא נטמאה והביא האיש את אשתו אל הכהן
 והביא את קרבנה עליה עשרת האיפה קמת
 שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה

זקף ל' זכר

כי מנחת קנאת ה' הוא מנחת זכרון מזכרת עון
 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה
 ולקח הבהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר
 אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן
 אל המים והעמיד הכהן את האשה לפני
 יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפית
 את מנחת הזכרון מנחת קנאת ה' הוא וביד
 הכהן יהיו מי המרים המאדרים והשביע
 אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב
 איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
 הנקי ממי המרים המאדרים האלה ואת כי
 שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בכ
 את שכבתו מבלעדי אישך והשביע הכהן
 את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
 יתן יהודה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך
 בתת יהודה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה
 וזאו המים המאדרים האלה כמעיק לצבות
 בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן
 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל
 מי המרים והשקה את האשה את מי המרים
 המאדרים וזאו בה המים המאדרים למרים
 ולקח

בתיק אתנחת ל' נקבה

מלעיל

לא מסיק ה"ה

היין מחרצנים ועד זג לא יאכל כל ימי נדר
 נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאות
 הימם אשר יזיר ליהודה קדש יהיה גדל פרע
 שער ראשו כל ימי הזירו ליהודה על נפש
 מרת לא יבא לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא
 יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו
 כל ימי נזרו קדש הוא ליהודה וכי ימות
 מרת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלת
 ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו
 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
 אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן
 אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
 חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא
 והזיר ליהודה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
 לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו
 וזאת תורת הנזיר ביום מלאות ימי נזרו יביא
 ארתו אל פתח אהל מועד והקריב את קרבנו
 ליהודה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
 אחד תמים לשלמים וסל מצורת סלת חלת
 בלולת בשמן ורקיקי מצורת משהים בשמן
 ומנחתם

הקדמא כ"א

ומנחתם ונסכייתם והקריב הכהן לפני יהוה
ועשה את המנחתו ואת עלתו ואת האיל
יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו וגלה
הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח
את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
תחת זבח השלמים ולקח הכהן את הזרע
בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
התגלתו את נזרו ורהיף אותם הכהן תנופת
לפני יהוה קדש הוא לכהן על הזה התנופת
ועל שוק התדומה ואחר ישתה הנזיר יין
זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר

כן יעשה על תורת נזרו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם

וישמרך יאר יהוה פניו אליך

ויחנך ישא יהוה פניו

אליך וישם לך שלום ושמו

את

והחנך וישם לך שלום

את שמי על בני ישראל ואני
אברכם * ויהי ביום כלות

משה להקים את המשכן וימשה אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו
וימשהם ויקדש אתם ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם
העמדים על הפקדים ויביאו את קרבנם
לפני יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר
עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו
אותם לפני המשכן ויאמר יהוה אל משה
לאמר קח מאתם והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי
עבדתו ויקח משה את העגלות ואת הבקר
ויתן אותם אל הלויים את שתי העגלות
ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם ואת ארבע העגלות ואת שמנת
הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
איהרמך בן אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן כי
עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו ויקריבו
הנשאים את הנכת המזבח ביום המשה אתו
ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח
ויאמר

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליצור בן שדיאור

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
 בן צורישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
 זרב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנרתו לעלה שעיר
 עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
 בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן
 צורישדי *

ביום הששי נשיא לבני גר אליסף בן דעואל
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה כף אחת עשרה זרב מלאה
 קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנרתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
 ולזבח

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
 בן עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
 עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
 בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
 עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
 פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום
 נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחננת
 המזבח * ויהי המקריב ביום
 הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
 יהודה וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם המשה עתודים
 המשה כבשים בני שנה המשה זה קרבן נחשון
 בן עמינדב זה קרבן קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
 בקר

בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
בבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן
צוער

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן הלן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבה השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
הלן

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
שריאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבה

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אחירע בן עינן

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
 נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
 מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים
 עשרה שלשים ומאה הקערה האחת כסף
 ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש כפות זהב שתים
 עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף
 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה *
 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים
 עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
 ושעירי עזים שנים עשר לחטאת וכל בקר
 זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם
 ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים
 זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו
 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו
 וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
 אשר על ארן העדות מבין שני הכרבים
 וידבר אליו

3 מ"ק

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
 המנורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
 אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה
 יהוה את משה וזה מעשה המנורה. מקשה זהב
 עד ירכה עד פרחתה מקשה הוא כמראה
 אשר הראה יהוה את משה כן עשה את
 המנורה * וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים
 מתוך בני ישראל וטהרתם וכה תעשה
 להם לטהרם הוה עליהם מי חטאת והעבירו
 תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו
 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת כלולה
 בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת
 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת
 את כל עדת בני ישראל * והקרבת את הלויים
 לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
 על הלויים והניף אהרן את הלויים תנופה
 לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד
 את עבדת יהוה והלויים יסמכו את ידיהם
 על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת
 ואת

ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים
 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו
 והנפת אתם תנופה ליהודה והבדלת את
 הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים *
 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד
 וטהרת אתם והנפת אתם תנופה כי נתנים
 נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
 כל דחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
 לי כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
 ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
 אתם לי ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני
 ישראל ואתנה את הלויים נתנים לאהרן
 ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
 בני ישראל אל הקדש ויעש משה ואהרן
 וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה
 יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני
 ישראל ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם
 וינגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר
 עליהם אהרן לטרהדם ואחרי כן באו הלויים
 לעבד

לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על
הלויים כן עשו להם וידבר יהוה
אל משה לאמר זאת אשר ללויים מבן המש
ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת
אהל מועד ומבן חמשים שנה ישוב מצבא
העבדה ולא יעבד עוד ושרת את אחיבאהל
מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה
העשה ללויים במשמרתם *

וידבר יהוה אל משה כמדבר סיני בשנה רפה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו פ"ה בק"ן
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במעדרו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים כמדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל ויהי אנשים אשר היו טמאים לגפש
אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא
ויאמרו

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טִמְאִים
 לְנֶפֶשׁ אָדָם לְמָה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת
 קִרְבְּךָ יְהוָה בְּמַעַדְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים מִשֵּׁה עֲמַדְךָ וְאַשְׁמַעְהָ מָה יְצוּהָ יְהוָה
 לָכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טִמְאָ לְנֶפֶשׁ
 או בדרך רחקה לָכֶם או לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֵׂה
 פֶסַח לַיהוָה בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עֶשֶׂר
 יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מִצּוֹת וּמִרְדִּים
 יֹאכְלֵהוּ לֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְעֵצֶם
 לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכֹל הַקֶּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ
 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הִיא
 וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מֵעַמִּיָּה כִּי קִרְבְּךָ יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעַדְךָ
 חֲטָאוּ יִשְׂאֵ הָאִישׁ הַהוּא וְכִי יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר
 וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כַּחֲקַת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ
 כֵּן יַעֲשֵׂה הַקֶּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלִגֵּר וְלֵאזְרַח
 הָאָרֶץ * וּבְיוֹם הַקִּים אֶת
 הַמִּשְׁכָּן כִּסֵּה הָעֲנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת
 וּבַעֲדָב יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כַּמִּרְאָה אִשׁ עַד
 בֹּקֶר

בקר כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש
 לילה ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי
 כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן
 שם הענן שם יחנו בני ישראל על פי יהוה
 יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
 אשר ישכן הענן על המשכן יחנו ובהאריך
 הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני
 ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ויש
 אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על
 פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו ויש אשר יהיה
 הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר
 ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו או
 ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על
 המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא
 יסעו ובהעלתו יסעו על פי יהוה יחנו ועל פי
 יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי
 יהוה ביד משה
 וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי
 חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
 למקרא העדה ולמסע את המחנות ותקעו בהן
 ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד
 מה א : i 45 ואם

ואם באהת יהקעו ונועדו אליך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל והקעתם תרועה ונסעו
המחנות החנים קדמה והקעתם תרועה
שנית ונסעו המחנות החנים הימנה תרועה
יתקעו למסעיהם ובהקהיל את הקהל
התקעו ולא תריעו ובני אהרן הכהנים יתקעו
בחצצרות והיו לכם להקת עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר
אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם וביום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם
ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
יהוה אלהיכם *

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה ויסע דגל מחנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל

בן צוער ועל צבא מטה בני זבולן אלהי-אב
בן חלץ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני
מרדי נשאי המשכן ונסע דגל מחנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליצור בן עדיאור
ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי
ועל צבא מטה בני גר אליסף בן דעואל
ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את
המשכן עד באתם ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן
עמירהוד ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בן פרהצור ועל צבא מטה בני בנימן אבידן
בן גדעוני ונסע דגל מחנה בני דן מאסף
לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר
בן עמישדי ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל
בן עברן ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע
בן עינן אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו ויאמר משה לחכב

בן רעואל המדיני הרתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על
ישראל ויאמר אליו לא אלק כי אם אל ארצי

ואל מולדתי אלך ויאמר אל נא תעזב אתנו
כי על כן ידעת הנתנו במדבר והיית לנו
לעינים והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך ויסעו
מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
מן המחנה * ז ויהי בנסע

מלרע
מלרע

הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו
משנאיך מפניך ובנחה יאמר שובה יהוה דבבות
אלפי ישראל

ויהי העם כמתאננים דע באוני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל
בקצה המחנה ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ורתשקע האש ויקרא שם
המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש
יהוה והאספסוף אשר בקרבנו התאוו תאוה
וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי
יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים
ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים ועתה
נפשנו

אלף לא קרי

נפשנו יבשה אין כל בלתי אל הזמן עינינו והזמן
כודע גד הוא ועינו כעין הברלח שטו העם
ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו
בפרור ועשו אתו עגורת ורהיה טעמו כטעם
לשר השמן וברדת הטל על המחנה לילה
ירד הזמן עליו וישמע משה את העם ככה
למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה
למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך
לשום את משא כל העם הזה עלי האנכי
הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו
כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
הזמן את הינק על האדמה אשר נשבעת
לאבותיו מאין לי בשר לתת לכל העם הזה
כי יבכו עלי לאמר תננה לנו בשר ונאכלה
לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם
הזה כי כבד ממני ואם ככה את עשה לי
הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל
אראה ברעתי ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
מוקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו

מלעיל
כפי
מנהגנו: מלעיל עלה

מלרע
מלעיל *
מלרע

ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן
הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאו אתך
במשא העם ולא תשא אתה לברך ואל העם
תאמר התקדשו למהר ואכלתם בשר כי בכיתם
באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו
במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם לא יום
אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא עשרים יום עד חדש ימים עד
אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרבכם ורתבכו לפניו לאמר
למה זה יצאנו ממצרים ויאמר משה שש מאות
אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבנו ואתה אמרת
בשר אתן להם ואכלו חדש ימים הצאן ובקר
ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים
יאסף להם ומצא להם

חלעיל

ויאמר יהוה אל משה היר יהוה תקצר ערתה
תראה היקרך דברי אם לא ויצא משה וידבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויעמד ארתם סביבת האהל וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר
עליו

עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנות
 עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו וישארו שני
 אנשים במחנה שם האחד אלדרד ושם השני
 מירדד ותנת עליהם הרוח ורהמה בכתבים ולא
 יצאו האהלה ויתנבאו במחנה וירץ הנער ויגד
 למשה ויאמר אלדרד ומירדד מתנבאים במחנה
 ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר
 אדני משה כללם ויאמר לו משה המקנא
 ארתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן
 יהוה את רוחו עליהם * ויאסף משה אל
 המחנה הוא וזקני ישראל ורוח נסע מאת
 יהוה ויגז שלוים מן היס ויטש על המחנה כדרך
 יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים
 על פני הארץ ויקם העם כל היום ההוא וכל
 הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו
 הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם
 שטוח סביבות המחנה הבשר עודנו בין שניהם
 טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה
 בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום
 ההוא קברות התאווה כי שם קברו את העם
 המתאווים מקברות התאווה נסעו העם הצרות
 ויהיו

הנ"ל בנ"א

ויהיו בהצרות

ורתדכו מרים ואהרן במשה על אדות
 האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית
 לקח ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה
 הלא גם בנו דבר וישמע יהוה והאיש
 משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני
 האדמה ויאמר יהוה פתאם
 אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
 אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה
 בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
 ומרים ויצאו שניהם ויאמר שמעו נא דברי
 אם יהיה נביאכם יהוה במראָה אליו אתודע
 בחלום אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי
 נאמן הוא פה אל פה אדבר בו ומראָה ולא
 בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם
 לדבר בעבדי במשה ויחד אף יהוה בם וילך
 ורהענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
 כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת
 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת
 עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו אל
 נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
 חצי

חֲלֹף צִקְמוֹן
 צִיִּת צִמְגוֹל
 צִיִּת צִמְגוֹל
 חֲלֹף צִמְגוֹל

נפתח

חצי בשדו ויצעק משה אל יהוה לאמר אל
נא רפא נא לה *

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף ותסגר מרים
מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע
עד האסף מרים ואחר נסעו העם מחצרות
ויחנו במדבר פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו
כל נשיא בהם וישלח אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני
ישראל המה * ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור למטה שמעון שפט בן חורי
למטה יהודה כלב בן יפנה למטה יששכר
יגאל בן יוסף למטה אפרים הושע בן נון
למטה בנימן פלטי בן רפוא למטה זבולן
גדיאל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה
אשר סתור בן מיכאל למטה נפתלי נחבי בן

ופסי למטה גר גאואל בן מכי אלה שמות
 האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
 ויקרא משה להושע בן נון יהושע * וישלח
 אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
 עלו זה בנגב ועליתם את ההר וראיתם את
 הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
 הוא הרפה המעט הוא אם רב ומה הארץ
 אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה
 ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הכמחנים
 אם במבצרים ומה הארץ השמנה הוא אם
 רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
 מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים * ויעלו
 ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
 חמת ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן
 ישי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים
 נבנתה לפני צען מצרים ויבאנער נחל אשכול
 ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
 וישארו במוט בשנים וכן הרמנים ומן התאנים
 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות
 האשכול אשר כרתו משם בני ישראל
 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום וילכו

מלרע

צפירי

ויבאו

א

ב

ג

ד

יבאו

ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני
 ישראל אל מדבר פארן קדשה ישיבו אתם
 דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ
 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
 שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות
 גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
 יושב בארץ והנגב והחתי והיבוסי והאמורי
 יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל ידי
 הירדן ויהם כלב את העם אל משה ויאמר
 עליה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה
 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל
 לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו ויציא
 דבר הארץ אשר ראו אתה אל בני ישראל מלרע
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
 ארץ אכלת יושביה הווא וכל העם אשר
 ראינו בתוכה אנשי מדות ושם ראינו את
 הנפילים בני ענק מן הנפלים ונראו בעינינו
 כחגבים וכן היינו בעיניהם ורתשנו כל העדה
 וירחו את קולם ויבכו העם כלילת ההוא
 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
 ויאמרו

ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ
 מצרים או במדבר הזה לו מתנו ולמה יהוה
 מביא אתנו אל הארץ הזאת לגפול בחרב
 נשינו וטפנו וזיו לבנו הלוא טוב לנו שוב
 מצרימה ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש
 ונשובה מצרימה ויפל משה ואהרן על
 פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ויהושע
 בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
 קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני
 ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
 אתה טובה הארץ מאד מאד * אם הפך בנו
 יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
 ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה
 אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ
 כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
 אל תיראם ויאמרו כל העדה לרגום אתם
 באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל
 כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם
 הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתונות
 אשר עשיתי בקרבנו אכנו בדבר ואורשנו
 ואעשה

ואעשה ארץ לגוי גדול ועצום ממנו ויאמה
 משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית
 בכחך את העם הזה מקרבנו ואמרו אל
 יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה
 בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה
 יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך
 לפניהם יומם ובעמוד אש לילה והמתה את
 העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו
 את שמעך לאמר מבלתי יכלת יהוה להביא
 את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ליהוה
 וישחטם במדבר ועתה יגדל נא כח אדני
 כאשר דברת לאמר יהוה ארך אפים ורב חסד
 נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות
 על בנים על שלשים ועל רבעים סלח נא לעון
 העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
 הזה ממצרים ועד הנה ויאמר יהוה סלחתי
 כדברך ואולם הי אני וימלא כבוד יהוה את
 כל הארץ כי כל האנשים הראים את כנדי
 ואת אתרתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר
 וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי
 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם

וכל

182

וכל מנאצי לא יראוה ועבדי כלב עקב
 היתה רוח אהבת עמו וימלא אחרי והביאתי
 אל הארץ אשר בא שמרת וזרעו יור שנה
 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו
 לכם המדבר דרך ים סוף * היתה רוח אהבת
 ודבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד
 מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים
 עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים
 עלי שמעתי אמר אלהים חי אני נאם יהוה
 אם לא כאשר דברתם באוני בן אעשה לכם
 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל
 מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר
 הלינתם עלי אם אתם תבאו אל הארץ אשר
 נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב
 בן יפנה ויהושע בן נון וטפכם אשר אמרתם
 לבה יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
 אשר מאסרתם בה ופגריכם אתם יפלו במדבר
 וקובה וזנבים יהיו רעים במדבר ארבעים
 שנה ונשאו את זנורתיכם עד תם פגריכם
 במדבר במספר הימים אשר חרתם את
 הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה

תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידערתם
 את תנואתי אני יהוה דברתי אם לא זאת
 אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
 במדבר הזה יהמו ושם ימרתו והאנשים אשר
 שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוננו
 עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ
 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה
 לפני יהוה ויהושע בן נון וכלב בן יפנה היו
 מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ
 וידבה משה את הרברים האלה אל כל בני
 ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו בבקר
 ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלוננו אל
 הנקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר
 משה למה זה אתם עברים את פי יהוה
 והוא לא תצלה אל תעלו כי אין יהיה
 בקרבכם ולא תנגפו לפני אביכם כי העמלקי
 והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על
 בן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
 עמכם ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון
 ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה
 יירד העמלקי והכנעני הישב בחרב ההוא

ויכוס ויכתום עד החרמה
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי רתבאו אל ארץ
 מושבותיכם אשר אני נתן לכם ועשיתם
 אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או
 בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח
 ליהוה מן הבקר או מן הצאן והקריב המקריב
 קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
 ברבעית ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין
 תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד
 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים
 בלולה בשמן שלשית ההין ויין לנסך שלשית
 ההין תקריב ריח ניחח ליהוה * וכי תעשה בן
 בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים
 ליהוה והקריב על בן הבקר מנחה סלת
 שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין ויין
 תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה
 כבה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
 או לשה בכבשים או בעזים כמספר אשר
 תעשו כבה תעשו לאחד כמספרם כל האזרח
 יעשה כבה את אלה להקריב אשה ריח ניחח
 ליהוה

ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר בהוככם
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה
 כאשר תעשו כן יעשה הקהל חקה אחת
 לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם
 כגר יהיה לפני יהוה תורה אחת ומשפט
 אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ
 אשר אני מביא אתכם שמה והיה באכלכם
 מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה ראשית
 ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן
 כן תרימו אתה מראשית ערסתיכם תתנו
 ליהוה תרומה לדרתיכם וכי

תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה
 אשר דבר יהוה אל משה את כל אשר
 צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר
 צוה יהוה והלאה לדרתיכם והיה אם מעיני
 העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה
 פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
 ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
 לחטת וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל

ונסלה להם כי שגגה הוא והם הביאו
את קרבנם אשה וליהוה ווסטאתם לפני
יהוה על שגגתם ונסלה לכל עדת בני
ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה * ואם נפש אחת תחטא

בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת וכפר
הכהן על הנפש השגגת בהטאה בשגגה לפני
יהוה לכפר עליו ונסלה לו האזרח בבני
ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה
ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה כי
דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת
הנפש ההוא עונה בה

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת ויקריבו אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
העדה ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו ויאמר יהוה אל

משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל
העדה מחוץ למחנה ויצאו אתו כל העדה
אל

אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת
 כאשר צוה יהוה את משה *
 ויאמר יהוה אל משה: לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת
 על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
 הכנף פתיל הכלת והיה לכם לציצת וראיתם
 אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
 אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אני יהוה אלהיכם

ויקה קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודרתן
 ואבירם בני אהליאב ואון בן פלת בני ראובן
 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל
 חמשים ומאתים נשיאי עדה קראוי מועד
 אנשי שם ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו
 אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים
 ובתוכם יהוה ומדוע תהנשאו על קהל יהוה *
 וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל קרח
 מז ב 2 47 ואל

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
 אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר
 יבחר בו יקריב אליו זאת עשו קחו לכם
 מחתות קרח וכל עדתו ורתנו בהן אש ושימו
 עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי *
 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי
 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את עבדת משכן יהוה ולעמר לפני העודה
 לשרתם ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
 אתך ובקשתם גם כהנה לבן אתה וכל עדתך
 הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו
 עליו וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
 בני אלהי אב ויאמרו לא נעלה המעט כי
 העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
 במדבר כי רתשתרר עלינו גם השתרר * אף
 לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם
 תנקר לא נעלה ויחר למשה מאד ויאמר אל
 יהוה אל תפן אל מנהרתם לא חמור אחר
 מהם

מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם
 ויאמר משה אל קרח וכל עדתך היו
 לפני יהוה אלהי וזהם ואהרן מחר וקחו איש
 מחתרתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מחרתו חמשים ומאתים
 מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו ויקחו
 איש מחתתו ויהנו עליהם אש וישימו
 עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה
 ואהרן ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל
 פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 העדה * וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר הברלו מתוך העדה הזאת
 ואכלה אתם כדגע זיפלו על פניהם ויאמרו אל
 אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא
 ועל כל העדה תקצף וידבר
 יהוה אל משה לאמר דבר אל העדה לאמר
 העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם ויקם
 משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
 ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו נא
 מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל
 תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל הטאתם
 ויעלו

ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב
 ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
 ונשיהם ובניהם וטפם ויאמר משה בזאת
 תדעון כי יהיה שלחני לעשות את כל המעשים
 האלה כי לא מלבי אם כמות כל האדם ימתון
 אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא
 יהוה שלחני ואם בריאה יבדא יהוה ופצתה
 האדמה את פיהו ובלעה אתם ואת כל אשר
 להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו
 האנשים האלה את יהוה ויהי ככלתו לדבר
 את כל הדברים האלה ותבקע האדמה
 אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה ותבלע
 אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח
 ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם
 חיים שאלה והכס עליהם הארץ ויאבדו
 מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם
 נִסּוּ לִקְלוֹם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ וְאִשׁ
 יֵצֵא מֵאֵת יְהוָה וְהֵאֵכַל אֶת הַחַמְשִׁים וּמֵאֵתִים
 אִישׁ מִקְרֵיבֵי הַקְּטָרֶת וַיִּדְבֹר
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲמַר אֶל אֲלֵעֶזֶר בֶּן
 אֶהֱרֹן הַזֶּהֵן וִירֵם אֶת הַמַּחֲתָת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה
 וְאֵת

מלשי

זאת האש זרה הלאה כי קדשו את מחתות
 החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
 פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
 ויקדשו וירדו לאור לבני ישראל ויקח
 אלעזר הכהן את מחרתות הנחשת אשר
 הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח
 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש
 זר אשר לא מודע אהרן הוא להקטיר קטרת
 לפני יהוה ולא יהיה כקרח ובערתו כאשר
 דבר יהוה ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה
 ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה
 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן
 ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא
 כבוד יהוה ויבא משה ואהרן אל פני
 אהל מועד וידבר יהוה אל משה
 לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
 כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
 קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח
 ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר
 עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף
 ויקח

זיקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל הוֹך
הקהל והגה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
זיכפר על העם ויעמד בין המתים זבין החיים
ותעצר המגפה ויהיו המתים כמגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר
קרח וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
מועד והמגפה נעצרה *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת
כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות
איש את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן
תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית
אבותם והנחתם באהל מועד לפני העדוה
אשר אועד לכם שמה והיה האיש אשר אבחר
בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלגורת בני
ישראל אשר הם מלינם עליכם וידבר משה
אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה
לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם
שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
וינח משה את המטה לפני יהוה באהל העדת
ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדוה
והנה

והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח
 מלעיל מלעיל ויצץ ויצץ ויגמל שקדים ויצא משה את
 כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל
 ויראו ויקחו איש מטהו *

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן
 לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
 הלונתם מעלי ולא ימתו ויעש משה כאשר
 צוה יהוה אתו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גויענו
 אכדנו כלנו אכדנו כל הקרב הקרב אל משכן
 יהוה ימות האם תמנו לגוע ויאמר

יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך
 תשא את עין המקדש ואתה ובניך אתך
 תשא את עין כהנתכם וגם את אחיך מטה
 לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
 וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות
 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך
 אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
 ימתו גם הם גם אתם ונלוו עליך ושמרו את
 משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזה
 לא יקרבו אליכם ושמרתם את משמרת הקדש

ואת משמרת המזבח ולא יהיה עור קצף על
 בני ישראל ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים
 מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
 לעבד את עבדת אהל מועד ואתה ובניך
 אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח קמז
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
 את כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך
 את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
 לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם זה
 יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל
 קרבנם לכל מנחתם ולכל הטאתם ולכל
 אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך
 הוא ולבניך בקדש הקדשים תאכלנו כל
 זכר יאכל אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת
 מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים
 ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל מהור קמז
 בביתך יאכל אתו כל חלב יצהר וכל חלב
 תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
 נתתים בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
 ליהוה לך יהיה כל מהור בביתך יאכלנו
 כל

כל חרם בישראל לך יהיה כל פטר רחם
 לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה
 יהיה לך אך פרה תפרה את בכור האדם
 ואת בכור הבהמה הטמאה תפרה ופרויו
 מבן חדש תפרה בערכך כסף חמשת
 שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא
 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא
 תפרה קדש הם את דמם תזרק על המזבח
 ואת חלבם תקטיר אשרה לריח ניחח ליהוה
 ובשרם יהיה לך כחזה הרתנופה וכשוק
 הימין לך יהיה כל תרומת הקדשים
 אשר ירימו בני ישראל ליהוה נרותי לך
 ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח קמ"ז
 עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך ויאמר
 יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא = קמ"ח
 יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
 ישראל * ולבני לוי הנה נתתי כל
 מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר ע"ן נח"ם
 הם עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו
 עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא
 למות ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד
 מה ב 2 48 והם

והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך
 בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את מעשר בני
 ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים
 לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל
 לא ינחלו נחלה

במח

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל הלוים
 הדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני
 ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם
 בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה
 מעשר מן המעשר ונחשב לכם תרומתכם
 בדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב כן תרימו גם
 אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר
 תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את
 תרומת יהוה לאהרן הכהן מכל מתנתיכם
 תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את
 מקדשו ממנו * ואמרת אליהם בהרימכם את
 חלבו ממנו ונחשב ללוים כרתבו את גרן
 וכתבו את יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם
 וביתכם כי שכר הוא לכם חלק עבדתיכם
 באהל מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
 את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא
 תחללו

החללו ולא תמותו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת

חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר

אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה

תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה

עליה על ונתתם אתה אל אלעזר הכהן

והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט

אתה לפניו * ולקח אלעזר הכהן מדמה

באצבעו ורהזה אל נכח פני אהל מועד

מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו

את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה

ישרף ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני

תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס

בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל

המחנה וטמא הכהן עד הערב והשרף אתה

יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא

עד הערב ואסף איש טהור את אפר הפרה

והניח מחוץ למחנה במקום טהור והירתה

לעדרת בני ישראל למשמרת למי נדה

חטאת הוא * וכבס האסף את אפר הפרה את

בגדיו וטמא עד הערב והירתה לבני ישראל

ולגר

ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגע במת
 לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא
 יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
 יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום
 השביעי לא יטהר כל הנגע במת בנפש
 האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן
 יהוה טמא ונכרחה הנפש ההוא מישראל
 כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
 בו זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא
 אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים
 וכל כלי פרתוח אשר אין צמיד פתיל עליו
 טמא הוא וכל אשר יגע על פני השדה בחלל
 חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא
 שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר שרפת
 החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי * ולקח
 אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל
 ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
 ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר
 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
 השביעי וחטאו ביום השביעי ונכס בגדיו
 ורחץ במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא
 ולא

ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מרחוק
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא
זרק עליו טמא הוא והיתה להם לחקת
עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי
הנדה יטמא עד הערב וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת רטמא עד
הערב

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא היה מים לעדה ויקהלו על
משה ועל אהרן וירב העם עם משה ויאמרו
לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ולמה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה
למורת שם אנחנו ובעירנו ולמה העליתנו
ממצרים להביא אותנו אל המקום הרע
הזה לא מקום זרע ורתאנה וגפן ורמון ומים
אין לשתות ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם *

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך
ודברתם

מלרע

מלרע

זדברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו
 והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את ^{מלדע}
 העדרה ואת בעירם ויקח משה את המטה
 מלפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה
 ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
 שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא
 לכם מים וירם משה את ידו ויך את הסלע
 במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
 ובעירם ויאמר יהוה אל משה
 ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
 לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
 הזה אל הארץ אשר נרתתי להם המה מי
 מדיבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
 בם * וישלח משה מלאכים
 מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל
 ארתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו
 וירדו אברתינו מצרימה ונשב במצרים ימים
 רבים וירעו לנו מצרים ולאברתינו ונצעק אל
 יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו
 ממצרים והנה אנהנו בקדש עיר קצה גבולך
 נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכפרם
 ולא

ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה
 ימין ושמאול עד אשר נעבר גבלך ויאמר
 אליו ארום לא תעבר בי פן בחרב אצא
 לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה
 נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי
 מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה ויאמר לא
 תעבר ויצא ארום לקראתו בעם ככר וביד
 חזקה וימאן ארום נתן את ישראל עבר בגבלו
 ויש ישראל מעליו *

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
 הר ההר ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
 בהר ההר על גבול ארץ ארום לאמר יאסף
 אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
 נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי
 למי מריבה קח את אהרן ואת אלעזר בנו
 והעל אתם הר ההר והפשט את אהרן את
 בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
 יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה
 יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה
 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם
 את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר

וירד משה ואלעזר מן ההר ויראו כל העדה
 כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום
 כל בית ישראל וישמע
 הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
 דרך האחרים וילחם בישראל וישב ממנו
 שבי וירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אם
 נהן תהן את העם הזה בידי והחרמתי את
 עריהם וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את
 הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
 המקום חרמה

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
 ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך
 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו
 ממצרים למות במדבר כי אין להם ואין
 מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל וישלח
 יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את
 העם וימת עם רב מישראל ויבא העם אל
 משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך
 התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
 ויתפלל משה בעד העם ויאמר יהוה אל
 משה עשה לך שרף ושים אתו על גם והיה
 כל

מלרע

כל הנשוק ורצה ארתו וחי ויעש משה נחש
 נחשת וישמהו על הנם והיה אם נשך הנחש
 את איש והביט אל נחש הנחשת וחי * ויסעו
 בני ישראל ויחנו באבת ויסעו מאבת ויחנו
 בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב
 ממזרה השמש משם נסעו ויחנו בנחל זרד
 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר
 היצא מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין
 מואב ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמת
 יהוה את זהב בסופה ואת הנחלים ארנון
 ואשר הנחלים אשר נטרה לשבת ער ונשען
 לגבול מואב ומשם בארה הוא הבאר אשר
 אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם
 מים אז ישיר ישראל את השירה
 הזאת עלי באר ענו לה באר הפרוה שרים
 כרוה נדיבי העם במהקק במשענתם וממדבר
 מרתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במורת
 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
 ונשקפה על פני הישימן *
 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי
 לאמר אעברה בארצך לא נטרה בשדה
 מט ב 2 49 ובכרם

מלעיל

מלעיל

ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך
 עד אשר נעבר גבלך וללא נתן סיחן את
 ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו
 ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהציה
 וילחם בישראל ויכרו ישראל לפי חרב
 ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון
 כי עז גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים
 האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
 ובכל בנתיה כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי
 הוא והוא נלחם במלך מואב הרשון ויקח
 את כל ארצו מידו עד ארנן על כן יאמרו
 המשלים באו חשבון תכנה ותכונן עיר סיחון
 כי אש יצאה מחשבון להכה מקרית סיחון
 אכלה ער מואב בעלי במות ארנן אזוי לך
 מואב אכרת עם כפוש נתן בניו פליטם ובנתיו
 בשבית למלך אמרי סיחון ונירם אכר חשבון
 עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מירבא וישב
 ישראל בארץ האמרי וישלח משה לרגל
 את יעזר וילכרו בנתיה ויירש את האמרי
 אשר שם זיפננו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג
 מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
 אדרעי

נקוד על ל"ז

אררעי * ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
 בדרך נתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון ויבו אתו ואת בניו ואת כל
 עמו ער בלתי השאיר לו שריד ויידשו את
 ארצו ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מואב
 מעבר ליהרן יחיו וירא
 בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל
 לאמרי ויגד מואב מפני העם מאד כי רב
 הוא זיקין מואב מפני בני ישראל ויאמר
 מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל
 סביבתינו בלחך השור את ידק השדה ובלק
 בן צפור מלך למואב בעת החוא * וישלה
 מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
 הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
 יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
 ישב ממלי ועתה לכה נא ארה לי את העם
 הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו
 ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך
 מברך ואשר האר יואר וילכו זקני מואב
 וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
 וידברו

וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם לינו
 פה הלילה והשכתי אתכם רבר כאשר ידבר
 יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם * ויבא
 אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
 עמך ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר
 מלך מואב שלה אלי הנה העם היצא ממצרים
 ויבס את עין הארץ עתה לכה לכה לי אתו
 אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו ויאמר אלהים
 אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם
 כי ברוך הוא * ויקם בלעם בבקר ויאמר אל
 שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי
 להלך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויסף עוד בלק
 שלח שרים רבים ונכבדים מאלה ויבאו אל
 בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
 נא תמנע מהלך אלי כי כבוד אכבדך מאד
 וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קכה
 לי את העם הזה ויען בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא
 אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
 או גדולה ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה
 ואדעה

וארעה מה יסף יהוה דבר עמי ויבא אלהים קדש
 אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
 האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
 אדבר אליך אתו תעשה * ויקם בלעם בבקר
 ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב ויחר אף
 אלהים כי הולך הוא וירתיצב מלאך יהוה
 בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נערינו
 עמו והרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך
 וחרבו שלופה בידו ורמט האתון מן הדרך
 ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה
 הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
 גדר מזה וגדר מזה ותרא האתון את מלאך
 יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם
 אל הקיר ויסף להכתה ויוסף מלאך יהוה
 עבוד ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות
 ומיין ושמאול ותרא האתון את מלאך יהוה
 ותרכץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את
 האתון במקל ויפרתה יהוה את פי האתון
 ותאמר לבלעם מה עשית לי לך כי הכירתי
 זרה שלש רגלים ויאמר בלעם לאתון כי
 התעללת בי לן יש חרב בידי כי עתה הרגתיך
 ותאמר

ותאמר הארתון אל בלעם הלוא אנכי ארתוך
 אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ההסכן
 הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא ויגל יהודה
 את עיני בלעם וירא את מלאך יהודה נצב
 בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
 לאפיו ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הבית
 את ארתוך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
 לשטן כי ירט הדרך לנגדי ורתאני הארתון
 ורט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
 עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי ויאמר
 בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
 כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם דע
 בעיניך אשובה לי ויאמר מלאך יהוה אל
 בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר
 אדבר אליך ארתו רדבר וילך בלעם עם שרי
 בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
 אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר
 בקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הלא
 שלח שלחתי אליך לקרא לך למרה לא
 הלכת אלי האמנם לא אוכל כבודך ויאמר
 בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל
 אוכל

מלעיל

אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים
 בפיו אתו אדבר * וילך בלעם עם בלק ויבאו
 קרית הצות ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
 לבלעם ולשרים אשר אתו ויהי בבקר ויקח
 בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא
 משם קצה העם ויאמר בלעם אל בלק בנה
 לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
 פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר דבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל כמזבח
 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך
 ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
 יראני והגדתי לך וילך שפי ויקר אלהים ^{קדש}
 אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
 ערכתי ואעל פר ואיל כמזבח וישם יהוה דבר
 בפיו בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר
 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי
 מואב וישא משלו ויאמר מן אדם ינחני בלק
 מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב
 ולכה זעמה ישראל מה אקב לא קבה אל ^{קדש}
 ומה אזעם לא זעם יהוה כי מראש צדים
 אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן

ובגוים לא יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר
את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים
והיה אחריהי כמהו ויאמר בלק אל בלעם
מה עשית לי לקב איבי לקהתיך והנה ברכת
ברך ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמך לדבר * ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום אהר אשר הראנו משם אפס
קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם
ויקההו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבחה ויאמר
אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה
כה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק זכה תדבר ויבא אליו
והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר
לו בלק מה דבר יהוה וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האוינה עדי בנו צפר לא איש
אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי וברך
ולא אישיבנה לא הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך
בו אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו

כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת
 יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל הן עם קדש
 כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד
 יאכל טרף ודם חללים ישרתה ויאמר בלק
 אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא
 תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי
 אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה *
 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל
 מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו
 לי משם ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
 הנשקף על פני הישימן ויאמר בלעם אל
 בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת זהבן לי בזה
 שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר
 אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם
 כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא
 דהלך בפעם בפעם לקראת נחשים וישרת
 אל המדבר פניו וישא בלעם את עיניו וירא
 את ישראל שכן לשבטיו ורתהי עליו רוח
 אלהים וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו
 בער ונאם הגבר שתם העין נאם שמע אמרי
 אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

קדש

מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל
 כנחלים נטיו כגנת עלי גרה כנחלים נטע
 יהוה כארזים עלי מים חל מים מדליו וזרעו
 במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו
 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל
 גוים צדיו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ כרע
 שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך
 וארדיך ארוד ויחד אף בלק אל בלעם ויספק
 את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי
 קראתיך והנה ברכת ברך זרה שלש פעמים
 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבוד אכבודך
 והנה מנעך יהוה מכבוד ויאמר בלעם אל
 בלק הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי
 דברתי לאמר אם יתן לי בלק מלא בירתו
 כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות
 טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
 אדבר * ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך
 אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים
 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער
 ונאם הגבר שתם העין נאם שמע אמרי אל
 וידע דעת עליון מהזרה שדי יחזה נפל וגלוי
 עינים

מלרע

עינים אראנו ולא ערה אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב וקם שבט-מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שרת והיה
ארום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל

נמוג חחור

עשה חיל וירד מיעקב והאביר שריד מעיר
וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
גוים עמלק ואחריתו עדי אבר וירא את הקיני
וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע

מלעיל

קדש
לחומר
*מלרע
מלעיל

קנך כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור
תשבך וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל
וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם
הוא עדי אבר ויקם בלעם וילך וישב למקמו
וגם בלק הלך לדרכו

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל
בנות מואב ורתקראן לעם לזבחי אלהיהן
ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן ויצמד
ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם
והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף
יהוה מישראל ויאמר משה אל שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור

והנה

וזהנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אהיו
את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני
ישראל והמרה בכים פתח אהל מועד * וירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מהוך
העדה ויקח רמה בידו ויבא אחר איש ישראל
אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל
ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל
בני ישראל ויהיו המתים במגפה ארבעה

ועשרים אלף

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני
ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו
את בריתי שלום * והיתה לו ולזרעו אהריו
ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על בני ישראל ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן
סלוא נשיא בית אב לשמעני ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית
אב במדין הוא * ויהי *
וידבר יהוה אל משה לאמר צדור את המדינים
והכיתם

וואו גלימא

זהכיתם אורתם כי צרדים הם לכם בנכליהם
 אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי
 בת נשיא מדין אחתם המכה כיום המגפה על
 דבר פעור ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן
 הכהן לאמר שאו אתדאשכל עדת בני ישראל
 מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא
 צבא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן
 אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר מבן
 עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
 משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים *
 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת
 החנכי לפלוא משפחת הפלאי לחצרן משפחת
 החצרוני לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת
 הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים
 אלף ושבע מאות ושלושים ובני פלוא אליאב
 ובני אליאב גמואל ורתן ואבירם הוא רתן
 ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל
 אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה ותפתת
 הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח כמות
 העדה באבל האש את המשיים ומאתים איש

ויהיו לנם ובני קרח לא מתו בני
 שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
 לימין משפחת הימיני ליכין משפחת הימיני
 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי
 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף
 ומאתים בני גד למשפחתם
 לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי
 לשוני משפחת השוני לאזני משפחת האזני
 לערי משפחת הערי לארוד משפחת הארודי
 לאראלי משפחת האראלי אלה משפחת
 בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש
 מאות בני יהודה ער ואונן וימת
 ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה למשפחתם
 לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
 לזרח משפחת הזרחי וירחיו בני פרץ לחצרן
 משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי
 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
 אלף וחמש מאות בני יששכר
 למשפחתם תולע משפחת התולעי לפודה
 משפחת הפוני לישוב משפחת הישבי לשמרן
 משפחת השמרני אלה משפחת יששכר
 לפקדיהם

לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש
 מאות בני זבולן למשפחתם
 לסדר משפחת הסודי לאלון משפחת האלני
 ליחלאל משפחת היחלאל אלה משפחת
 הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
 מאות בני יוסף
 למשפחתם מנשה ואפרים בני מנשה למכיר
 משפחת המכיר ומכיר הוליד את גלעד
 לגלעד משפחת הגלעדי אלה בני גלעד
 איעזר משפחת האיעזרי להלק משפחת
 החלקי ואשריאל משפחת האשראלי ושכם
 משפחת השכמי ושמידע משפחת השמידעי
 וחפר משפחת החפרי וצלפחד בן חפר לא
 היו לו בנים בי אם בנות ושם בנות צלפחד
 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה אלה
 משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף
 ושבע מאות אלה בני אפרים
 למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי
 לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני
 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני
 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים
 ושלשים

ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף
 למשפחתם בני בנימן
 למשפחתם לבלע משפחת הכלעי לאשבל
 משפחת האשכלי לאחירם משפחת האחירמי
 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
 החופמי ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת
 הארדי לנעמן משפחת הנעמי אלה בני בנימן
 למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
 ושיש מאות ושלשים אלף בני דן
 למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה
 משפחת דן למשפחתם כל משפחת השוחמי
 לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף וארבע
 מאות בני אשר למשפחתם
 לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי
 לבריעה משפחת הבריעי לבני בריעה לחבר
 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי
 ושם בת אשר שרח אלה משפחת בני אשר
 לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע
 מאות בני נפתלי למשפחתם
 ליחצאל משפחת והיחצאלי לגוני משפחת
 הגוני ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת
 השלמי

השלמי אלה משפחת נפתלי למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות
 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף
 שבע מאות ושלשים * ויהי
 ודבר יהוה אל משה לאמר לאלה
 ותחלק הארץ בנחלתה במספר שמות
 לרב הרבה נחלתו ולמעט הזמעים נחלתו
 איש לפי פקדיו יתן נחלתו אך בגורל
 וחלק את הארץ לשמות מטות אבותם
 ונחלו על פי הגורל ותחלק נחלתו בין דם
 למעט * ואלה פקודי
 הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני
 לקחת משפחת הקהתי למחנה משפחת המררי
 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת
 החברני משפחת המחלי משפחת המושי
 משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם ושם
 אשת עמרם יובבר בת לוי אשה ילדה ארזה
 ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
 משה ואת מרים אהתם ויולד לאהרן את נדב
 ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר וימת
 נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה

ויהי 51 2 ב נא

ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכה
 מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
 ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל
 אלה פקודי משה ואלעזר הבהן אשר פקדו
 את בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו
 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
 הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
 סיני כי אמר יהוה להם מות ימרתו במדבר
 ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה
 ויהושע בן נון ויהוה יתן להם חלק
 בנורת צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן
 מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
 בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה
 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
 הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר
 אבינו מרת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
 הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מרת
 ובנים לא היו לו למה יגרע שם אבינו מרת
 משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך
 אחי אבינו ויקרב משה את משפטן לפני
 יהוה *

ויאמר

ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות צלפחד
 דברת נתן נתן לתן להם אחות נחלה בתוך אחי
 אביהם והעברת את נחלת אבירון להן ואל
 בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימורת ובן
 אין לו והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין
 לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו ואם אין לו
 אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו ואם
 אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשאר
 הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
 לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה
 את משה

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים
 הוזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל
 וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר
 נאסף אהרן אחיך כאשר מריתם פי במדבר צן
 במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם
 מי מריבת קדש מדבר צן וידבר
 משה אל יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי הרוחת
 לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניהם
 ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם
 ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה
 ויאמר

ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע
 בן נון איש אשר רוח בו וסמכות את ידך
 עליו והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
 כל העדה וצויתו אתו לעיניהם ונתתה
 מהוודך עליו למען ישמעו כל עדת בני
 ישראל ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל
 לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו
 יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל
 אתו וכל העדה ויעש משה כאשר צוה
 יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה ויסמך את
 ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד
 משה *

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם את קרבני להמי
 לאשי ד"ח גיחתי תשמרו להקריב לי
 במועדו ואמרת להם זה הוא אשר אשר
 תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים
 ליום עלה תמיד את הכבש אחר תעשה
 כבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 ועשירית האיפה סלת למנתה בלולה בשמן
 כתית

כתית הביעת ההין עלת תמיד העשירה בהר
פיני לריח ניחת אשה ליהוה ונסכו רביעות
ההין לכבש האחר בקדש הסך נסך שכר
ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחת
ליהוה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן
ונסכו עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונסכה

ובראשי הרשיבם תקריבו עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימם ושלושה עשרנים סלת
מנחה כלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים
סלת מנחה כלולה בשמן לאיל האחד
ועשרון עשרון סלת מנחה כלולה בשמן
לכבש האחר עלה ריח ניחת אשה ליהוה
ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין
לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש
בחדשו לחדשי השנה ושעיר עזים אחד
קחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה

בני שנה ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל
 האחד עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים שעיר עזים אחד לכפר עליכם
 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם
 יהיו לכם ונסכיהם

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרועה יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחח
 ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימם ומנחתם סלת כלולה
 בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
 לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
 עליכם מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח
 ניחח אשה ליהוה ובעשור לחדש

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
 בפשתיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם
 עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם

נב א I 52 ומנחתם

ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד
 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים שעיר עזים אחד חטאת מלכד
 חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם * ובחמשה עשר יום

לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו והגתם חג ליהוה
 שבעה ימים והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר
 אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימם יהיו ומנחתם סלת כלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר
 פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם
 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
 כבשים ושעיר עזים אחד חטאת מלכד עלת
 התמיד מנחתה ונסכה וביום
 השני פרים בני בקר שנים עשר אילם
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים
 אחד

אחד חטאת מלבד עלת הרתמיד ומנחתה
 ונסכיהם וביום השלישי
 פרים עשרתי עשר אילים שנים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת הרתמיד
 ומנחתה ונסכה וביום הרביעי
 פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימם מנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
 עזים אחד חטאת מלבד עלת הרתמיד
 מנחתה ונסכת וביום החמישי
 פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת הרתמיד ומנחתה
 ונסכה וביום השישי פרים
 שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת הרתמיד מנחתה
ונסכיה

ונסכיה וכיום השביעי פרים
 שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימם ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפטם ושעיר
 חטאת אחד מלכר עלת התמיד מנחתה
 ונסכה ביום השמיני
 עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
 תעשו והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
 פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימם מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים
 במספרם כמשפט * ושעיר חטאת אחד מלכר
 עלת התמיד ומנחתה ונסכה אלה תעשו
 ליהוה במועדיכם לכר מגדריכם ונדבתיכם
 לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם
 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
 נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
 נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה
 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה

אביה בנערירה ושמע אביה את נדרה ואסרה
אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה
וקמו כל נדריה וכל אשר אסר אסרה על
נפשה יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו
כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא
יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה
ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה ושמע
אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו ואם
ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה
אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה
על נפשה ויהוה יסלח לה * ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום
עליה ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה ושמע אישה
והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה
וכל אשר אסר אסרה על נפשה יקום ואם
הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
אישה הפרם ויהוה יסלח לה * כל נדר
וכל

וכל שמעתי אסר לענת נפש אישה יקימנו
 ואישה יפרנו ואם החרש יהריש ליה אישה
 מיום אל יום והקים את כל נרדיה או את כל
 אסריה אשר עליה הקים אותם כי החרש
 לא כיום שמעו ואם דהפר יפר אתם אחרי
 שמעו ונשא את עונת אלה החקים אשר צוה
 יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו
 בנעדיה בית אביה *
 וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמת בני
 ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך
 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם
 אנשים לצבא ויהיו על מדין לרתת נקמת
 יהוה במדין אלף למטה אלף למטה לכל
 מטות ישראל ותשלחו לצבא וימסרו
 מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר
 אלף חלוצי צבא וישלח אתם משה אלף
 למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר
 הכהן לצבא וכלי הקדש והצרות התרועה
 בידו ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
 משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין הרגו
 על חלליהם את אוי ואת דקם ואת צור ואת

חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם
 בן בעור והרגו בחרב וישבו בני ישראל את
 נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמותם ואת כל
 מקניהם ואת כל הילם בזו ואת כל עריהם
 במושבתם ואת כל מידתם שרפו באש
 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם
 ובבהמה ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
 ואל עדרת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
 ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב
 אשר על ירדן ירחו* ויצאו
 משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
 לקראתם אל מחוץ למחנה ויקצף משה
 על פקודי החיל שרי האלפים ושדי המאות
 הבאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם
 משה היייתם כל נקמה הן הנה היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסר מעל בידהוה
 על דבר פעור ורתהי המנפה בעדת יהוה
 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשר ידעת
 איש למשכב זכר הרגו וכל הטף בנשים
 אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם ואתם
 חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל חרג גפש
 וכל

וכל נגע בחלל התחטאו ביום השלישי
 וביום השביעי אהם ושניכם וכל בגד וכל
 כלי עור וכל מעשה עוים וכל כלי עץ
 תתחטאו ויאמר אלעזר

הכהן אל אנשי הצבא הנאים למלחמה
 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את
 משה אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת
 את הברזל את הכדיל ואת העפרת כל
 דבר אשר יבא באש תעבירו באש
 וטהר אך כמי נדה יתחטא וכל אשר לא
 יבא באש תעבירו במים וכנסתם בגדיכם
 ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל
 המחנה * ויאמר יהוה אל משה

לאמר שא את ראש מלקוח השני באדם
 ובבהמה ארתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
 העדה וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה
 היצאים לצבא ובין כל העדה והרמת מכס
 ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
 אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
 ומן החמרים ומן הצאן ממחציתם תקחו
 ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממחצת

בני

בני ישראל תקח אחד אחו מן החמשים מן
 האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
 הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת
 משכן יהוה ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
 צוה יהוה את משה ויהי המלקוח יתר הכו
 אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף
 ושבעים אלף וחמשת אלפים ובקר שנים
 ושבעים אלף וחמרים אחד וששים אלף
 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב
 זכר כל נפש שנים ושלשים אלף ותהי המחצה
 חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש
 מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים
 וחמש מאות ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש
 מאות חמש ושבעים והבקר ששה ושלשים
 אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים וחמרים
 שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה
 אחד וששים ונפש אדם ששה עשר אלף
 ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש ויתן
 משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר צוה יהוה את משה * וממחצית בני
 ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים

ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
 אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש
 מאות ובקר ששה ושלשים אלף וחמרים
 שלשים אלף וחמש מאות ונפש אדם
 ששה עשר אלף ויקח משה ממהצת בני
 ישראל את האחז אחד מן החמשים מן
 האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי
 משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה ויקרבו אל משה הפקדים אשר
 לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות
 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש
 אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו
 איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
 כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
 לכפר על נפשתינו לפני יהוה ויקח משה
 ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
 מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו
 ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים
 שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות
 אנשי הצבא בזו איש לו ויקח משה ואלעזר
 הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות

ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה *

לפני

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום
מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה ויבאו בני גד
ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן
ואל נשיאי העדה לאמר עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם
ונבו ובען הארץ אשר הבה יהוה לפני
עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה ויאמרו אם מצאנו
חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל העברנו את הידדן ויאמר
משה לבני גד ולבני ראובן אחיכם יבאו
למלחמה זאתם תשבו פה ולמת תנואון
את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר
נתן להם יהוה כה עשו אבתיכם בשלח
אתם מקדש ברנע לראות את הארץ ויעלו
עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את
לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר
נתן להם יהוה ויחר אף יהוה ביום ההוא

וישבע 53 2 ב ג ג

וישבע לאמר אם יראו האנשים העללים
 ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את
 האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
 וליעקב כי לא מלאו אחרי בלתי כלב בן
 יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי
 יהודה ויחר אף יהודה בישראל וינעם במדבר
 ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה
 הרע בעיני יהוה ונהנה קמתם תחת אבתיכם
 תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון
 אף יהודה אל ישראל כי תשובו מאחריו
 ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם
 הזה ויגשו אליו ויאמרו
 גדרת צאן נבנה למקננו פרה וערים לטפנו
 ונאנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל עד
 אשר אב הביאנו אל מקומם וישב טפנו
 בערי המבצר מפני שבי הארץ לא נשוב
 אל בתינו עד הרתנחל בני ישראל איש
 נחלתו כי לא נחל אתם מעבר לירדן
 והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
 מזרחה
 ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר
 הזה

מלרע

מלעיל

הוזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ועבר
 לכם כל חלוצי את הירדן לפני יהוה עד
 הורישו את איביו מפניו ונכבשה הארץ
 לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה
 ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם
 לאחזה לפני יהוה ואם לא תעשון כן
 הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם
 אשר חמצא אתכם בנו לכם ערים לטפכם
 וגדרת לצנאתכם והיציא מפיכם תעשו
 ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר
 עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה טפנו נשינו
 מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד
 ועבדיך יעברו כל חלוצי צבא לפני יהוה
 למלחמה כאשר אדני דבר ויצו להם משה
 את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת
 דאשי אבות המטות לבני ישראל ויאמר
 משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן
 אתכם את הירדן כל חלוצי למלחמה לפני
 יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
 את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו
 חלוצים אתכם ונאחזו ברתכם בארץ כנען

ויענו

ויענו

ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר
 דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה נחנו נעבר
 הלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחות
 נחלתנו מעבר לירדן ויתן להם משה לבני
 גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף
 את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת
 עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי
 הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת
 ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעור
 ויגבהה ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי
 מבצר וגדרת צאן ובני ראובן בנו את השבון
 ואת אלעלא ואת קריתים ואת נבו ואת בעל
 מעון מוסכת שם ואת שבמה ויקראו בשמת
 את שמות הערים אשר בנו וילכו בני מכיה
 בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי
 אשר בה * ויתן משה את הגלעד למכיר בן
 מנשה וישב בה ויאיר בן מנשה הלך וילכד
 את חורתיהם ויקרא אתהן חות יאיר ונבת
 הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
 נבח בשמו
 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
 מצרים

מלרע

מלרע

מקמ

מצרים לצבאתם ביד משה וזאהרן ויכתב
משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה
ואלה מסעיהם למוצאיהם ויסעו מדעמסם
בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל
ביד רמה לעיני כל מצרים * ומצרים מקברים
את אשר הבה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
עשה יהוה שפטים ויסעו בני ישראל מדעמסם
ויחנו בסכת ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר * ויסעו מאתם וישב על פי
החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני
מגדל ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה ויסעו ממרה ויבאו אילמה
ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם ויסעו מאילם ויחנו על ים
סוף * ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין ויסעו
ממדבר סין ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה
ויחנו באלוש ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם
ולא היה שם מים לעם לשתות ויסעו מרפידם
ויחנו במדבר סיני ויסעו ממדבר סיני
ויחנו

מלעיל

211

ויחנו בקברת התאוה ויסעו מקברת התאוה
 ויחנו בהצרת ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה
 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ ויסעו מרמן
 פרץ ויחנו בלבנה ויסעו מלבנה ויחנו ברסה
 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה ויסעו מקהלתה
 ויחנו בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחנו
 בהרדה ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת
 ויסעו ממקהלת ויחנו ברתחת ויסעו מתחת
 ויחנו בתרח ויסעו מתרח ויחנו במתקה ויסעו
 ממתקה ויחנו בחשמנה ויסעו מחשמנה ויחנו
 במסרות ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן
 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ויסעו מחר
 הגדגד ויחנו ביטברתה ויסעו מיטברתה ויחנו
 בעברנה ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר ויסעו
 מעצין גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש ויסעו
 מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום ויעל
 אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם
 בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים בחדש החמישי באחד לחדש ואהרן
 בן שלש ועשרים ומאת שנה במרתו בהר
 ההר וישמע הכנעני מלך ערה
 והוא

והוא ישב בנגב בארץ כנען כבא בני ישראל
 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ויסעו מצלמנה
 ויחנו בפונן ויסעו מפונן ויחנו באבת ויסעו
 מאבת ויחנו בעיי העברים כגבול מואב ויסעו
 מעיים ויחנו בריבן גר ויסעו מריבן גר ויחנו
 בעלמן דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה
 ויחנו בהרי העברים לפני נבו ויסעו מהרי
 העברים ויחנו בערבית מואב על ירדן ירחו
 ויחנו על הירדן מבית הישמית עד אבל השטים
 בערבית מואב * וידבר יהוה

אל משה בערבית מואב על ירדן ירחו לאמר
 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
 עברים את הירדן אל ארץ כנען והורשתם
 את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל
 משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו
 ואת כל במותם תשמדו והורשתם את
 הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
 לרשת אתה והתנחלתם את הארץ כגודל
 למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
 תמעט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה
 הגודל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו

ואם לא תורישו את יישיב הארץ מפניכם
והיה אשר תורתו מהם לשכים בעיניכם
ולצנינם בצדיכם וצרתו אתכם על הארץ
אשר אתם ישבים בה וזהו כאשר דמיתני
לעשות להם אעשה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני
ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל
הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם
בגבלה ארץ כנען לגבלתיה והיה לכם פאת
נגב ממדבר צן על ידי ארום והיה לכם גבול
נגב מקצה ים המלח קדמה ונסב לכם הגבול
מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו

מלעיל

מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר
עצמנה ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים

מלעיל

וזהו תוצאתיו הימה וגבול ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים וזה יהיה
לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר
ההר מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת
הגבל צדדה ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר
עינן זה יהיה לכם גבול צפון והתאויתם לכם
לגבול קדמה מחצר עינן שפמרה וירד הגבל

ימין

משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומהה
על כתף ים כנרת קדמה וירד הגבול הירדנה
והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם
הארץ לגבלתיה סביב ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת
המטות וחצי המטה כי לקחו מטה בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית
אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם שני
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר
לירדן ירחו קדמה מזרחה *

וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה תקחו לנחל את הארץ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ולמטה
בני שמעון שמואל בן עמיהוד למטה בנימין
אלידר בן כסלון ולמטה בני דן נשיא בקי בן
יגלי לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל
בן אפר ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן
שפטן ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך
המטה

ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזון
 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי
 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל
 בארץ כנען *

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
 ירחו לאמר צו את בני ישראל ונתנו ללוים
 מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים
 סביבתיהם תתנו ללוים והיו הערים להם
 לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם
 ולכל חיתם ומגרשי הערים אשר תתנו
 ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב
 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים
 באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת
 ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
 באמה והעיר כהוך זה יהיה להם מגרשי
 הערים ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש
 ערי המקלט אשר תתנו לנש שמה הרצה
 ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר כל
 הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה
 עיר אתהן ואת מגרשיהן והערים אשר תתנו

בגול

מאחזת בני ישראל מאת הרב הרבו ומאה
 המעט תמעיטו איש כפי גחלתו אשר ינחלו ^{3 קניז}
 יהן מעריו ללנים *

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי אתם עכרים את
 הירדן ארצה כנען והקריתם לכם ערים ערי
 מקלט תהיינה לכם וגם שמה רצח מכה נפש
 בשגגה והיו לכם הערים למקלט מגאל
 ולא ימות הרצח עד עמרו לפני העדה
 למשפט והערים אשר תתנו שש ערי
 מקלט תהיינה לכם את שלש הערים
 תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו
 בארץ כנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל
 ולגר ולחושב בתוכם תהיינה שש הערים
 האלה למקלט לנום שמה כל מכה נפש
 בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח
 הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
 ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת
 הרצח או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו
 וימת רצח הוא מות יומת הרצח גאל הדם
 הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו

ואם

ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו
 בצדיה וימת או באיבה הכהו בידו וימת
 מות יומת המכה רצה הוא גאל הדם ימית
 את הרצה בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה
 הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה
 או בכל אכן אשר ימות בה בלא ראות ויפל
 עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש
 דעתו ושפטו העדה בין המכה ובין גאל
 הדם על המשפטים האלה והצילו העדה
 את הרצה מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה
 אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
 מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן
 הקדש ואם יצא יצא הרצה את גבול עיר
 מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם
 מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצה גאל הדם את
 הרצה אין לו דם כי בעיר מקלטו ישב עד
 מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל
 ישוב הרצה אל ארץ אחזתו והיו אלה לכם
 לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם
 כל מכה נפש לפי עדים ירצה את הרצה
 ועד אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו
 כפר

מלכע

כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למורת כי
 מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
 מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מורת הכהן
 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי
 הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר
 לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו ולא
 תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה
 אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך
 בני ישראל *

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
 בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
 לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני
 ישראל ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את
 הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני
 צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
 לבנתיו ויהיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
 לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף
 על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל
 נחלתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
 ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה
 להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן

ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 כן מטה בני יוסף דברים זה הדבר אשר
 צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת
 מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה
 לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת
 מטה אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בת
 ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד
 ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען
 יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו ולא
 תסב נחלה ממטה למטה אחד כי איש כ"ג
 בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד *
 ותהיינה מחלה תרצה והגלה ומלכה ונעה
 בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים ממשפחת
 בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
 על מטה משפחת אביהן אלה המצוות
 והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
 בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו

ספר

דברים

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

בלתי נקודות

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מהמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבד
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים באותיות גדולות וכו'
מהובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזדרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS,
SINE PUNCTIS.

Magno labore, & industria, accura-
tissimé correcti præ omnibus qui
hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,
Anno a mundo creato, 5527.

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון
ובבית הבהור ישראל מונדווי:

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

1. *Admission* 2.
3. *Admission* 4. *Admission*
5. *Admission* 6. *Admission*
7. *Admission* 8. *Admission*
9. *Admission* 10. *Admission*

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
 ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
 סוף בין פארן ובין תפל ולכן וחצרת ודי זהב
 אחד עשר יום מחרב דרך היר שעה עד
 קדש ברנע ויהי בארבעים שנה בעשתי
 עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל
 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם *
 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
 בעשתרת באדרעי בעבר הירדן בארץ
 מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
 לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר
 רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם וכאו
 הר האמרי ואל כל שכניו בערבה ברהר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הבנעני
 והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת * דאה
 נרתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם

ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבדי שאת אתכם יהוה אלהיכם הרבה
 אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב
 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף
 פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם *
 איכה אשא לבדי מרחמכם ומשאכם וריבכם
 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
 לשבטיכם ואשימם בראשיכם ורתענו אתי
 ורתאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות
 ואקה את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
 אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
 עשרות ושמרים לשבטיכם ואצוה את שפטיכם
 בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
 צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו לא תכירו
 פנים במשפט כקטן כגדול תשמעון לא
 קדש רתגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
 והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו
 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
 אשר תעשון ונסע מחרב ונלך את כל
 המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם
 דרך

דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
 אתנו ונבא עד קדש ברנע ואמר אלכם
 באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את
 הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
 אבתיך לך אל תירא ואל תחת * ותקרבון
 אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
 ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
 את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
 אשר נבא אליהן ויטב בעיני הדבר ואקה
 מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט
 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל
 וירגלו אתה ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
 אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ
 אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא אביתם
 לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
 להשמידנו אנה אנחנו עלים אחינו המסו את
 לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולת
 ובעזרת בשמים וגם בני ענקים ראינו עש

2173

מלרע

ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם
 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
 ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם
 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה
 אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך
 אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה
 ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם
 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם
 באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
 ובענן יומם וישמע יהוה את קול דבריכם
 ויקצף וישבע לאמר אם יראה איש באנשים
 האלה הרור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
 נשבעתי לתת לאבותיכם זולתי כלב בן יפנה
 הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה
 ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה גם כי התאנף
 יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם
 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה
 אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל * ומפכם
 אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו
 היום טוב ורע הנמה יבאו שמה ולהם אתננה
 זהם ירשנה ואתם פנו לכם וסעו המדברה

דרך ים סוף ורתענו ורתאמרו אלי חטאנו ליהוה אנהנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ורתחגרו איש את כלי מלחמתו ורתהינו לעלת ההרה ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזרו ותעלו ההרה ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד תרמה ורתשבו ותכבו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים * ויאמר יהוה אלי לאמר

רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמדתם מאד אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר-אכל השברו מאתם בכסף ואבלתם

וגם

וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם כי
 יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע
 לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים
 שנה יהוה אלהיך עמך לא הסרת דבר
 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים
 בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין
 גבר ונפץ ונעבר דרך
 מדבר מואב ויאמר יהוה אלי אל תצר
 את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא
 אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי
 את ער ירשה האמים לפנים ישבו בה עם
 גדול ורב ורם כענקים רפאים יחשבו
 אף הם כענקים והמאנים יקראו להם
 אמים ובשעיר ישבו החרדים לפנים ובני
 עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו
 תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשהו
 אשר נתן יהוה להם עתה קמו ועברו לכם
 את נחל זרד ונעבר את נחל זרד והימים
 אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו
 את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם
 כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
 כאשר

כאשר נשבע יהוה ללהם וגם יד יהוה היתה
 בם ללהם מקרב המחנה עד חמם ויהי
 כאשר רתמו כל אנשי המלחמה למנת מקרב
 העם וידבר יהוה אלי

לאמר אתה עבר היום את גבול מואב את
 ער וקרבת מול בני עמון אל הצדס ואל
 התגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך
 ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה ארץ רפאים
 תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים
 והעמנים יקראו להם זמזמים עם גדול ורב
 ודם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם
 וישבו רתתם כאשר עשה לבני עשו הישבים
 בשעיר אשר השמיד את החדי מפניהם
 וירשם וישבו רתתם עד היום הזה והעוים
 הישבים כחצרים עד עזה כפתרים היצאים
 מכפתר השמידם וישבו רתתם קומו סעו
 ועברו את נחל אבנן ראה נתתי בידך את
 סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש
 והתגר בו מלחמה היום הזה אחל תת פחדך
 ויראתך על פני העמים רתת כל השמים
 אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך
 ואשלח

ואשלה מלאכים ממדבך קדמור אל סיחון
 מלך חשבון דברי שלום לאמר אעברה
 בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור
 ימין ושמאול אכל בכסף תשברני ואכלתי
 ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
 ברגלי כאשר עשו לי בני עשו הישבים
 בשעיר ורמואים הישבים בער עד אשר
 אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה
 אלהינו נתן לנו ולא אבה סיחון מלך חשבון
 העברנו בו כי הקשה יהוה אליך את
 דוחו ואמץ את לבנו למען תרתו בידך כיום
 הזה * ויאמר יהוה אלי דאה
 החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל
 דש לרשת את ארצו ויצא סיחון לקראתנו
 הוצא וכל עמו למלחמה יהצה ויתנהו יהוה
 אלהינו לפנינו ונגך אתו ואת בנו ואת כל עמו
 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל
 עיר מרתם ורנשים והטף לא השארנו שריד
 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכרנו
 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
 בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגכה
 ממנו

ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו רק אל
 ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי
 ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו ונפן ונעל
 דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
 הוא וכל עמו למלחמה אדרעי ויאמר יהוה
 אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
 כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית
 לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן
 ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד
 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא הירתת
 קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר
 כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן כל אלה
 ערים בצורת חומה גבהה דלתים ובריה לבד
 מערי הפרזי הרבה מאד ונחרם אותם כאשר
 עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר
 מתם הנשים והטף וכל הבהמה ושלל הערים
 בזונו לנו ונקח בעת ההוא את הארץ מיד
 שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל
 ארנן עד הר חרמון צידנים יקראו לחרמון
 שרין והאמרי יקראו לו שניר כל ערי המישר
 נו א i 56 וכל

וכל הגלעד וכל הכשן עד סלכה ואדרעי ערי
 ממלכת עוג בכשן כי רק עוג מלך הכשן נשאר
 מיהר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה
 הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע
 אמות רחבה באמת איש ואת הארץ הזאת
 ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן
 וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי
 ויתר הגלעד וכל הכשן ממלכת עוג נתתי לחצי
 שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הכשן
 ההוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח
 את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי
 ויקרא אתם על שמו ארץ הכשן חות יאיר עד
 היום הזה * ולמכיר נתתי את הגלעד ולראובני
 ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
 וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון והערבה
 והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח
 תחת אשדת הפסגה מזרחה ואצו אתכם בעת
 ההוא לאמר יהוה אלהיכם נהן לכם את הארץ
 הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם
 בני ישראל כל בני חיל רק נשיכם ומפכם
 ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם
 אשר

אשר נתתי לכם * עד אשר יניח יהוה לאחיכם
 ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
 לירשתו אשר נתתי לכם ואת יהושוע צויתי
 בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר
 עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה
 כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
 עבר שמה לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
 הנלחם לכם ואתחנן אל

הנני צאתי

יהוה בעת ההוא לאמר אדני יהוה אתה החלות
 להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
 כמעשיך וכגבורתך אעברה נא ואראה את
 הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב
 הזה והלבנן * ויתעבר יהוה בי למענכם ולא
 שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף
 דבר אלי עוד בדבר הזה עלה ראש הפסגה
 ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה
 בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה וצו את
 יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם
 הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה

קדש

ונשב בגיא מול בית פעור *
 ועתה ישראל שמע אל החקים זאל המשפטים
 אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי
 אבותיכם נתן לכם לא תספו על הדבר אשר
 אנכי מצוה אתכם זלא תגרעו ממנו לשמר את
 מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל
 פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך ואתם הדבקים
 ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום * דאה למדתי
 אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי
 לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
 לרשתה ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל
 החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי
 הגדול הזה כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
 קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו
 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
 ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום
 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח

את

את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך
כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום
אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר
יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את
דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים
אשר הם היים על האדמה ואת בניהם ילמדון
ותקרבו ותיעמדון תחת ההר וההר בער באש
עד לב השמים חשך ענן וערפל וידבר יהוה
אליכם מרתוך האש קול דברים ארתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול ויגד לכם את
בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לחות אבנים וארתי צוה יהוה
בערת ההוא ללמד אתכם הקים ומשפטים
לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא
ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
מתוך האש פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה תבנית
כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים תבנית כל דמש באדמה
תבנית כל דגה אשר במים מרתחת לארץ
ופן

כרטיסי

כרטיסי

ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש
 ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
 זנרחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק
 יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל
 השמים ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
 מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה
 כיום הזה וירחוקה הרתאנף בי על דבריכם
 וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא
 אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נחלה כי אנכי מת בארץ הזאת אינני
 עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את
 הארץ הטובה הזאת השמרו לכם פן תשכחו
 את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך
 יהוה אלהיך כי יחווה אלהיך אש אכלה הוא
 אל קנא

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
 והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
 הדע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו העידרתי
 בכם היום את השמים ואת הארץ כי אכר
 תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
 את

את הירדן שמה לרשה לא תאריכן ימים
עליה כי השמר תשמדון והפיץ יהוה
אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג יהוה אתכם שמה ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עין ואכן אשר
לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
ידיהן ובקשרתם משם את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל
נפשך בצר לך ומצאוך כל הדברים
האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה
אלהיך ושמעת בקלו כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ידפך ולא ישהיך ולא ישכת
את ברית אבתיך אשר נשבע להם כי שאל
נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן
היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו השמע פלעיל
עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר קדש
שמעת אתה ויחי או הנסה אלהים לבוא לקחת קדש
לו גוי מקרב גוי במסת בארת ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים

ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
 אלהיכם במצרים לעיניך אתה הוראת
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו
 מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
 הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
 אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים
 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
 להביאך לתת לך את ארצם נהלה כיום הזה
 וידעת היום ודושבת אל לבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו
 ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך כל הימים *
 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
 מזרחה שמש לגם שמרה רוצח אשר ירצח
 את דעהו בכלי דעת והוא לא שנא לו
 מתמל שלשם ונס אל אחת מן הערים האל
 והי את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
 ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בכשן
 למנשי

למנשי וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
 ישראל אלה העזת והחקים והמשפטים ^{בחולס}
 אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
 ממצרים בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
 בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים וירשו את ארצו ואת ארץ עוג
 מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן מזרח שמש מערער אשר על שפת
 נחל ארנן ועד הר שיאן הוא תרמון וכל ^{עין עמל}
 הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה
 תחת אשדת הפסגה *

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע
 ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
 דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמדתם
 לעשתם יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב
 לא את אבותינו כרת יהוה את הכרית הזאת
 כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים פנים ^{רפוייה}
 בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד
 לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש

ולא עליהם כהר לאמר
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
 מצרים מבית עבדים לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני לא תעשה לך
 פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל
 ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
 לארץ לא תשרתחורו להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
 על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי
 ועשה חסד לאלפים לארהבי ולשמרי
 מצותי לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
 את שמו לשוא שמור את
 יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך
 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום
 השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך וברתך ועבדך ואמתך
 ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר
 בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך
 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך
 יתוה אלהיך משם ביר חזקה ובזרע נטויה
 על

עמוד רכה זאתחנן Pag. 225

על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת כבד את אביך ואת אמך

כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכך ימך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך

נהן לך לא תרצח ולא

תנאף ולא תגנב ולא

הענה ברעך עד שוא ולא

תחמר אשת רעך ולא

תתאווה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו

וחמרו וכל אשר לרעך * את

הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלתכם
ברוך מרתוך האש הענן והערפל קול גדול

ולא יסף ויכרתכם על שני לחת אננים

וירתנס אלי ויהי כשמעכם את הקול מתוך
החשך ודוהר בער באש ורתקרבון אלי כל

ראשי שבטיכם וזקניכם ורתאמרו הן הראנו

יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו

שמענו מרתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר

אלהים את האדם וחי ועתה למה נמות

כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיים

אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד

גו ב 2 57 ומתנו

קדש ומתנו כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים
 חיים מרבר מתוך האש כמנו ויחי קרב אתה
 ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת
 הדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
 אליך ושמענו ועשינו וישמע יהוה את קול
 דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
 שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו
 אליך היטיבו כל אשר דברו מי יתן ויהיה
 לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל
 מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם
 לעלם לך אמר להם שובו לכם לאהליכם
 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל
 המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
 ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה
 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
 ארתכם לא תסרו ימין ושמאל בכל הדרך
 אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
 תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר
 תירשון וזאת המצוה החקים והמשפטים
 אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
 בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
 למען

למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל
 חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך ארתה ובנך
 ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכן ימיך ושמעת
 ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר
 הרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
 לך ארץ זבת חלב ודבש *
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבת
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת
 בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך וקשרתם לאות על ירך והיו
 לטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך והיה כי יביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטבת
 אשר לא בנית ובתים מלאים כל טוב אשר לא
 מלאת וברת הצובים אשר לא חצבת כרמים
 וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת השמר
 לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים את יהוה אלהיך תירא
 ואתו

ואתו תעבד ובשמו תשבע לא תלכון אחרי
אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיכם כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמירך מעל
פני האדמה לא תנסו

את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם נמסה צפתח

שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
ועדויותי וחקי אשר צוך ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את מלעיל

הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך
להודף את כל איביך מפניך כאשר דבר
יהוה כי ישאלך בנך מחר

לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם ואמרת לבנך
עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה
ממצרים כיד חזקה וירגן יהוה אותה ומפתים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו
לעינינו ואורנו הוציא משם למען הביא אתנו
להת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו
ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה
ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים
לחיתנו

לחיתנו כהיום הזה וצדקה תהיה לנו כי נשמך
 לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה
 אלהינו כאשר צונו * כי
 יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
 שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך ורחתי
 והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי
 והיבוסים שבעה גוים רבים ועצומים ממך ונתנם
 יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם רחרי
 אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם ולא
 תתחתן כם בהך לא תתן לבנו ובתו לא תקח
 לבנך כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים
 אחרים וחרה אף יהוה בכם ורשמידך מרהר
 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תרתצו
 ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם
 תשרפון באש כי עם קדוש אתה ליהוה
 אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם
 סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה לא
 מרבכם מכל העמים השק יהוה בכם ויבחר
 בכם כי אתם המעט מכל העמים כי מאהבת
 יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע
 לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
 ויפדך

ויפרך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים *
 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל
 הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
 מצותו לא אלף דור ומשלם לשנאיו אל
 פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו
 ישלם לו ושמרת את המצוה ואת החקים
 ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
 לעשותם

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
 ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך
 לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
 לאבותיך וארהבך וברכך והרבך וברך פרי
 בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך
 שגר אלפיק ועשרת צאנך על האדמה
 אשר נשבע לאבותיך לתת לך * ברוך תהיה
 מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
 ובברמתך והסיר יהוה ממך כל חלי וכל
 מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
 בך ונתנם בכל שנאיך ואכלת את כל
 העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס
 עינך עליהם ולא תעבר את אלהיהם כי
 מוקש

מוקש הוא לך
 כי תאמר
 בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה
 אוכל להודישם לא תירא מהם זכר
 תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה
 ולכל מצרים המסת הגדלת אשר ראו
 עיניך והאתת והמפתים והיר החזקה
 והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך
 בן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם וגם את הצרעה ישלח
 יהוה אלהיך בם עד אנד הנשארים
 והנסתרים מפניך לא תערץ מפניהם כי
 יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא * ונשל
 יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט
 מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך
 חית השדה ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם
 מהומה גדלה עד השמדם ונתן מלכיהם
 בדרך והאבדת את שמם מרתחת השמים
 לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם פסילי
 אלהיהם תשרפון באש לא תחמר כסף וזהב
 עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועברת
 יהוה אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך
 נח א i 58 והיית

והיית חרם כמהו שקץ השקצנו והעב תהעבנו
כי חרם הוא
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך
יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לגסתך לדעת את אשר בלבבך
התשמר מצורתו לא ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדם שמלתך לא בלחה מעליך ורגלך
לא בצקה זה ארבעים שנה וידעת עם לבבך
כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך
מיסרך ושמרת את מצורת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו וליראה אתו כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ורתמת יצאים בבקעה וברור ארץ חטה
ושערה וגפן ורתאנה ודמון ארץ זית שמן
ודבש ארץ אשר לא במסכנת תאכל ברה
לחם

לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה
 ברזל ומרהרריה תחצב נחשת ואכלת
 ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
 הטבה אשר נתן לך * השמר לך פן תשכח את
 יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
 וחקתיו אשר אנכי מצוך היום פן תאכל
 ושבעת וברתים טובים תבנה וישבת ובקרך
 וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
 לך ירבה ורם לבבך ושכחת את יהוה
 אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים
 המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך
 מים מצור החלמיש המאכלך מן במדבר
 אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען
 נסתך להיטבך באחריהך ואמרת בלבבך
 כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה וזכרת
 את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות
 חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
 לאבתיך כיום הזה

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
 והולכת אחרי אלהים אחרים ועברתם
 נח ב 2 58 והשתחווית

והשרתחיות להם הערתני בכם היום כי אבר
 תאבדון כגוים אשר יהוה מאביר מפניכם
 כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
 אלהיכם

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא
 לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת
 ובצרת בשמים עם גדול זרם בני ענקים אשר
 אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק
 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
 אש אכלה הוא ישמידם ויהוה יכניעם לפניך
 והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
 לך * אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם
 מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
 את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
 מורישם מפניך לא בצדקתך ובישר לבבך
 אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
 האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען
 הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב וידעת כי לא
 בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
 הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה

הו"ו בקמץ

זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים
הייתם עם יהוה ובחרב הקצפתם את יהוה
וירתאנף יהוה בכם להשמיר אתכם בעלתי
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי וירתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחות
הברית ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי
שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה ויאמר
יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא הרף ממני ואשמידם ואמחה
את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי
עצום ורב ממנו ואפן וארד מן ההר וההר
בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי
וארא

וארא והנה הטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
 לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר
 צוה יהוה אתכם ואתפש בשני הלחת ואשלכם
 מעל שתי ידי ואשכרם לעיניכם ואתנפל
 לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים
 לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
 כל הטאתכם אשר הטאתם לעשות הרע
 בעיני יהוה להכעיסו כי יגרתי מפני האף
 ורחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
 אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל
 גם בעד אהרן בעת ההוא ואת הטאתכם
 אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו
 באש ואכת ארנו טחון היטב עד אשר דק
 לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הידר מן
 ההר וברתבערה ובמסרה ובקברת הרתאורה
 מקצפים הייתם את יהוה ובשלח יהוה אתכם
 מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ
 אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם
 ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו ממרים
 הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם ואתנפל
 לפני

לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים
 הלילה אשר התנפלת כי אמר יהוה להשמיד
 אתכם ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה
 אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך
 אשר הוצאת ממצרים כיד חזקה זכר
 לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן
 אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל הטאתו
 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי
 יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר
 להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר
 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל

ובזרעך הנטויה *
 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות
 אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית
 לך ארון עץ ואכתב על הלחת את הדברים
 אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת
 ושמתם בארון ואעש ארון עצי שטים ואפסל
 שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני
 הלחת בידי ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
 את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי
 ואפן

ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון
 אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צותי יהוה ובני
 ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם
 מה אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו
 משם נסעו הגרגרה ומן הגרגרה יטבתה ארץ
 נחלי מים בעת ההוא הכדיל יהוה את שבט הלוי
 לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה על כן לא
 היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו
 כאשר דבר יהוה אלהיך לו ואנכי עמדתי בהר
 בימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
 וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה
 יהוה השחיתך ויאמר יהוה אלי קום לך למסע
 לפני העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר
 נשבעתי לאבתם לתת להם *

וערתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
 כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
 דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
 בכל לבבך ובכל נפשך לשמר את מצות
 יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
 לך הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים

הארץ

הארץ וכל אשר בה רק באבתיך השק יהוה
 לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם ככם
 מכל העמים כיום הזה ומלתם את ערלת
 לבבכם וערפכם ללא תקשו עוד כי יהוה
 אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
 האל הגדל הגבר והנודא אשר לא ישא פנים
 ולא יקח שחד עשה משפט יתום ואלמנה
 ואהב גר לתת לו להם ושמלה ואהבתם את
 הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים את יהוה
 אלהיך תירא אתו ותעבד ובו תדבק ובשמו
 תשבוע הוא תדליתך והוא אלהיך אשר
 עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה
 אשר ראו עיניך בשבעים נפש ידו אבתיך
 מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
 השמים לרב* ואהבת את יהוה אלהיך
 ושמרת משמרתו וחקרתיו ומשפטיו ומצודתיו
 כל הימים וידערתם היום כי לא את בניכם
 אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה
 אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה
 זאת אתתיו זאת מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל אדני

○ קריש
 * חול
 ○ קריש
 * חול

ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר
 הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם
 ויאבדם יהוה עד היום הזה ואשר עשה לכם
 במדבר עד כאכם עד המקום הזה ואשר עשה
 לדתן ולאבירם בני אֱלֵיָאב בן ראובן אשר
 פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם
 ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם
 בקרב כל ישראל כי עיניכם הראת אֵת כל
 מעשה יהוה הגדל אשר עשה ושמרתם את
 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עבדים
 שמה לרשתה ולמען תאריכו ימים על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם
 ארץ זבת חלב ודבש * כי הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים
 הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
 והשקית ברגלך כגן הירק והארץ אשר אתם
 עבדים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
 השמים תשתה מים ארץ אשר יהוה אֱלֹהֶיךָ
 דרש אתה תמיד עיני יהוה אֱלֹהֶיךָ בה מרשית
 השנה ועד אחרית שנה

צִלְרֵי וצִתְבִיר

מלעיל

והיה

אם

אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ורתירשך
ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם
והרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת לדם כימי
השמים על הארץ * כי אם
שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו
נט ב 2 59 והוריש

והודיש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם כל המקום
אשר הדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן
המדבר והלבנון מן הנדר נהר פרת ועד
הים האחרון יהיה גבלכם לא יתיצב איש
בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם
על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר
לכם ראה אנכי נתן לפניכם

היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
היום והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם והיה כי יביאך

יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת
הקללה על הר עיבל הלא המה בעבר הירדן
אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה כי אתם
עברו את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם

בה * ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום אלה
החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות
בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר
תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ונתצתם
את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם
תשדפון באש ופסילי אלהיהם תגרעון
ואבדתם את עזמם מן המקום ההוא לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה *
והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וציאנכם ואכלתם שם
לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו כי לא בארתם עד ערזה אל המנוחה
ואל

ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך ועברתם
 את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם
 מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב
 וישבתם בטח * והיה המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את
 כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
 מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבהר נדריכם
 אשר תדרו ליהוה ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 ואמהתיכם והדלוי אשר בשעריכם כי אין
 לו חלק ונחלה אתכם השמר לך פן תעלה
 עלתיך בכל מקום אשר תראה כי אם במקום
 אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה
 עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה רק
 בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
 יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
 והטהור יאכלנו כצבי וכאיל רק הדם לא תאכלו
 על הארץ תשפכנו כמים לא תוכל לאכל
 בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך וכבדת
 בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
 ותרומת ירך כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
 במקום

במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה
ובנך וברתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלח ירך השמר לך פן תעזב את הלוי כל
ימך על אדמתך כי ירחיב
יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת
אכלה בשר כי תאודה נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות
נפשך אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל
בן תאכלנו הטמא והטהור יהדו יאכלנו רק
חוק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
ולא תאכל הנפש עם הבשר לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים לא תאכלנו למען
ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
יהוה רק קדשין אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה ועשית
עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר

והבשר האכל שמור ושמעת את כל הדברים
 האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך
 אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני
 יהוה אלהיך * כי יכרית
 יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמח
 לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת
 בארצם השמר לך פן הנקש אחריהם אחרי
 השמרם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר
 איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
 כן גם אני לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל
 תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי
 גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש
 לאלהיהם את כל הדבר אשר אנכי מצוה
 אתכם אתו תשמרו לעשות לא תכף עליו ולא
 תגרע מזמנו

כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונרין
 אליך אות או מופת זבא האות והמופת אשר
 דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
 אשר לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל
 דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא
 כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
 הישכם

הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל
 לבבכם ובכל נפשכם אחרי יהוה אלהיכם
 תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
 ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תהבקון
 והנביא הוא או חלם החלום הוא יומת כי
 דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
 מארץ מצרים והפוך מבית עבדים להדיחך
 מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
 ובערת הרע מקרבך כי

יסיתך אחיך בן אמך או בנך או ברתך או
 אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
 לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
 לא ידעת אתה ואבתיך מאלהי העמים
 אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
 ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא תאבה
 לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו
 ולא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג תהרגנו
 ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
 באחרונה וסקלרתו באבנים ומת כי בקש
 להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים וכל ישראל ישמעו

שג 73

דפה

ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך כי תשמע באהת עריך

אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ודרשת וחקרת ושאלת היטב

והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
בקרבך הבה תכה את ישבי העיר ההוא לפי

חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה
לפי חרב ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה

ושדפת באש את העיר ואת כל שללה כליל
ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד

ולא ידבק בדרך מאומה מן החרם למען ישוב
יהוה מהרון אפיו ונתן לך רחמים ורחמך

והקרבך כאשר נשבע לאבותיך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר

אנכי מצויד היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך * בניס אתם ליהוה

אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין
עמיכם למה כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך

יבך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל
העמים

3קמז

העמים אשר על פני האדמה לא
 תאכל כל תועבה זאת הבהמה אשר תאכלו
 שור שה כשבים ושה עזים איל וצבי ויחמור
 ואקו ודישן ותאו וזמר וכל בהמה מפרסת
 פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה
 בבהמה אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו
 ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את
 הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
 המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם ואת
 החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא
 הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
 תגעו את זה תאכלו מכל אשר
 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו
 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
 טמא הוא לכם כל צפור טהרה
 תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
 והעזניה והראה ואת האיה והדיה למינה ואת
 כל ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס ואת
 השחף ואת הנץ למינהו את הכוס ואת הינשוף
 והתנשמת והקאת ואת הרחמה ואת השלד
 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעמלף
 ס ב 2 60 וכל

וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו
 כל עוף טהור תאכלו לא תאכלו כל נבלה

רפה

לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר
 לנכרי כי עם קדוש אתה ליהודה אלהיך לא

פוע

תבשל גדי בחלב אמו *

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה

שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום

אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך

ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה

את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה ממך הדרך

כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר

יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך

יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך

והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו

ונתתה הכסף בכל אשר תאורה נפשך בבקר

ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך

ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה

וכיתך והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי

אין לו חלק ונחלה עמך

מקצה
 שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך

בשנה ההוא והנחת בשעריך וכל הלוי

כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר ויהיתום
 והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
 תעשה * מקץ שבע שנים תעשה

שמטה וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה
 ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת
 אחיו כי קרא שמטה ליהוה את הנכרי ותגש
 ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך אפס כי לא

7127

יהיה כך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה רק אם
 שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
 זאת כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום כי
 יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך ורהעבטת
 גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
 ובך לא ימשלו כי יהיה כך

אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא
 תקפץ את ירך מאחריך האביון כי פתה תפתח
 את ירך לו וזהעבט תעביטנו די מחסרו אשר
 יחסר לו השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך
 בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה

7127

ורעה

7127

ורעה עיניך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא
 עליך אל יהוה והיה בך חטא נתון תתן לו ולא ירע
 לבכך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
 אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ירך כי
 לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
 לאמר פתח תפתח את ירך לאחיק לעניך ולאביון
 בארצך כי ימכר לך אחיק

העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
 השביעת תשלחנו חפשי מעמך וכי תשלחנו
 חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם העניק תעניק
 לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
 אלהיך תתן לו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
 ויפרך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר
 הזה היום והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי
 אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך ולקחת את
 המרצע ונתתה באזנו וברלת והיה לך עבד
 עולם ואף לאמתך תעשה כן לא יקשה בעיניך

הכף דגוש

בשלחך ארתו חפשי מעמך כי משנה שבר
 שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך
 בכל אשר תעשה *

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
 תקדיש

ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
 לאהליך ששת ימים תאכל מצות וביום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
 מלאכה שבעה שבעת הספר

לך מהחל תרמש בקמה תחל לספר שבעה
 שבעות ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
 מסת נדבת ירך אשר התן כאשר יברכך
 יהוה אלהיך ושמחת לפני יהוה אלהיך
 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
 בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
 שם וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
 ועשית את החקים האלה *

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך
 מגרנך ומיקבך ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
 אשר בשעריך שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך

בכל הבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח צחולס ומהפך

שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני רפה ומקף

יהוה

יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ^{3 ק"ז}
 ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני
 יהוה ריקם איש כמתנת ידו כנרבת יהוה
 אלהיך אשר נתן לך שפטים
 ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
 משפט צדק לא תטה משפט לא תכיר פנים
 ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים
 ויסלף דברי צדיקים צדק תרדף למען
 תחיה וירשת את הארץ אשר יהנה אלהיך
 נתן לך * לא תטע לך אשרה
 כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לך ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה
 אלהיך לא תזבח ליהוה אלהיך
 שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר דע כי
 תועבת יהוה אלהיך הוא כי
 ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את
 הרע בעיני יהוה אלהיך לעבד בריתו וילך
 ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
 או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי

והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמר
 נכון הדבר נעשתה הרתועבה הזאת בישראל
 והוצאת את האיש ההוא או את האישה ההוא
 אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערך
 את האיש או את האישה וסקלתם באבנים
 ומתו על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת
 המת לא יומת על פי עד אחד יד העדים תהיה
 בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה

ובערת ה'רע מקרבך *

כול קמץ

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין
 לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשערך וקמת
 ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה
 בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט
 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
 ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל
 אשר יודוך על פי התורה אשר יודוך ועל
 המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
 הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל ויהאיש
 אשר יעשה בזהו לבלתי שמע אל הכהן העמר
 לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת
 האיש

האיש ההוא ובערת הרע מישראל וכל העם
 ישמעו ויראו ולא יזדון עוד * כי
 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ^{37 קמ"ז}
 וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
 ככל הגוים אשר סביבתי שום תשים עליך מלך
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים
 עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר
 לא אחיך הוא רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
 את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר
 לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה
 לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו
 מאד והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו
 את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
 חלויים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
 ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל
 דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם
 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
 ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל * לא
 יהיה לכהנים חלויים כל שבט לוי חלק ונחלה
 עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו
 סא ב 2 61 ונחלה

ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר לו וזה

יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבתי
הזבת אם שור אם שהונתן לכהן הזרע והלהיים
והקברה ראשית דגנך תירשך ויצהודך
וראשית גז צאנך נתן לו כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כל הימים * וכי

יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל
אשר הוא גר שם ובא בכל אור נפשו אל
המקום אשר יבחר יהוה ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני
יהוה חלק חלק יאכלו לבד ממכריו על
הצבות כי אתה בא אל

הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כתועבת הגוים ההם לא ימצא בך
מעביר בנו וברתו באש קסם קסמים מעונן
ומנחש ומכשף וחכר חכר ושאל אוב וידעני
ודרש אל המתים כי תועבת יהוה כל עשה
אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם מפניך תמים תהיה עם יהוה
אלהיך

אלהיך * כי הגוים האלה אשר אתה יורש
 אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה
 לא כן נרתן לך יהוה אלהיך נביא מקרבך
 מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
 תשמעון ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
 בחרב ביום הקהל לאמר לא אכף לשמע
 את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת
 לא אראה עוד ולא אמות ויאמר יהוה אלי
 היטיבו אשר דברו נביא אקים להם מקרב
 אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
 את כל אשר אצונו והיה האיש אשר לא
 ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי
 אדרש מעמו אך הנביא אשר יזיד לדבר
 דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר
 ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא
 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר
 לא דברו יהוה אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא דברו יהוה בזרון דברו הנביא לא רגור
 ממנו כי יכרית יהוה אלהיך
 את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
 וירשתם

זה הכלל כל גתן לך, גתן לך הנגינה תחת הנוץ, וכל גתן לך
 גתן לך הנגינה תחת התיץ

וירשתם וישבתו בעריהם ובבתיהם שלוש
 ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהודה
 אלהיך נתן לך לרשתה רכין לך הדרך
 ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהודה
 אלהיך והיה לנום שמה כל רצה וזה דבר הרצה
 אשר ינום שמה וחי אשר יכה את
 רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל
 שלשם ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
 עצים ונדרחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל
 הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא
 ינום אל אחת הערים האלה וחי פן ירדף
 גאל הדם אחרי הרצה כי יחס לבכו והשיגו
 כי ירבה הדרך והכהו נפש וליז אין משפט
 מות כי לא שנה הוא לו מתמול שלשום על
 כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך
 ואם ירהיב יהודה אלהיך את גבלך כאשר
 נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר
 דבר לרתת לאבותיך כי תשמר את כל המצוה
 הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום
 לאהבה את יהודה אלהיך וללכת בדרכיו
 כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
 השלש

מלעיל

השלוש

השלש האלה ולא ישפך דם נקי בקרב
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה
עליך דמים

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלו ושלחו
וקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל

הדם ומת לא תחוס עינך עליו ובערת דם
הנקי מישראל וטוב לך * לא

תסיג גבול דרך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר נתנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה לא יקום עד

אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטאת
אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר כי יקום עד חמס באיש

לענות בו סדרה ועמדו שני האנשים אשר
להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים
אשר יהיו בימים ההם ודרשו השפטים

היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
הרע מקרבך והנשארים ישמעו ויראו ולא

יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך
ולא

נפתח

נפתח

נפתח

נפתח

נפתח

ולא

זלא תחום עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן
יד ביד רגל ברגל כי תצא

למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב
ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
המעלך מארץ מצרים והיה כקרבכם אל
המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר
אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל
תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם כי
יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
עם איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים
אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית
חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחנכנו ומי האיש אשר
נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחללנו ומי האיש אשר
ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה ויספו
השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש
הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבבו וזהו ככלת השטרים
לדבר

לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
 העם * כי תקרב אל עיר
 להלחם עליה וקראת אליה לשלום והיה
 אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם
 הנמצא בה יהיו לך ללמס ועבדוך ואם לא
 תשלים עמך ועשרתה עמך מלחמה וצרת
 עליה ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל
 זכורה לפני הרב רק הנשים והטף והבהמה
 וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך
 ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה
 אלהיך לך כן תעשה לכל הערים הרחוקת
 ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה
 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה לא תהיה כל נשמה כי החרם
 דחרימם דחתי ודאמרי הכנעני ודפרזי
 דחוי והיבוסים כאשר צוך יהוה אלהיך למען
 אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
 אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה
 אלהיכם כי תצור אל עיר
 ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית
 את עצה לנדה עליו גרון כי ממנו תאכל

ואתו לא תכרת כי האדם עין השדה לבא
מפניך במצור רק עין אשר תדע כי לא עין
מאכל הוא אתו תשהית וכרת ובנית מצור
על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד
רדתה

בית דפתח

כי ימצא חלל בארמה אשר יהודה אלהיך נתן
לך לרשעה נפל בשדה לא נודע מי הכהו
ויצאו זקניך ושפטיך ומדרו אל הערים אשר
סביבת החלל והיה העיר הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא
עבד בה אשר לא משכה בעל והורדו זקני
העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר
לא יעבד בו ולא יודע וערפו שם את העגלה
בנחל ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהודה
אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל דיב וכל נגע וכל זקני העיר ההוא
הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה
הערופה בנחל * וענו ואמרו ידינו לא שפכה
את הדם הזה ועינינו לא ראו כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואתה
תבער

עגל

בית דפתח

תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר
 בעיני יהוה כי תצא למלחמה
 על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושכית
 שכיו וראית בשכיה אשת יפת תאר וחשקת
 בה ולקחת לך לאשה והבאתה אל תוך
 ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה את צפרניה
 והסירה את שמלת שניה מעליה וישבה
 בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים
 ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך
 לאשה והיה אם לא הפצת בה ושלחתה
 לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
 בה תחת אשר עניתה * כי
 תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת
 שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה
 והיה הבן הבכור לשניאה והיה כיום הנחיל
 את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
 את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור
 כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי
 שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו
 לו משפט הבכרה * כי יהיה
 לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו
 סב ב 2 62 ובקול

ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם
 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני
 עירו ואל שער מקמו ואמרו אל זקני עירו
 בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל
 וסבא ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת
 ובעדרת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו
 ויראו * וכי יהיה באיש חטא

משפט מות והומת ותלית אתו על עץ לא
 תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום
 ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא
 ארת ארמתך אשר ירורה אלהיך נתן לך
 נחלה לא תראה את שור

אחיך או את שיו נרחים והתעלמת מהם השב
 תשיבם לאחיק ואם לא קרוב אחיק אליך ולא
 ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד
 דרש אחיק אתו והשבתו לו וכן תעשה לחמרו
 וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדרת
 אחיק אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
 להתעלם לא תראה את

חמור אחיק או שורו נפלים בדרך והתעלמת
 מהם הקם תקים עמו לא

יהיה

יהיה כלי גבר על אשה ולא ילכש גבר
שמלת אשה כי הועבת יהוה אלהיך כל עשה
אלה

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על
הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים
שלה תשלה את האם ואת הבנים תקח לך למען
יטב לך והארכת ימים *

תכנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו לא תזרע
ברמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר
תזרע ותבואת הכרם

צקמז הרי"ש

לא
תחרש בשור ובחמר יחדו לא תלכש שעטנו
צמר ופשתים יחדו גדלים

תעשה לך על ארבע כנפות כסורתך אשר
תכסה כה כי יקה איש

צקמז

אשה ובא אליה ושנאה ושם לה עלילת
דברים והוציא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים ולקח אבי הנער ואמה והוציא
את בתולי הנער אל זקני העיר השערה

העין צדור ומלעיל

ואמר

יחזק

ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נרתי
 לאיש הזה לאשה וישנאה והנה הוא שם
 עלילת דברים לאמר לא מצאתי לברך
 בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
 לפני זקני העיר ולקחו זקני העיר והוא את
 האיש ויסרו אותו וענשו אותו מאה כסף
 ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על
 בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל
 לשלחה כל ימיו ואם אמת

מלעיל

מלעיל

היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער
 והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה
 אנשי עירה באבנים ומרתה כי עשתה נבלה
 בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע
 מקרבך כי ימצא איש שכב

עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש
 השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
 מישראל כי יהיה נער בתולה

מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב

עמה והוצאתם את שניהם אל שער העיר
 ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער
 על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על
 דבר

דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
מקרבך ואם בשדה ימצא

האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לברו
ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות
כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן
הדבר הזה כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה כי

ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה מלעיל
ותפשה ושכב עמה ונמצאו ונתן האיש
השכב עמה לאבי הנער המשיים כסף ולו
תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה
כל ימיו לא יקה איש את אשת

אביו ולא יגלה כנף אביו לא

יבא פצוע דכה ופרות שפכה בקהל

יהוה לא יבא ממזר

בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל

יהוה לא יבא עמוני

ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם

בקהל יהוה עד עולם על דבר אשר לא קדמו

אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים

ואשר

וַאֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֶיךָ אֶת בְּלָעַם בֶּן בְּעוּר
 מִפְּתוּר אֲרָם נִהְרִים לְקַלְלֶךָ וְלֹא אָבָה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בְּלָעַם וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תִרְדָּשׁ שְׁלָמָם וּטְבַתָּם כָּל יְמֶיךָ
 לְעוֹלָם * לֹא תִתְעַב אֲדָמִי כִּי

אַחֶיךָ הוּא לֹא תִתְעַב מִצְרִי כִּי גַר הָיִיתָ בְּאֶרְצוֹ
 בָּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם
 בְּקָהֶל יְהוָה כִּי תִצֵּא מִחֲנָה

עַל אֵיבֶיךָ וּנְשַׁמְרַת מְכַל דְּבַר רַע כִּי יִהְיֶה
 בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה מִהוֹר מִקְרָה לְיִלְלָה
 וַיִּצֵּא אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֵה לֹא יָבֹא אֶל רְחוֹק
 הַמַּחֲנֵה וְהָיָה לְפָנֹת עֶרֶב יִרְחֹץ בְּמֵיִם וְכִבֵּא
 הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל רְחוֹק הַמַּחֲנֵה וַיֵּד תִּהְיֶה לָּךְ
 מַחוּץ לְמַחֲנֵה וַיִּצְאָרְתָּ שָׁמָּה חוּץ וַיִּרְתַּד רַתְּהִיָּה
 לָּךְ עַל אֲזִנְךָ וְהָיָה בְּשַׁבְּתֶךָ חוּץ וַחֲפֹרְתָה כְּהַ
 וְשָׁבַת וּכְסִית אֶת צַאֲרֶךָ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מֵהַנֶּךְ לְהַצִּילְךָ וּלְרַתֵּת אֵיבֶיךָ
 לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנִיךָ קָרוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת
 דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ לֹא תִתְעַב אֲדָמִי כִּי
 תִכְנִיר עַבְדְּךָ אֶל אֲדָנָיו אֲשֶׁר יִנְצֵל אֶלֶיךָ
 מֵעַם

מעם אדניו עמך ישב בקרבך במקום
 אשר יבחר באחר שעריך בטוב לו לא
 תוננו לא תהיה קדשה
 מכנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל
 לא תביא אתנן זונה ומחיר בלב בית יהוה
 אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
 שניהם לא תשיך לאחיק נשך
 כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך לנכרי
 תשיך ולאחיק לא תשיך למען יברכך יהוה
 אלהיך בכל משלח ירך על הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה כי
 תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
 כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה
 כך חטא נבי תחדל לנדה לא יהיה בך
 חטא מוצא שפתיך תשמר ועשית באשר
 נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
 בפיו * כי תבא בכרם רעך
 ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא
 תתן כי תבא בקמת רעך
 וקטפת מלילת בירך וחרמש לא תניף על קמת
 רעך כי יקח איש אשה ובעלה
 סג א ז 63 והיה

והיה אם לא תמצא הן בעיניו כי מצא בה
 ערות דבר זכרתב לה ספר כריתת ונתן בידה
 ושלחה מביתו ויצאה מביתו והלכה והיתרה
 לאיש אחר ושנאה האיש האחרון זכרתב
 לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
 או כי ימורת האיש האחרון אשר לקחה לו
 לאשה לא יוכל בעלה הראשון אשר
 שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
 אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני
 יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה * כי
 יקח איש אשה חדשה לא יצא בצנא
 ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה
 לביתו שנה אחת ושמת את אשרו אשר
 לקח לא יחבל רחיס ורכב כי נפש הוא
 חבל כי ימצא איש
 גנב נפש מאחיו מבני ישראל והרתעמר
 בו ומכרו ומה הגנב ההוא ובערת הרע
 מקרבך השמר בנגע
 הצדעת לשמר מאד ולעשות בכל אשר
 יורו אתכם הנביאים הלויים כאשר צויתם
 השמר

733 f103

733 f103

תשמרו לעשות זכור את אשר עשה
יהוה אלהיך למרים בדרך בניאתכם
ממצרים כי תשה ברעך ^{כי עין}

משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט
עבטו בחוץ תעמר ודאיש אשר אתה נשה
בו יוציא אליך את העבט החוצה ואם
איש עני הוא לא תשכב בעבטו השב
תשיב לו את העבט כבוא השמש ושכב
בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני
יהוה אלהיך * לא תעשק

שכיר עני ואביון מאחיק או מגרך אשר
בארצך בשעריך ביומו תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא
נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה
בך חטא לא יומתו

אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
בהטאו יומתו לא תטת

משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה וזכרת
כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר

הזה כי תקצר קצירך בשדך ^{כי}

כג ב 2 63 ושכחת

ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר
ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידיך כי

פסוק

תחבט זירתך לא תפאר אחריו לגר ליתום
ולא למנה יהיה כי תבצר כרמך לא תעולל
אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה כי

יהיה דיב בין אנשים ונגשו אל המשפט
ושפטום ורצדיקו את הצדיק והרשיעו את
הרשע והיה אם בן הכורת הרשע והפילו
השפט והכרו לפניו כדי רשעתו במספר
אדבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על
אלה מכה רבה ונקלה אחיו לעיניך לא

פסוק

תחם שור בדישו כי

ישבו אחים יחדו זמת אחד מהם ובן אין לו
לא תהיה אשת המרת החוצה לאיש זר יבמה
יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה והיה
הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל ואם לא יחפץ
האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו

השערה

השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי : מלעיל
 להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי
 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר
 לא חפצתי לקחתה ונגשה יבמתו אליו
 לעיני הזקנים והלצה נעלו מעל דגלו וידקה
 בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אחיו ונקרא שמו בישראל
 בית חלוץ הנעל כי ינצו

אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשרת האחר
 להציל את אישה מיר מכהו ושלחה ידה
 והחזיקה במבשיו וקצתה את כפה לא תחוס
 עינד לא יהיה לך בכיסך
 אבן ואבן גדולה וקטנה לא יהיה לך בביתך
 איפה ואיפה גדולה וקטנה אבן שלמה וצדק
 יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען
 יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה
 בלעשה עול *
 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 ממצרים אשר קרך בדרך ויונב כך כל הנחשלים
 אהריך וארתה עיף ויגע ולא ירא אלהים
 והיה

והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכלל איביך
 מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
 השמים לא תשכח

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה ולקחת
 מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמרת בטנא
 והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם ובאת אל הכהן אשר יהיה
 בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה
 אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו * ולקח הכהן הטנא מידך
 והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך וענית ואמרת
 לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
 מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
 גדול עצום ורב וירעו אתנו המצרים ויענונו
 ויתנו עלינו עבדה קשה ונצעק אל יהוה אלהי
 אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו
 ואת עמלנו ואת לחצנו ויוצאנו יהוה ממצרים
 ביד חזקה ובזרע נטויה ובמדא גדל ובאריות
 ובמפתים

ובמפתים * ויבאנו אל המקום הזה ויהן לנו
 את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש ועתה
 הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
 נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
 והשתחוית לפני יהוה אלהיך ושמחת בכל
 הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
 והלוי והגר אשר בקרבך * כי
 תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
 השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר
 ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן
 הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה
 ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
 ולא שכחתי לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי
 ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי
 בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני
 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
 את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה
 לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש * היום הזה יהוה אלהיך
 מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
 ושמרת

מלעיל

ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך
 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
 וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
 ולשמע בקלו ויהוה האמירך היום להיות לו
 לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו
 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
 ולשם ולתפארת וליתך עם קדש ליהוה
 אלהיך כאשר דבר *
 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר
 את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום והיה
 ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות
 ושרדת אתם בשיר וכתבת עליהן את כל דברי
 התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
 חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים
 האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום כהר עיבל
 ושרדת אותם בשיר ובנית שם מזבח ליהוה
 אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל
 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך
 והעלית

והעלית עלי עולת ליהוה אלהיך וזבחת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה
הזאת באר היטב וידבר

משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
הסבת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם
ליהוה אלהיך ושמעית בקול יהוה אלהיך
ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך
היום * ויצו משה את העם

ביום ההוא לאמר אלה יעמדו לברך את העם
על ההר גרזים בעברכם את הירדן שמעון
ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן ואלה
יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גר ואשר
זבולן דן ונפתלי וענו הלויים ואמרו אל כל
איש ישראל קול רם ארוז

האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
מעשה ידי חרשושם בסתר וענו כל העם ואמרו
אמן ארוז מקלה אביו ואמו ואמר

כל העם אמן ארוז
מסיג גבול רעהו ואמר כל העם
אמן ארוז משגה עור בדרך

ואמר כל העם אמן ארור

מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם
אמן ארור שכב עם אשרת אביו כי גלה כנף

אביו ואמר כל העם אמן ארור

שכב עם כל בהמה ואמר כל העם

אמן ארור שכב עם

אחרתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם

אמן ארור שכב עם חתנתו

ואמר כל העם אמן ארור

מכה רעהו בסתר ואמר כל העם

אמן ארור לקח שחד

להכזות נפש דם נקי ואמר כל העם

אמן ארור אשר לא יקים

את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר

כל העם אמן

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך

לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי

מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על

כל גויי הארץ ובאו עליך כל הברכות

האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה

אלהיך ברוך אתה בעיר וברוך אתה

בשדה

בשורה ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי
 בהמתך שגך אלפך ועשרות צאנך
 ברוך טנאך ומשאתך ברוך ארתה בבאך
 וברוך אתה בצאתך * יתן יהוה את איביך
 הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחר
 יצאו אליך וכטבעה דרכים ינוסו לפניך
 יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל
 משלח ירך וברכך בארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך יקימך יהוה לו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
 אלהיך והלכת בדרכיו וראו כל עמי הארץ
 כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך והוהרך
 יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך
 ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לתת לך יפתה יהוה לך את
 אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך
 בעתו ולברך את כל מעשה ירך והלוית
 גוים רבים ואתה לא תלוד ונתנך יהוה
 לדאש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
 למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
 אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות

ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
והשיגוך ארור ארתה בעיר וארור ארתה
בשדה ארור טנאך ומשארתך ארור פרי
בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיק ועשתרת
צאנך ארור ארתה בבאך וארור אתה בצאתך
ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת
המגעררת בכל משלח ירך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך מרור מפני דע מעלליך
אשר עזבתני ירבק יהוה בך את הדבר עד
כלתו ארתך מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה יככה יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובהחר ובהרב ובשדפון וכירקון
ורדפוך עד אבדך והיו שמייך אשר על ראשך
נהשת ורהארין אשר תחתיך ברזל יתן יהוה
את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
עליך עד השמדך יתנך יהודה נגף לפני איביך
בדרך

בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים
תנום לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ
והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריר יכבה יהוה
בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובהרס אשר
לא תוכל להרפא יכבה יהוה בשגעון ובעורון
וברמהון לבב והיית ממשש בצהרים
כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את
דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין
מושיע אשה תארש ואיש אהר ישגלנה בית
תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תהללנו
שורך טבוה לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך
גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נחנות
לאיביך ואין לך מושיע בניך ובנתיך נחנים
לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל
היום ואין לאל ידך פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים והיית משגע ממראה
עיניך אשר תראה יכבה יהוה בשחין רע על
הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
מכה רגליך ועד קדקדך יולך יהוה אתך
ואת

חול
מלרע

ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר
לא ידעת ארחה ואבתיך ועבדת שם אלהים
אחרים עין ואבן ודחיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה
זרע רב תוציא השרה ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו התלעת זיתים יהיו לך
ככל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך
בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי
כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל הגר
אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה
ואתה תרד מטה מטה הוא ילוך וארחה לא
תלוננו הוא יהיה לראש וארחה תהיה לזנב
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך
והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקותיו אשר
צוך והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם
תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל ועבדת את איביך אשר
ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר
כל ונרתן על ברזל על צוארך עד השמידו
אתך

נפתח
מלעיל

אתך ישא יהודה עליך גוי מרחק מקצה
 הארץ כאשר יראה הנשר גוי אשר לא
 תשמע לשנו גוי עז פנים אשר לא ישא פנים
 לזקן ונער לא יחץ ואכל פרי ברהמתך ופרי
 אדמתך עד השמרך אשר לא ישאיר לך דגן
 תירוש ויצהר שגור אלפיק ועשתרת צאנך עד
 האבירו אתך והצר לך בכל שעריך עד רדת
 חמתך הגבהת והבצרות אשר אתה בטח
 בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
 ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך ואכלת פרי
 בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה
 אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך
 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו
 ובאשרת היקו ובירתו בניו אשר יודתיר מתת
 לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי
 השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך
 איבך בכל שעריך הרבה בך והענגה אשר
 לא נסתה כף רגליה הצג על הארץ מהתענג
 זמרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובברתה
 ובשלייתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר
 תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור
 ובמצוק

מלעיל

מלרע

ובמצוק אשר יציק לך איכך בשעריך אם לא
 תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
 הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
 והנורא הזה את יהודה אלהיך והפלא יהודה
 את מכתך ואת מכורת זרעך מכורת גדלת
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים והשיב כך את
 כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בכך
 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כרתוב בספר
 התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך
 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם
 ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה
 אלהיך והיה כאשר שש יהודה עליכם להיטיב
 אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם
 להאביר אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
 האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה והפיצך
 יהודה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה
 הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא
 ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן זבגוים ההם לא
 תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה
 לך שם לב רגז וכליון עינים וראבון נפש והיו
 חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא

תאמין בחיך בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב
 תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד
 וממראה עיניך אשר תראה ורהיבך יהודה
 מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף
 עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
 ולשפחות ואין קנה אלה

דברי הכרית אשר צוה יהוה את משה לכרת
 את בני ישראל בארץ מואב מלבד הכרית אשר
 כרת אתם בחרב *

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
 אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
 בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
 ארצו המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת
 והמפתים הגדלים ההם ולא נתן יהוה לכם
 לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד
 היום הזה ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר
 לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה
 מעל רגלך לחם לא אכלתם ויין ושכר לא
 שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם *
 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך השבון
 ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכס

ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראוכני ולגדי
 ולחצי שבט המנשי ושמרתם את דברי
 הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו
 את כל אשר העשון

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
 ראשיכם שנטיכם זקניכם ושטריכם כל
 איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב
 מחניך מחטב עציך עד שאב מימך לעכרך
 בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך
 כרת עמך היום * למען הקים אתך היום ללעם
 והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
 נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב
 ולא אתכם לברכם אנכי כרת את הברית הזאת
 ואת האלה הזאת כי את אשר ישנו פה עמנו
 עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו
 פה עמנו היום * כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
 בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
 אשר עברתם ותראו את שקוציהם ואת
 גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם פן
 יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט
 אשר לבנו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
 לעבר

לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש
 פרה ראש ולענה והיה בשמעו את דברי
 האלה הזאת והתברך כלבבו לאמר שלום
 יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספורת
 הרוה את הצמאה לא יאבה יהודה סלח לו
 כי אז יעשן אף יהיה וקנאתו באיש ההוא
 ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה
 ונחה יהיה את שמו מהחת השמים והכדילו
 יהודה לדעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
 הברית הכתובה בספר הרתודה הזה ואמר
 הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
 ודגברי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
 מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה
 יהודה בה גפרית ומלח שרפה כל ארצה לאתורע
 ולא הצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת
 סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהודה
 באפו ובהמתו ואמרו כל הגוים על מה עשה
 יהודה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
 הזה ואמרו על אשר עזבו את ברית יהודה
 אלהי אבתם אשר כרת עמם ברוציאו אתם
 מארץ מצרים וילכו ויעבדו אלהים אחרים
 סה ב 2 65 וישתחוו

וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא
 חלק להם ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה
 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ונחמה
 ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום
 הזה הנסרתרת ליהוה אלהינו ודהגלת לנו
 ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
 הזאת * והיה כי יבאו עליך כל
 הדברים האלה הברכה והקללה אשר נרתני
 לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר
 הדיחך יהוה אלהיך שמרה ושבת עד יהוה
 אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך
 היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך
 ושכ יהוה אלהיך את שכורתך ורחמך ושכ
 וקבצך מכל העמים אשר הפיץ יהוה אלהיך
 שמרה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם
 יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך והביאך
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
 וירשתה והיטבך והרכך מאבותיך ומל יהוה
 אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 למען

למען חיך * ונתן יהוה אלהיך את כל האלות
 האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך
 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את
 כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום והותירך
 יהוה אלהיך בכל מעשה ירך בפרי בטנך
 ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי
 ישוב יהוה לשוב עליך לשוב כאשר שש על
 אבתיך כי השמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה
 כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך * כי המצוה הזאת
 אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך
 ולא רחקה הוא לא בשמים הוא לאמר מי
 יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה
 ונעשנה ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר
 לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
 ונעשנה כי קרוב אליך הדבר מאד בפך
 ובלבבך לעשתו * ראה
 נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב
 ואת המות זאת הרע אשר אנכי מצוך היום
 לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
 ולשמר

ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורביית
 וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא
 שמה לרשתה ואם יפנה לבבך ולא תשמע
 ונרחת והשתחווית לאלהים אחרים ועבדתם
 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכין
 ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן
 לבוא שמה לרשתה העדתי לכם היום את
 השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי
 לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען
 תהיה אתה זורעך לאהבה את יהוה אלהיך
 לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חיך וארך
 ימך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת
 להם

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
 ישראל ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה
 אמר אלי לא העבר את הירדן הזה יהוה
 אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים
 האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר
 לפניך כאשר דבר יהוה * ועשה יהוה להם

כאשר

באשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
 ולארצם אשר השמיד אתם ונתנם יהוה
 לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
 אתכם חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
 מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא
 ירפך ולא יעזבך * ויקרא
 משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
 חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם
 ואתה תנחילנה אותם ויהיה הוא ההלך
 לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
 לא תירא ולא תחת ויכתב משה את התורה
 הזאת ויהנה אל הכהנים בני לוי הנשאים
 את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל *
 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
 במעד שנת השמטה בחג הסכורת בבוא כל
 ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים
 והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען
 ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם
 ושמרו

ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת
 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה
 את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם היים
 על הארמה אשר אתם עברים את הירדן
 שמה לרשתה *
 * * *

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות
 קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
 וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד
 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד
 הענן על פתח האהל ויאמר יהוה אל משה
 הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי
 אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
 ועזבני והפר את בריתי אשר כרתתי אתו וחרה
 אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרת פני
 מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות
 ואמר ביום ההוא הלא על כן אין אלהי בקרבי
 מצאוני הרעות האלה ואנכי הסתר אסתיר
 פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי
 פנה אל אלהים אחרים וערתה כרתנו לכם
 את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
 שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת
 לעד

מלעיל

קדש

ובתהו ילל ישמן
 יצרנהו כאישון עינו
 על גוזליו ירחף
 ישאהו על אברתו
 ואין עמו אל נכר *
 ויאכל תנובת שדי
 ושמן מחלמיש צור
 עם חלב כרים
 עם חלב כליות חטה
 וישמן ישרון ויבעט
 ויטש אלוה עשהו
 יקנאהו בזרים
 יזבחו לשדים לא אלה
 חרשים מקרב באו
 צור ילדך תשי
 וירא יהוה וינאץ
 ויאמר אסתירה פני מהם
 כי דור תהפכת המה
 הם קנאוני בלא אל
 ואני אקניאם בלא עם
 כי אש קדחה באפי

חול

חול

חול

ימצאהו בארץ מדבר
 יסבבנהו יבוננהו
 כנשר יעיר קנו
 יפרש כנפיו יקחהו
 יהוה ברד ינחנו
 ירכבהו על במותי ארץ
 וינקהו רבש מסלע
 חמאת בקר וחלב צאן
 ואילים בני בשן ועתודים
 ודם ענב תשתה חמר
 שמנת עבית כשית
 וינבל צור ישעתו
 בתועבת יבעיסהו
 אלהים לא ידעום
 לא שערום אכתיכם
 ותשכח אל מחללק *
 מכעם בניו ובנתיו
 אראה מה אחריתם
 בנים לא אמן כם
 כעסוני בהבליהם
 כגוי נבל אבעיסם

ותאכל ארץ ויבלה
 אספה עלימו רעות
 מוי רעב ולחמי דשף
 ושן בהמת אשלה במ
 מחויץ תשכל חרב
 גם בחור גם בתולה
 אמרתי אפאיהם
 לולי כעס אויב אגור
 פן יאמרו ידנו דמה
 כי גוי אבד עצות חמה
 לו חכמו ישכילו זאת
 איכה ירדף אהר אלף
 אם לא כי צודם מכרם
 כי לא כצודנו צודם
 כי מגפן סדם גפנם
 ענבמו ענבי רוש
 חמת תנינם יינם
 הלא הוא כמס עמדי
 לי נקם ושלם
 כי קרוב יום אידם
 כי ידין יהוה עמו
 ועל

ותיקר עד שאול תחתית
 ותלהט מוסרי הרים
 חצי אכלה במ
 וקטב מדירי
 עם חמת זחלי עפר
 ומחדרים אימה
 יונק עם איש שיבה
 אשביתה מאנוש זכרם
 פן ינכרו צדימו
 ולא יהוה פעל כל זאת
 ואין בהם תבונה *
 יבינו לאחרייתם
 ושנים יניסו רבבה
 ויהוה הסגירם
 ואיבינו פלילים
 ומשדמת עמרה
 אשכלת מדרת למו
 וראש פתנים אכזר
 חתום באוצרתי
 לעת תמוט רגלם
 וחש עתדת למו

כי יראה כי אזלת יד
 ואמר אי אלהימו
 אשר הלב זבחימו יאכלו
 יקומו ויעזרכם
 ראו עתה כי אני אני הוא
 אני אמית ואחיה
 ואין מידי מציל *
 ואמרתי הי אנכי לעלם
 ותאחו במשפט ידי
 ולמשנאי אשלם
 וחרבי האכל בשר
 מראש פרעות אויבי
 כי דם עבדיו יקונם
 וכפר אדמת

ועל עבדיו יתנחם
 ואפם עצור ועזוב
 צור חסיו בו
 ישתו יין נסיכם
 יהי עליכם סתרה
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני אדפא
 כי אשא אל שמים ידי
 אם שנותי ברק חרבי
 אשיב נקם לצרי
 אשכיר חצי מדם
 מדם חלל ושביה
 הרנינו גוים עמו
 ונקם ישיב לצדיו
 עמו *

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושיע
 בן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל
 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
 אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
 לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ונדבר הזה תאדיכו ימים ע
 האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה *

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר
 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ
 מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען
 אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה ומת בהר
 אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר
 מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו על
 אשר מעלתם כי בתוך בני ישראל במי מריבת
 קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל כי מנגד תראה את הארץ
 ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן
 לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים
 את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהודה מסיני
 בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה
 מרבבת קדש מימינו אשדת למו אף חבב עמים
 כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
 ויהי בישרון מלך ברהתאסף ראשי עם יחד
 שבטי ישראל יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו
 מספר וזאת ליהודה ויאמר

שמע יהוה קול יהודה ואל עמו רתביאנו ידיו

רב לו ועזר מצריו תהיה *
 וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר
 נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה האמר
 לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הביר
 ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו
 יודו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו
 קטורה באפך וכליל על מזבחך ברך יהוה חילו
 ופעל ידיו תרצה מהין מתנים קמיו ומשנאיו
 מן יקומו לבנימן אמר ידיד
 יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום
 ובין כהפיו שכן * וליוסף אמר
 מכרכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום
 רבצת תחת ומגד תבואת שמש וממגד גרש
 ירחים ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם
 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
 לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו בכור שורו
 הדר לו וקרני דאם קרניו בהם עמים ינגח יחרו
 אפסי ארץ והם רבבות אפרים ויהם אלפי
 מנשה * ולזבולן אמר שמח
 זבולן בצאתך ויששכר באהליך עמים דוד
 יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים ינקו
 ושפני

נד"ר לה'
אשלם סי'
העמודים

ולגר

ושפני טמוני חול

אמר ברוך מרחיב גר כלביא שכן וטרף

זרוע אף קרקר וירא ראשית לו כי שם חלקת

בולעיל

מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה

ומשפטיו עם ישראל *

אמר דן גור אריה יונק מן הבשן ולנפתלי אמר

נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום

ירשה ולאשר אמר ברוך

מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן

רגלו ברזל ונחשת מנעלך וכימיק דבאך

אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו

שחקים * מענה אלהי קדם ומתחרת זרעת

עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר

וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ

דגן ורתיוש אף שמיו יערפו מל אשריך

ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך

ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך וארתה

על כמותימו תדרך *

ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה

אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ

ואח הגיע עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ

אפרים

אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
 האחרון ואת הנגב ואת הכנר בקעת ירחו
 עיר התמרים עד צער ויאמר יהוה אליו
 זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותי ליתתה
 וליעקב לאמר לזרעך אתננה הדאיתך
 בעיניך ושמה לא תעבר וימת שם משה
 עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה ויקבר
 אהו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא
 ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה
 בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו
 ולא נם לחה ויבכו בני ישראל את משה
 בערבת מואב שלשים יום וירתמו ימי בני
 אבל משה ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי
 סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני
 ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה
 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו
 יהוה פנים אל פנים לכל האמת והנפתים
 אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היד
 החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
 לעיני כל ישראל

*Memoria da medida do Sepher Torah do Haham
CASSERES, D. G. M. para que seja de igual
medida a circunferencia com a longura.*

23 Pulgadas de $\bar{11}$ em hum pé, longo de medida de Amsterdam. . . $16\frac{1}{2}$ escrito. . . $2\frac{1}{2}$ margem de cima . . . $3\frac{7}{8}$ margem de baixo. . . $1\frac{5}{8}$ entre cada pagina. . . $5\frac{3}{8}$ largo cada pagina escrita, 27 com todo o sandal.

Por outro modo mais correcto.

24 de longo. . . 18 escrito. . . $2\frac{3}{4}$ margem de cima. . . $3\frac{1}{2}$ de baixo. . . $1\frac{1}{2}$ entre cada pagina. . . $5\frac{5}{8}$ largura do escrito. . . 42 regras cada pagina. En redondo grosso como longo. Pouco mais ou menos.

על מגילת אסתר מן מנחת שי :

רצפת - המלך ספרד כי וברבוס לן בלדי בחילופי וכן כמע לטמ המלך
וספרים אחרים פר"ל בחור והלדי לוא אברו וה"ל רסה ; וכן עמ"ל

סמ"ה (החיות) העץ לוא אברו . וכן אמר ארנסטוס בסמ"ה ;

וכן עמ"ל

סמ"ה (סמ"ה) המלך ספרד כי ארנסטוס המלך כמלך , וה"ל כמע בנ"ל .
סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

ס"ל אברו ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

ס"ל אברו ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

ס"ל אברו ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

וישאל סמ"ה (החיות) וכן אמר ארנסטוס וט ספרד לוא בברבוס אברו טעום ; וה"ל לוא

הספריה הלאומית

S 59 A 5077

זה ספר עזרת הסופר :

VOL.1-5 C.1

000202462286

60984 81800

